

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	3
Vraag 1-10.....	7
Vraag 11-20.....	21
Vraag 21-30.....	31
Vraag 31-40.....	40
Vraag 41-50.....	48
Vraag 51-60.....	58
Vraag 61-70.....	68
Vraag 71-80.....	78
Vraag 81-90.....	85
Vraag 91-101.....	91

Copyright © 2003, e-watchman.com
Alle Rechten Voorbehouden

Gepubliceerd op: 8 december 2003

Voorwoord

"Jullie hebben jullie eigen Bijbel!"

Dat is een algemene tegenwerping die alle Jehovah's Getuigen een keertje zullen horen in hun openbare bediening. En de beschuldiging klinkt nog veel luider op het internet, zoals bewezen wordt door een website met [101 vragen](#) om aan Jehovah's Getuigen te stellen met gebruikmaking van de Nieuwe Wereldvertaling. Als één van Jehovah's Getuigen die zulke tegenwerpingen gedurende meer dan een kwart eeuw van mijn bediening heeft gehoord, is het voor mij een voorrecht om elke vraag hier specifiek te beantwoorden.

Het is zonder twijfel een zeer serieuze beschuldiging wanneer er wordt gezegd dat Jehovah's Getuigen doelbewust met Gods schitterende woord van waarheid hebben gerommeld of het hebben aangepast. Natuurlijk hebben de meesten personen nimmer voor zichzelf de *Nieuwe Wereldvertaling* bestudeerd, en nog minder zijn in staat de diverse kritieken erop kritisch te analyseren. Helaas weten de meeste mensen niet *wat* ze moeten geloven en over het algemeen staan ze toe dat hun mening gevormd wordt door wat ze horen en door algemene vooringenomenheid.

Maar, wat is de waarheid in deze kwestie? Hebben Jehovah's Getuigen hun *eigen* Bijbel? Het antwoord is ja en nee.

Ja, Jehovah's Getuigen en het Wachttorengenootschap vertalen, publiceren en verspreiden de *Nieuwe Wereldvertaling* in diverse talen. Nee, we hebben *niet* gerommeld met de Bijbel of die veranderd - in ieder geval niet op de manier zoals dat wordt bedoeld door critici.

Het is interessant om op te merken dat toen Martin Luther zijn vertaling van de Bijbel in de 16de eeuw voor het eerst publiceerde, zijn werk neergesabeld werd door de gevestigde religieuze orde van die tijd als zijnde vol met leugens en vervalsingen. Nu erkennen wetenschappers over het algemeen echter dat het een briljant werk is. Met de *Nieuwe Wereldvertaling* is het niet anders. De waarheid is dat de meeste populaire vertalingen van de Bijbel geproduceerd zijn door uitgevers met hun eigen voorkeur voor bepaalde denominaties die allen hun eigen bevooroordeeldheid hebben. De Katholieken hebben hun eigen Bijbels. Protestanten hebben ook hun eigen Bijbels. Deze hebben allemaal sterke en zwakke punten.

Jehovah's Getuigen respecteren de Bijbel en hebben een gezonde vrees voor God die hem geïnspireerd heeft. In plaats van de Schrift te veranderen of ermee te rommelen, hebben Jehovah's Getuigen getracht de Bijbel te *herstellen* en hem te ontdoen van de fouten en inconsistenties die er gedurende de eeuwen zijn ingeslopen.

Eén van de meest waardevolle kenmerken van de NWV is dat het gebroken heeft met het ongepaste gebruik van **Heer** om YHWH mee te vertalen, en het heeft Gods

persoonlijke naam - in het Nederlands vertaald met *Jehovah* - op bijna 7000 plaatsen waar het voorkomt in de oorspronkelijke taal hersteld.

Het Wachttorengenootschap is een organisatie die Bijbels produceert. Veel mensen zijn niet bekend met het feit dat het *Wachttorenen Bijbel en Traktaatgenootschap* gedurende de jaren diverse Bijbelvertalingen heeft gedrukt en uitgegeven, niet enkel de NWV. Het Wachttorengenootschap heeft eens de *King James Version* gedrukt, alsook de [American Standard Bible](#). Het Wachttorengenootschap had ook de uitgeversrechten van de *Bible In Living English*, vertaald door een wetenschapper genaamd [Stephen T. Byington](#).

Met meer dan een eeuw ervaring in het drukken en uitgeven van Bijbels en Bijbelstudiehulpmiddelen en met de wetenschappelijk bronnen ter beschikking om alle ingewikkelde kwesties die bij vertalen komen kijken te bestuderen, en als zijnde de *enige* organisatie die uitsluitend toegewijd is aan de Auteur van de Bijbel - Jehovah God - is het Wachttorengenootschap meer dan gekwalificeerd om de [Nieuwe Wereldvertaling van de Heilige Schrift](#) te steunen.

Hier volgen enkele relevante feiten aangaande de *Nieuwe Wereldvertaling*: Het werken aan de NWV begon kort na 1946, toen er voor het eerst een vertaalcomité werd gevormd. De vertalers werkten vanuit de oorspronkelijke talen van het Hebreeuws, Aramees en Grieks. In 1950 werd de *Nieuwe Wereldvertaling van de Christelijke Griekse Geschriften* gepubliceerd. Gedurende de volgende tien jaren werden gedeelten van de Nieuwe Wereldvertaling van de Hebreeuwse tekst uitgegeven, totdat de gehele Bijbel in 1961 voltooid was. In 1998 waren er meer dan 100 miljoen exemplaren van gedrukt in meer dan 40 talen.

Eén uitgave die door Bijbelonderzoekers wordt gewaardeerd is de *Nieuwe Wereldvertaling met Studieverwijzingen*, welke uitgebreide voetnoten heeft die veel informatie verschaffen, waaronder alternatieve weergaven. Waar de Nederlandse tekst bijvoorbeeld afwijkt van de oorspronkelijke tekst geven de voetnoten de basis voor de Nederlandse weergave weer door aan te geven welke manuscripten en vertalingen zulke variaties ondersteunen. De ijverige onderzoeker wordt zodoende in staat gesteld een diep inzicht te krijgen die in de meeste andere Bijbels niet aanwezig is.

Eén van de kritieken die de NWV te verduren heeft, is dat de vertalers anoniem zijn en hun wetenschappelijke referenties niet kunnen worden gechecked. Zulke kritiek is echter ongefundeerd. We geloven dat elke vertaling moet worden beoordeeld op zijn *eigen* waarde - niet aan de hand van de diploma's van de personen die ze gemaakt heeft. In dat opzicht is de NWV meer dan in staat de hardste kritiek te verduren.

Hier is wat [Andover Newton Quarterly](#) in 1963 te zeggen had over de NWV toen die voor het eerst werd gepubliceerd: "*De vertaling van het Nieuwe Testament levert bewijs van de aanwezigheid van wetenschappers in de beweging die gekwalificeerd zijn om schrander om te gaan met de vele problemen van het vertalen van de Bijbel.*"

Edgar Goodspeed, de vertaler van het Grieks in [An American Translation](#) schreef het Wachttorengenootschap in 1950 en zei: "*Ik ben geïnteresseerd in het zendelingenwerk van jullie en het wereldwijde karakter ervan en zeer content met de*

vrije, eerlijke en krachtige vertaling. Het getuigt van een geweldige hoeveelheid gezonde, serieuze onderwijzingen, zoals ik kan bevestigen."

Meer recentelijk, in 1989, zei [Professor Benjamin Kedar](#), een Hebreeuwse geleerde in Israël: "*Bij mijn taalkundig onderzoek in verband met de Hebreeuwse Bijbel en vertalingen verwijs ik vaak naar de Engelse uitgave die bekend staat als de **Nieuwe Wereldvertaling**. Daarbij wordt mijn gevoel keer op keer bevestigd dat dit werk een eerlijke poging weerspiegelt om een begrip van de tekst te hebben die zo nauwkeurig mogelijk is.*"

Natuurlijk gaat de kritiek op de *Nieuwe Wereldvertaling* van het Wachttorengenootschap veel verder dat enkel wetenschappelijke vragen aangaande vertalen en exegese. De fundamentele reden voor kritiek heeft te maken met de leerstellige onderwijzingen van Jehovah's Getuigen en het feit dat onze dienaren vanaf het begin van het Wachttorengenootschap de onschriftuurlijke theologie van de Christenheid zonder terughoudendheid heeft aangevallen.

De echte kwestie komt neer op *de waarheid* Ter voorbeeld: Lang voordat de NWV gemaakt was, gingen Jehovah's Getuigen geloven dat Jehovah alleen God is en dat Jezus een zoon is die door God tot bestaan is gebracht aan het begin van de schepping. De Christenheid heeft sinds lange tijd geleerd dat Jezus God is en dat de naam van Jehovah onbelangrijk is.

Jehovah's Getuigen leren dat God de aarde en de mensheid zal redden van vernietiging. De Christenheid leert over het algemeen dat God de aarde zal ontvolken en onze schitterende planeet zal vernietigen.

Jehovah's Getuigen leren dat Gods koninkrijk een uitzonderlijke hemelse regering is die bestaat uit Christus en 144.000 mensen die van de aarde gekocht zijn en dat ze over de aarde zullen gaan regeren en het paradijs hersteld zal worden. De Christenheid leert dat het het geboorterecht van de mensheid is om naar de hemel te gaan.

Jehovah's Getuigen leren dat Satan de Duivel de feitelijk God van deze wereld is en dat hij de mensheid misleidt door de geslepen controle die hij uitoefent over zijn politieke, commerciële en religieuze instellingen. De Christenheid heeft haar volgelingen misleid door ze te laten geloven dat de Duivel in een soort van onderaards inferno huist; of dat hij, mócht hij al enige misleidende invloed hebben, dit heeft door middel van "sekten" als Jehovah's Getuigen en niet de hoofdreligies.

Iemand heeft het bij het verkeerde eind. Twee contradicterende leringen die beweren de Bijbel als hun autoriteit te hebben, kunnen niet *allebei* juist zijn. De Bijbel spreekt zichzelf in ieder geval niet tegen, zoals velen door misleiding zijn gaan geloven. Óf Jehovah's Getuigen hebben het verkeerd, óf de Christenheid heeft het verkeerd. Terwijl de *meeste* mensen het voldoende vinden de grote massa te volgen, is het ontvullend dat de Bijbel zelf ronduit zegt dat de *meeste* mensen het fout hebben in hun religieuze aannamen.

Jezus illustreerde het contrast tussen de weg der waarheid en de populaire koers toen hij zei: "**Gaat in door de nauwe poort; want breed en wijd is de weg die**

naar de vernietiging voert, en *velen* zijn er die daardoor ingaan; maar nauw is de poort en smal de weg die naar het leven voert, en *weinigen* zijn er die hem vinden.

Jehovah's Getuigen zijn realistisch. We realiseren ons dat "*velen*" met geen mogelijkheid overgehaald kunnen worden om het tijdelijke comfort en weelde van de populaire koers te verlaten. Ondanks dat de antwoorden die worden gegeven op de [101 Vragen om aan Jehovah's Getuigen te Stellen](#) zeker niet volledig zijn, is het onze hoop dat de relatief "*weinig*" waarheidzoekers onder ons, door de beschouwing van *enkele* kritieken die geuit worden tegen de NWV, aangemoedigd worden om zich aan te sluiten bij Jehovah's Getuigen op de nauwe en smalle weg die tot leven leidt.

Vraag 1-10

Vraag

1. Het WTG beweert dat het de Bijbel als "opperste autoriteit" gebruikt. Waar in de Bijbel telt iemand zijn predikingstijd op een papiertje en zijn er kaarten waarop de activiteit wordt bijgehouden, waarbij deze gebruikt worden als "meter voor geestelijke gesteldheid"? Waar in de Bijbel vinden we Pioniers, Speciale Pioniers, Districtsopzieners, Kringopzieners, Bethelieten en Koninkrijkszalen? Waar in de Bijbel wordt gezegd dat iedereen die ná 1935 geboren is niet naar de hemel kan gaan, dat van Christenen vereist wordt dat ze 5 vergaderingen per week bezoeken, dat mannen geen baarden mogen hebben, en dat wanneer een profetie faalt en de profeet geeft toe dat hij een fout heeft gemaakt, hij niet langer een valse profeet is (zie Deut. 18:20-22)? Waar zegt de Bijbel dat een persoon verbonden moet zijn aan een organisatie die aan het eind van de 19de eeuw start en haar hoofdkantoor heeft in Brooklyn NY om Armageddon te overleven?

Antwoord

In beschouwing genomen dat *alle* hedendaagse Christelijke denominaties dingen doen die onbekend waren voor de 1ste Eeuwse Christenen, is dit meer een muggenzifterige en vittende vraag over de manier waarop Jehovah's Getuigen op *organisatorisch* niveau opereren, dan een zoektocht naar waarheid of we de zaken op een Bijbelse manier uitvoeren. De 1ste Eeuwse Christenen bezaten bijvoorbeeld geeneens persoonlijke exemplaren van de Schriften, welke in die tijd vervat waren in vele moeilijk te hanteren, op zichzelf staande boekrollen en brieven die gekopiëerd waren en onder de gemeenten de ronde deden. De vroegere Christenen kwamen ook samen in particuliere huizen en op openbare plaatsen. Er waren geen kerken, geen kathedralen en geen koninkrijkszalen. Beschouw als bewijs daarvan eens Paulus' begroeting in Kolossenzen 4:15 aan een vrouw genaamd **"Nymfa en aan de gemeente die in haar huis samenkomt."** Het is trouwens zo dat Jehovah's Getuigen, naast samenkomsten in onze koninkrijkszalen, ook regelmatig bijeenkomen in kleine groepjes in particuliere huizen - net als de vroegere Christenen.

Wat betreft de organisatorische structuur van de vroegere Christelijke kerk, in Efeziërs 4:11 schreef Paulus dat God de gemeente voorzag van diverse gaven in mensen: **"sommigen als apostelen, sommigen als profeten, sommigen als evangeliepredikers, sommigen als herders en leraren."** Ondanks dat alle Christenen geroepen worden om een openbare bekendmaking van hun geloof te doen, waren sommige vroegere Christenen buitengewone predikers. Filippus werd bijvoorbeeld *"de evangelieprediker"* genoemd. De zogenoemde pioniers onder Jehovah's Getuigen worden ook volletijds predikers genoemd, omdat ze een aanzienlijke tijd besteden aan hun bediening.

Hedendaagse kringopzieners en districtsofzieners volgen het patroon van de apostel Paulus en Barnabas, in dat de apostel en zijn metgezellen in een *kring* rondreisden, waarbij ze broeders en gemeenten bezochten en opnieuw bezochten en brieven van aanmoediging en instructie schreven. Trouwens, Markus 6:6 vermeldt dat Jezus ook **"in een kring de dorpen rond [ging] en onderwees."** Eén functie van onze hedendaagse KO (Kringopziener) is dat hij, wanneer hij zijn halfjaarlijkse bezoek brengt aan elke gemeente, niet alleen onderwijs geeft, maar ook de geestelijke kwalificaties van elke toekomstige ouderling bespreekt en in overweging neemt hen tot een ambt aan te stellen. In Titus 1:5 instrueerde Paulus Titus juist dat te doen op het eiland Kreta. Er staat: **"Om deze reden heb ik u op Kreta achtergelaten, opdat gij de dingen waaraan wat ontbrak, in orde zoudt brengen en in stad na stad oudere mannen zoudt aanstellen, zoals ik u opgedragen heb."**

Jehovah's Getuigen hebben op vele manieren het model en methoden van de oorspronkelijke Christenen overgenomen. De feitelijke organisatorisch-toegewezen namen aan diverse posities van verantwoordelijkheid worden wellicht niet teruggevonden in het verslag dat behouden is gebleven in de Griekse Geschriften, maar de *posities* van verantwoordelijkheid kunnen daar *wel* gevonden worden. De benaming is enkel een afspraak, welke in alle denominaties wordt gemaakt.

Aangaande het bijhouden van de tijd die besteed is aan de prediking en het bijhouden van een "kaart van activiteit," ondanks dat hiervan geen gebeurtenis in de Bijbel staat vermeldt, bestaat er ook geen verbod op zoiets; eenvoudig gezegd: de Bijbel zwijgt erover, in beide gevallen.

Wat betreft mannen die baarden dragen; er bestaat geen Schriftuurlijk rechtvaardiging voor het voorschrijven van zaken van persoonlijke verzorging. En het Wachttorengenootschap verbiedt mannen niet expliciet om een baard te laten groeien. Maar, het is zeker zo dat het op subtiele wijze wordt ontmoedigd door de leiders van het Wachttorengenootschap.

Tot slot over de beschuldiging aangaande valse profeten, die vraag zal verderop worden beantwoord.

Vraag

2. Het WTG leert dat Abraham, Isaäk en Jakob niet met Christus in zijn hemelse koninkrijk zullen wonen. Hoe leg je Mattheüs 8:11 dan uit, waar Jezus zegt: "Ik zeg u echter dat velen uit oostelijke en westelijke streken zullen komen en met Abraham en Isaäk en Jakob aan tafel zullen aanliggen in het koninkrijk der hemelen?"

Antwoord

De tafel van Abraham is een verwijzing naar het koninkrijk van God. Dit is het gevolg van het feit dat het verbond dat Jehovah oorspronkelijk sloot met Abraham

uiteindelijk het messiaanse koninkrijk zal voortbrengen. Paulus sprak de niet-Joodse gezalfde zonen van God bijvoorbeeld aan met het werkelijk zaad van Abraham. Galaten 3:26-29 luidt: **"In werkelijkheid zijt gij allen zonen van God door middel van uw geloof in Christus Jezus. Want gij allen die in Christus werdt gedoopt, hebt Christus aangedaan. Er is noch jood noch Griek, er is noch slaaf noch vrije, er is noch man noch vrouw, want gij zijt allen één persoon in eendracht met Christus Jezus. Bovendien, wanneer gij Christus toebehoort, zijt gij werkelijk Abrahams zaad, erfgenamen met betrekking tot een belofte."**

De belofte waarnaar Paulus verwijst, is de belofte die God deed aan Abraham aangaande zijn zaad dat een zegening zou worden voor mensen uit alle natiën. In die zin is Abraham, ondanks dat hij niet feitelijk in het koninkrijk is, er zeker een passend symbool voor.

Hoe weten we dat Abraham niet naar de hemel zal gaan om met Christus in zijn koninkrijk te regeren? Jezus zelf zei dat niemand het koninkrijk kon binnengaan tenzij ze geboren zijn uit het water en de geest. Dat betekent dat enkel gedoopte met geest gezalfde Christenen door God tot de hemel geroepen worden.

Jezus onthulde verder dat de mogelijkheid om naar de hemel te gaan niet aanwezig was totdat Johannes de Doper Christus aan de wereld voorstelde. Mattheüs 11:11 luidt: **"Voorwaar, ik zeg u: Onder hen die uit vrouwen geboren zijn, is er geen grotere verwekt dan Johannes de Doper; maar wie een mindere is in het koninkrijk der hemelen, is groter dan hij. Sedert de dagen van Johannes de Doper tot op heden is het koninkrijk der hemelen echter het doel waarnaar mensen voorwaarts dringen, en zij die voorwaarts dringen, grijpen het. Want alle, de Profeten en de Wet, hebben geprofeteerd tot op Johannes."**

Als Johannes de grootste profeet van God was, zoals Jezus zei, en toch is hij *minder* dan de minste in het koninkrijk, dan betekent dat dat Johannes niet in het regerende koninkrijk is. En daar er volgens Christus niemand voor Johannes het koninkrijk is binnengegaan, is het duidelijk dat ook Abraham het koninkrijk niet is binnengegaan, zoals velen foutief veronderstellen. De meeste mensen is door de Christenheid geleerd dat alle "goede" mensen naar de hemel gaan. Dat is *niet* wat de Bijbel leert. Het koninkrijk van God, of het koninkrijk der hemelen, zoals het ook wordt genoemd, is een regering die bestaat uit Jezus en 144.000 uitverkorenen van zijn volgelingen. Dat hemelse koninkrijk gaat over de aarde regeren - inclusief over de opgestane Abraham.

Vraag

3. Als er geen bewustzijn is na de dood, hoe kon er dan tot de "geesten in de gevangenis," die leefden gedurende de tijd van Noach, gepredikt worden door Christus na Zijn dood (1 Petrus 3:18-20). Als de "geesten in de gevangenis" uit 1 Petrus 3:19 een verwijzing is naar de demonische engelen, in plaats van naar de mensen die gestorven zijn voor de opstanning van Christus, waarom zou Jezus dan "prediken" tot demonische engelen?

Antwoord

Volgens de meest betrouwbare autoriteit op dit gebied, Gods eigen Woord, de Bijbel deelt ons mede dat de doden zich van niets bewust zijn. De Bijbel zegt op vele plaatsen, te veel om op te noemen, dat de doden zich in een op een slaap gelijkende toestand bevinden. Hier is een online [Wachttorenartikel](#) dat de eenvoudige leerstelling van de Bijbel over dat onderwerp uitlegt.

Verder redenerend: lang nadat Jezus was opgestaan als de *"eerstgeborene van de doden,"* verwees Paulus bij diverse gelegenheden naar volgelingen van Christus die op dat moment nog *"sliepen in de dood."* De hoop van de mensheid is niet dat we een onsterfelijke ziel hebben die altijd voortleeft, maar dat God de macht en het verlangen heeft de doden *terug* tot leven te brengen uit hun levenloze en onbewuste toestand.

Het idee dat mensen een soort van onsterfelijke ziel hebben die de dood overleeft, is in het geheel geen bijbelse leerstelling, maar is rechtstreeks vanuit de vroegere mystieke religie van Babylon tot ons gekomen. Dus, wat doen we wanneer we een vers tegenkomen dat de duidelijke leerstelling van de Bijbel lijkt te contradicteren? Onwetende personen zijn geneigd moeilijke passages zonder meer te accepteren. Petrus betreurde het dat de onwetenden alle Schriften verdraaiden - tot hun eigen vernietiging. Personen die ontvankelijk zijn voor onderwijs gaan echter altijd op zoek naar manieren om de raadsels in Gods Woord op te lossen.

In het geval van Christus die predikt tot de geesten in de gevangenis, moeten we ons niet indenken dat "prediken" altijd synoniem staat aan een beroep tot het hebben van berouw. Prediken kan ook het aankondigen van Gods oordeel of ondergang voor de veroordeelden betekenen.

De *"geesten in de gevangenis"* zijn niet de onstoffelijke zielen van dode mensen, zoals velen kennelijk aannemen. Zij zijn de ongehoorzame zonen van God die zich tot mensen materialiseerden en voor de vloed sexuele betrekkingen hadden met vrouwen. Hun daad van rebellie was trouwens de reden waarom God überhaupt een wereldwijde vloed veroorzaakte. In 2 Petrus 2:4, 5 maakt de apostel duidelijk dat de gevangen geesten de zogenoemde gevallen engelen zijn. Daar staat: **"Stellig, indien God zich er niet van heeft weerhouden de engelen die zondigden te straffen, maar hen, door hen in Tártarus te werpen, aan afgronden van dikke duisternis heeft overgeleverd om voor het oordeel bewaard te worden; en hij zich er niet van heeft weerhouden een wereld uit de oudheid te straffen, maar Noach, een prediker van rechtvaardigheid, met zeven anderen veilig heeft bewaard toen hij een geweldige vloed over een wereld van goddeloze mensen bracht."**

De engelen die demonen werden zitten niet gevangen in de zin dat ze opgesloten zitten - nog niet in ieder geval. Jehovah wierp *"hen in afgronden van dikke duisternis"* in de zin dat hij hen buiten zijn familie van verlichte hemelse zonen plaatste. Jehovah zou geen omgang meer met hen hebben, en kennelijk nam God na de Vloed hun macht om zich wederom als mensen te materialiseren van hen af. Verder bevinden de demonen zich in een toestand **"voor het oordeel bewaard,"** alsof ze zich in een dodencel bevinden in afwachting van hun terechtstelling.

Ondanks dat God in Eden het definitieve oordeel uitvaardigde dat de slang en zijn verachtelijke zaad vertrapt zouden worden door het messiaanse zaad van de vrouw, moest er nog steeds worden gezien of Christus onder beproeving getrouw zou blijven aan God - en zich aldus te kwalificeren als Jehovah's Opper verdediger. Als de Duivel en zijn wanhopige demonen er op één of andere wijze in geslaagd zouden zijn Christus zijn integriteit te laten compromitteren terwijl hij op aarde was, hadden ze hun strijdvraag, dat geen enkel schepsel onder beproeving getrouw kon blijven aan God, bewezen. De demonen vochten voor hun leven. Maar, toen Jezus tot het einde toe getrouw en gehoorzaam aan God bleef, de gruwelijkste dood verdragend die men kan bedenken, waren zijn laatste woorden: **"Het is volbracht."**

Jezus' getrouwheid aan God tot het einde bewees dat de Duivel een leugenaar was. De dood en daarop volgende opstanding van Christus verzegelde de ondergang van de Duivel en ook die van zijn demonen.

Het prediken van Christus tot de geesten in de gevangenis heeft te maken met het bekendmaken aan de demonen dat zijn overwinning op de dood betekende dat de demonen die Jezus' dood veroorzaakt hadden, zelf ter dood zouden worden gebracht door Christus en zijn overwinnende 144.000. Daarom schreef Paulus in het laatste hoofdstuk van Romeinen aan zijn mede gezalfde Christenen dat God **"Satan binnenkort onder uw voeten [zal] verbrijzelen."**

De Bijbel leert heel eenvoudig dat de doden zich van niets bewust zijn in het graf. Echter, de Bijbel verwijst soms naar mensen die geen relatie met God hebben als zijnde dood - geestelijk dood. Jezus zei bijvoorbeeld eens: *"Laat de doden hun doden begraven."* Christus zei dat om aan te geven dat, tenzij we een levende relatie hebben met hem en zijn Vader, we zo goed als dood zijn in hun ogen, ondanks dat we misschien op het zicht een goed leven leiden.

Zo is het dat het andere vers in kwestie verwijst naar mensen van de wereld, degenen die in de context worden beschreven als vleselijk-gericht, die dood zijn voor Gods aangezicht, maar die desalniettemin in de gelegenheid gesteld werden om Gods boodschap welke tot hen werd gepredikt te horen.

Het is interessant dat 2 Petrus 3:16 zegt dat er dingen in de Bijbel staan die moeilijk te begrijpen zijn, en als gevolg daarvan verdraaien de niet-onderwezenen en onstandvastigen de Schriften tot hun eigen vernietiging.

Jehovah's Getuigen onderwijzen de waarheid omtrent de toestand van de doden en de natuur van de demonen. Er bestaat werkelijk geen excuus voor enig belijdend Christen onwetend te zijn aangaande deze fundamentele Bijbelse leerstellingen.

Vraag

4. Is het waar dat de profetie van het WTG dat Armageddon zal komen "voordat het geslacht van 1914 voorbij is gegaan" niet langer wordt onderwezen als "de Waarheid"? Zo ja, betekent dit dan dat deze leerstelling van het WTG, welke ze decennia lang als "de Waarheid" hebben onderwezen, een onjuiste leerstelling

was? Daar het WTG beweert dat ze het "enige kanaal zijn dat door de Heer wordt gebruikt gedurende de laatste dagen van dit samenstel van dingen" en dat het besturend lichaam "de spreekbuis van Jehovah God" is, betekent dit dan dat God van gedachten is veranderd over deze leerstelling en de definitie van "geslacht"? Is het mogelijk dat God van gedachten verandert? Is het WTG ooit eerder van gedachten veranderd over een leerstelling die ze eens onderwezen als "de Waarheid"? Daar het WTG beweert dat hun leerstelling dat Armageddon "voor het einde van het geslacht van 1914" zou komen "Jehovah's profetische woord" was en "de belofte van de Schepper," en ze als zodanig dus "in de naam van God" spreken, betekent dit volgens Deuteronomium 18:20-22 dan niet dat het WTG in werkelijkheid een hedendaagse valse profeet is? (ingekort WTG quotes)

Antwoord

Ten eerste heeft het Wachttorengenootschap de profetieën over de laatste dagen en een oorlog genaamd Armageddon niet uitgevonden. Die profetieën zijn afkomstig uit de geest van God en door ons geloof zijn we ervan overtuigd dat Gods woorden zeker eens bewaarheid zullen worden. Als gevolg van onze interesse in de Bijbel en de belofte van een nieuwe wereld, zijn we erg geïnteresseerd geweest in de vervulling van profetieën, vooral de wijze waarop ze verband houden met de wederkomst van Christus. Het feit dat onze hoge koninkrijksverwachtingen tot nog toe tot teleurstelling hebben geleid, brengt ons geloof op zichzelf niet in diskrediet. Het is zeker dat onze verkeerde verwachtingen beschamend voor ons zijn geweest en voor velen een struikelblok, maar in dat opzicht lijkt het Wachttorengenootschap schuldig te zijn aan het vallen in vrijwel dezelfde val als de apostelen.

Beschouw alsjeblieft eens de belangrijkheid van het verslag wat gevonden kan worden in het laatste hoofdstuk van het boek Johannes, waar we in de NWV lezen: **"Toen Petrus hem daarom gewaar werd, zei hij tot Jezus: "Heer, wat zal deze man doen?" Jezus zei tot hem: "Indien het mijn wil is dat hij blijft totdat ik kom, wat gaat u dat aan? Blijft gij mij volgen." Bijgevolg ging onder de broeders dit woord uit, dat die discipel niet zou sterven. Doch Jezus had hem niet gezegd dat hij niet zou sterven, maar: "Indien het mijn wil is dat hij blijft totdat ik kom, wat gaat u dat aan?""**

De man in kwestie was de schrijver - Johannes. Jezus had Petrus net verteld welke soort dood Petrus zou ondergaan en Petrus wilde weten wat er met hun vriend Johannes zou gebeuren. Jezus' commentaar gaf de apostelen het idee dat Johannes nog in leven zou zijn wanneer Christus terugkwam. Als gevolg daarvan zegt het verslag dat het woord onder de broeders uitging, dat Johannes zou blijven leven om de terugkeer van de Heer te zien

Volgens de Leidsche Vertaling, luidt het 23ste vers: **"Daardoor verspreidde zich het gerucht onder de broeders dat die leerling niet sterven zou."** Wat hier zo interessant aan is, is dat Johannes zijn boek zo'n 60 jaar nadat Christus die woorden sprak, schreef. Kennelijk was het gerucht even oud als de oude apostel zelf. We zouden ons zelfs kunnen indenken dat de broeders, tegen het einde van zijn leven, regelmatig even zijn pols opnamen om de nabijheid van Christus' terugkeer te meten.

Het feit dat Johannes, de langst-levende apostel, het gepast achtte het gerucht te uit de wereld te helpen en de zaak recht te zetten aan het einde van zijn leven, wijst erop dat het gerucht dat door de apostelen in de wereld was gebracht gedurende de gehele apostolische periode heeft bestaan. De volgende vraag is dus: Nou en?

Wel, de apostelen kregen in die tijd de autoriteit over de gehele organisatie van gelovigen. Hun woorden waren gewichtig omdat ze Jezus persoonlijk gekend hadden en de latere gelovigen konden vertellen over alle dingen die Jezus had gezegd en gedaan. Dus, toen de apostelen spraken, luisterden de broeders en zusters. En wanneer de apostelen een gerucht in de wereld brachten dat Johannes zou blijven leven tot de komst van Christus, welke Christen zou hun interpretatie dan betwijfelen? Maar, de apostelen hadden het duidelijk bij het verkeerde eind. Ze begrepen Jezus verkeerd. En hun ernstige verlangen om de realisatie van Jezus' belofde terugkeer te zien, maakte dat zij overhaaste conclusies trokken.

Het verkeerde begrip dat ontstond, verschilt in werkelijkheid niet van hetgeen gebeurd is onder Jehovah's Getuigen met betrekking tot onze aannames aangaande het geslacht van 1914 dat niet voorbij zou gaan. De apostel Johannes was hun geslacht dat niet voorbij zou gaan - voordat hij stierf. En het feit dat hij uiteindelijk het gerucht uit de wereld hielp, verschilt niet veel van hetgeen het Genootschap heeft gedaan door een geslacht te herdefiniëren.

Een andere vraag die we zouden moeten stellen is: Veroordeelde God de apostelen als valse profeten? Nee, kennelijk niet. Dus, wanneer we eerlijk en consequent zijn in onze reddenatie zullen we geen oppervlakkige conclusies trekken over de onbezonnenheid en verkeerde verwachtingen van het Wachttorengenootschap uit het verleden. Meer nog, onze voortijdige verwachtingen passen in het patroon van degenen die vol verwachting uitzien naar de terugkeer van de Meester.

Vraag

5. Als de geest van een mens apart van het lichaam geen bestaan heeft, waarom bad Stefanus in Handelingen 7:59 dan vlak voor zijn dood tot Jezus: "ontvang mijn geest"? Hoe kon Jezus, die in de hemel was, Stefanus' geest ontvangen wanneer de geest van een mens ophoudt te bestaan wanneer het lichaam sterft en wanneer niemand de hemel kon binnen gaan tot het jaar 1914? Evenzo, als de ziel ophoudt te bestaan na de dood van het lichaam, waarom zegt Paulus dan dat hij liever "afwezig geraakt van het lichaam," zodat hij "zijn intrek kon nemen bij de Heer" (2 Kor. 5:8), en waarom zou hij zeggen dat hij liever losgemaakt werd van dit leven zodat hij bij Christus kon zijn (Fil. 1:23)? Hoe kon Paulus "bij Christus" zijn en "zijn intrek nemen bij de Heer" wanneer niemand de hemel tot 1914 kon binnengaan?

Antwoord

Vrijwel elke religie die ooit heeft bestaan, vanaf de meest primitieve tot de meest ontwikkelde, houdt vast aan de lering van een onsterfelijke ziel. De Bijbel leert echter niet zoiets als een onsterfelijke ziel.

Het is ironisch te noemen dat Jehovah's Getuigen dikwijls het etiket "gebrainwashed" opgeplakt krijgen, maar de waarheid is dat de gehele mensheid onder de geestverblindende, boosaardige invloed van het religieuze samenstel staat dat in Openbaring "Babylon de Grote" wordt genoemd. Tenzij we de fundamentele waarheid uit Gods Woord in deze kwestie begrijpen, dat de mens *geen* onsterfelijke ziel heeft, zullen we kwetsbaar zijn voor misleiding door de bedrieglijke leugen dat de mensheid op één of andere manier onsterfelijk is.

Dus, door ingepakt te worden door de oorspronkelijke leugen die de Duivel voor het eerst uitte in Eden, namelijk "*gij zult niet sterven*," is de persoon die slechts enkele verzen leest geneigd overhaaste conclusies als deze te trekken.

Wederom, Paulus maakte melding van het feit dat enkelen van de oorspronkelijke leden van de gemeente, die *getuige* waren geweest van Christus' opstanding, gestorven waren in de dood. In 1 Korinthiërs 15:6 zei Paulus dat ze "*ontslapen*" waren. Dat is niet iets wat moeilijk te begrijpen is. Wanneer we 's nachts slapen zijn we ons niet bewust van wat er om ons heen gebeurt. We bevinden ons in een onbewuste toestand. Dat is wat de dood is - een onbewuste toestand. Paulus merkte dit op in de context van de bespreking van de opstanding van gezalfde Christenen, en hij schreef de Korinthiërs enkele jaren *nadat* Stefanus de marteldood gestorven was; toch wees Paulus *op dat moment* naar een toekomstige tijd waarin de doden opgewekt zouden worden. Dus, Stefanus was één van degenen die ontslapen waren, naar wie Paulus verwees.

Wat bedoeld Stefanus daarom toen hij vroeg of Jezus zijn geest mocht ontvangen? Wel, Jezus uitte vrijwel hetzelfde vlak voordat hij stierf. In Lukas 23:46 zei hij: "**Vader, aan uw handen vertrouw ik mijn geest toe.**" Verwachtte Jezus onmiddellijk naar de hemel te gaan omdat hij een onsterfelijke ziel had? Nee. Jezus stierf. Hij was drie dagen dood. Hij vertrouwde zijn geest aan God toe in de zin dat hij vertrouwen had dat God hem weer tot leven zou wekken. Trouwens, *sterven* betekent dat iemand zijn levengevende geest verliest. De geest is eenvoudig de levenskracht die Jehovah in ons brengt terwijl we in leven zijn. Het is de levensvonk die veroorzaakt dat we de adem des levens inademen. Wanneer we sterven rusten onze toekomstige levensvooruitzichten bij Jehovah; en natuurlijk is Christus, sinds zijn opstanding, door zijn Vader aangesteld om alle volgende opstandingen uit te voeren wanneer het daar de tijd voor is.

Het was dus passend dat Stefanus zijn geest aan Christus toevertrouwde, net zoals Jezus toen hij stierf zijn geest aan Jehovah toevertrouwde.

Wat betreft Paulus die zijn intrek bij Christus neemt, we moeten niet veronderstellen dat die uitdrukking het concept van een onsterfelijke ziel ondersteunt. Paulus uitte eenvoudig zijn voorkeur om bij Christus in de hemel te zijn, in tegenstelling tot het leven als een mens op aarde.

Vraag

6. Op bladzijde 7 van de brochure Moet U Geloof Stellen In De Drieëenheid? worden er citaten aangehaald van Justin Martyr, Irenaeus, Clemens van Alexandrië, Tertullianus, Hippolytus en Origenes zonder dat er verwijzingen bij staan. Waarom worden die verwijzingen niet gegeven? Op blz. 7 van de brochure wordt ook de volgende bewering gedaan: "Het getuigenis van de bijbel en van de geschiedenis maakt derhalve duidelijk dat de Drieëenheid in bijbelse tijden en nog VERSCHIEDENE EEUWEN daarna onbekend was." Gebaseerd op de onderstaande citaten: hoe kan het Wachttorengenootschap deze bewering doen? (Citaten niet aanwezig)

Antwoord

Als leerstelling in zijn huidige vorm bestond de Drieëenheid niet tot enkele eeuwen na Christus. Het Wachttorengenootschap heeft hierin gelijk. Ondanks dat die vroegere theologen het denkbeeld dat Jezus meer was dan de Zoon van God begonnen te introduceren, was de leerstelling van de drie-in-één drieëenheid zelfs op dat moment niet geïntroduceerd in de Christelijke leer. Het lijkt er echter op dat het Wachttorengenootschap niet geheel eerlijk is in deze kwestie. Ondanks dat ze formeel gelijk heeft dat de Drieëenheid niet onderwezen werd door deze vroegere kerkvaders, is het ietwat misleidend om de lezer de indruk te geven dat ze het onderscheid tussen Jehovah en Jezus duidelijk onderscheidden, omdat ze dat kennelijk niet deden.

Persoonlijk kan ik niet uitleggen dat het Wachttorengenootschap überhaupt niet-bijbelse bronnen zou citeren, alsof deze enige leerstellende autoriteit zouden hebben voor Christenen. De Bijbel is de enige echte autoriteit in deze kwesties en hierin wordt zeker niet geleerd dat God deel uitmaakt van een triade. Het woord "drieëenheid" of "drieënige" komt niet eens voor in de Bijbel, noch het concept dat wordt gesteund door Trinitariërs.

Vraag

7. De Bijbel zegt in Zefanja 1:18: "...maar door het vuur van zijn ijver ZAL HEEL DE AARDE VERSLONDEN WORDEN, want hij zal ALLE bewoners der aarde aan een VERDELGING prijsgeven, ja een verschrikkelijke." Wanneer de leerstelling van het WTG dat de huidige aarde nooit vernietigd of ontvolkt zal worden juist is, waarom zegt de Bijbel dan dat "heel de aarde verslonden" zal worden, en "alle" bewoners der aarde verdelgd zullen worden? Wat betekenen de woorden "verdelgen" en "alle" volgens jou? Hoe kan een grote schare van mensen na Armageddon voortleven in een paradijs op aarde wanneer "ALLE bewoners der aarde" verdelgd zullen worden?

Antwoord

De vragensteller is wellicht niet bekend met het feit dat de Bijbel tevens zegt dat de aarde voor altijd zal blijven bestaan en dat Openbaring 11:18 zegt dat God, in plaats van het letterlijk te vernietigen, "**hen zal verderven die de aarde verderven.**" Hoe lossen oprechte Bijbelonderzoekers deze ogenschijnlijke tegenstelling op? De aarde wordt wél of niet verwoest. Het kan niet *allebei* waar zijn. En het is geen kwestie van het eenvoudig negeren van enkele teksten en teksten die onze voorkeur bevestigen aannemen. We moeten feitelijk een ogenschijnlijke paradox oplossen wanneer we Gods waarheid willen kennen. Eén manier om dat te doen is door de betekenis van een profetie te analyseren, in plaats van enkele woorden aan te grijpen om tot een favoriete leerstelling te komen.

Dus, wanneer we de profetie van Zefanja werkelijk lezen en erover redeneren zouden we moeten gaan erkennen dat het boek van Zefanja, evenals alle Hebreeuwse profeten, oorspronkelijk van toepassing was op de Joden en omliggende natiën van die tijd. Door middel van Zefanja kondigde Jehovah oordelen aan over Juda, Filistea, Ammon, Ethiopië en Assyrië. Jehovah vaardigde uit dat de gehele regio vertreden moest worden door de Babyloniërs. Zo werd de profetie in vroegere tijden vervuld. De Chaldeeën vernietigden natuurlijk niet de planeet aarde, noch verdelgden zij alle zielen. Maar zij onderwierpen *wel* op meedogeloze wijze een zeer groot deel van de wereld van toen. Op die wijze werd daarom *heel de aarde* door Nebukadnezars plunderende meute verslonden, zoals Zefanja voorzei.

Maar, Jehovah's oordelen zijn ook op een veel grotere schaal van toepassing welke letterlijk de gehele wereld omvatten, wat ook de reden is dat de profeten zulke uitgebreide, ogenschijnlijk overdreven taal gebruikten. Uiteindelijk is de gehele aarde die verslonden wordt een indicatie van de *totaliteit* van Gods oordeel, wanneer hij elk spootje van de huidige wereldwijde beschaving grondig vernietigt.

Maar, wat betreft de simplistische bewering dat God letterlijk deze schitterende planeet gaat vernietigen en de mensheid die gemaakt is naar Gods beeld volledig zal uitroeien, dat is *niet* wat de Bijbel leert. Het is juist door middel van Zefanja dat Jehovah hoop geeft op overleving wanneer het hedendaagse samenstel wordt vernietigd. Zefanja 2:2, 3 luidt: "**Voordat de inzetting iets het licht doet zien, voordat de dag is voorbijgegaan net als kaf, voordat over ulieden de brandende toorn van Jehovah komt, voordat over u de dag van Jehovah's toorn komt, zoekt Jehovah, al gij zachtmoedigen der aarde, die Zijn rechterlijke beslissing hebt volbracht. Zoekt rechtvaardigheid, zoekt zachtmoedigheid. Wellicht zult gij verborgen worden op de dag van Jehovah's toorn.**"

Wanneer de zachtmoedigen verborgen worden op de dag van Jehovah's toorn, is het duidelijk dat de voorzegde verdelging niet volledig is. Zefanja's profetie biedt redding aan de zachtmoedigen der aarde en is in harmonie met Jezus, die ook beloofde dat de zachtmoedigen de aarde zullen beërven nadat de uiting van Jehovah's woede de huidige, slechte beschaving die de planeet in bezit heeft, vernietigt.

Vraag

8. Als de doden gedurende de 1000-jarige regering van Christus opgewekt worden en overeenkomstig hun daden in die tijd geoordeeld zullen worden, waarom zegt de Bijbel in Openbaring 20:4, 5 dan expliciet dat "(De overigen der doden kwamen niet tot leven totdat de duizend jaar geëindigd waren)"? Hoe kunnen ze geoordeeld worden overeenkomstig hun daden gedurende de 1000-jarige regering van Christus, wanneer ze niet tot leven komen voordat deze periode voorbij is? Waarom zet de NWV haakjes om dit vers? Evenzo, als de doden een opstanding zullen krijgen gedurende de 1000-jarige regering van Christus en geoordeeld worden overeenkomstig hun daden van die tijd, waarom zegt de Bijbel dan dat de doden uit hun graven zullen opstaan "zij die goede dingen HEBBEN GEDAAN (verleden tijd), tot een opstanding des levens, zij die verachtelijke dingen HEBBEN BEOEFEND (verleden tijd), tot een opstanding des oordeels" (Joh. 5:28, 29) en waarom zegt de Bijbel dat mensen "eens voor altijd sterven" en "daarna (na de dood) een oordeel" (Hebr. 9:27)?

Antwoord

Onze vragensteller ontbeert een fundamenteel begrip van bijbelse taal. Om dit soort van geestelijke ongeletterdheid te onderstrepen, beschouw eens Jezus' eenvoudige opmerking: "*Laat de doden hun doden begraven.*" Wanneer we enkel, zonder te redeneren woorden op een bladzijde lezen en hen zonder meer aannemen, zouden Jezus woorden macabere beelden in onze geest kunnen oproepen van zombies die graven aan het spitten zijn. Wanneer we echter ons redeneringsvermogen gebruiken om zodoende te onderscheiden wat Jezus ons wilde zeggen, wordt duidelijk dat Jezus verwees naar levende personen die *geestelijk* dood waren, tenzij ze tot leven kwamen door zijn volgelingen te worden.

Paulus verwees naar personen die dood waren in hun zonden en overtredingen. Dat betekent dat een persoon, ondanks dat hij tijdelijk leeft, onder de veroordeling van de dood blijft staan. Dus, wanneer Openbaring verduidelijkend zegt dat "*de overigen der doden kwamen niet tot leven totdat de duizend jaar geëindigd waren,*" worden er in werkelijkheid twee opstandingen tegenover elkaar gezet. Daarom zegt het vers verder: "**Dit is de eerste opstanding. Gelukkig en heilig is een ieder die deel heeft aan de eerste opstanding; over dezen heeft de tweede dood geen autoriteit, maar zij zullen priesters van God en van de Christus zijn en zullen de duizend jaar met hem als koningen regeren.**"

De eerste opstanding geldt voor degenen die een hemelse opstanding krijgen en die 1000 jaar lang met Christus als koningen zullen dienen. Op een andere plaats wijst de Bijbel erop dat deze 144.000 onsterfelijkheid ontvangen. Daarom heeft de tweede dood geen autoriteit over hen, omdat ze nergens door vernietigd kunnen worden.

Wat betekent het daarom dat de overigen der doden niet tot leven komen tot *na* de duizend jaar? Laat de lezer opmerken dat het vers niet zegt dat ze *een opstanding* krijgen aan het eind van de duizend jaar, maar enkel dat ze tot die tijd niet *tot leven komen*. Bestaat er een verschil? Ja, er bestaat een groot verschil. De Bijbel leert ons dat de gehele mensheid als gevolg van Adams zonde onder Gods veroordeling van

de dood staat, welke we hebben overgeërfd. In Gods ogen zijn we dood. We hebben geen recht op eindeloos leven. Zelfs het grote aantal mensen dat gedurende de 1000 jaar door Christus worden opgewekt, zullen nog steeds dood zijn, doordat ze niet onmiddellijk zondeloos worden. Dat ze uiteindelijk tot leven komen, betekent daarom dat de veroordeling opgeheven wordt zodat de mensheid niet langer onderworpen is aan de zonde van Adam.

Overeenkomstig hetgeen Paulus schreef in het 15de hoofdstuk van 1 Korinthiërs, zal Jezus over de mensheid regeren en elke vijand van God vernietigen en de *"laatste vijand, de dood,"* tevens laten verdwijnen. Dat betekent dat de mensheid, tegen het einde van Jezus' 1000-jarige regering, nadat de doden gedurende de 1000 jaar zijn opgewekt, uit de huidige sterfelijke toestand opgeheven worden. In die zin zullen alle dan levende mensen volledig *"tot leven komen" - het leven dat Adam en Eva oorspronkelijk bezaten.*

Vraag

9. Quote uit het voorwoord van Kingdom Interlinear Translation verwijderd)

De NWV vertaalt Joh. 14:14 met: "Indien gij iets vraagt in mijn naam, ik zal het doen." Als de NWV de meest nauwkeurige woord-voor-woord vertaling is van de Bijbel, waarom laat het dan het woord "mij" na de zinsnede "indien gij" compleet weg, ondanks dat het woord "mij" in het oorspronkelijke Grieks staat? Zie Kingdom Interlinear Translation (KIT). Als de NWV Joh. 14:14 correct uit het oorspronkelijke Grieks had vertaald, hoe zou het vers dan luiden? Hoe kan een persoon Jezus iets "vragen" zonder tot hem te bidden? Hoe kan de NWV "de waarheid van zijn geïnspireerde Woord zo nauwkeurig" mogelijk overbrengen, en hoe kan het een "zo letterlijk mogelijke vertaling" zijn wanneer de "vertalers" opzettelijk dit woord ("mij") weglaten, zodat dit vers de leerstelling van het WTG niet tegenspreekt?

Antwoord

Ten eerste bestaat er niet zoiets als een "woord-voor-woord vertaling." Geen enkele moderne vertaling is een woord-voor-woord vertaling. Verder heeft het Wachttorengenootschap nooit beweerd dat de NWV zelf een woord-voor-woord vertaling is. Wat het dichtste bij een woord-voor-woord vertaling komt is een *transliteratie*. Hier is [een link](#) naar een online Interlineaire transliteratie.

Het vertalen van begrippen uit een oude taal naar een moderne taal vereist meer dan enkel een 'dit-woord-betekent-dit, dat-woord-betekent-dat' benadering.

Wat betreft het vers in kwestie, de vragensteller heeft het vers enkel gedeeltelijk aangehaald, het als zodanig isolerend van de context. Johannes 14:13, 14 luidt: "**En wat gij ook vraagt in mijn naam, dat zal ik doen, opdat de Vader in verband met**

de Zoon verheerlijkt moge worden. Indien gij iets vraagt in mijn naam, ik zal het doen."

Volgens de letterlijke vertaling in de Interlinear, luidt het 14de vers: "**Wanneer iets gij zoudt vragen mij in de naam van mij dit ik zal doen.**" Gezond verstand zegt ons dat een letterlijke woord-voor-woord weergave zeer onbeholpen is. Natuurlijk wil een bevooroordeelde Trinitariër ons laten geloven dat het vers zo vertaald moet worden dat de onschriftuurlijk leerstelling dat Jezus God was omhoog wordt gehouden. De context wijst echter op iets anders.

De NIV geeft het vers ietwat onhandig weer, door te zeggen: "**Gij moogt mij alles vragen in mijn naam en ik zal het doen.**"

Het moge duidelijk zijn dat wanneer de apostelen begrepen dat Jezus zei dat ze rechtstreeks tot hem moesten bidden, alsof ze dit feitelijk tot God deden, het nogal overbodig lijkt dat Jezus hen zei tot hem te bidden *in zijn naam*. In plaats daarvan maakt de context duidelijk dat Jezus de rol van bemiddelaar en helper innam tussen zijn discipelen en Jehovah. Christus presenteerde zich in werkelijkheid als de bemiddelaar met betrekking tot hun gemeenschappelijke God en Vader.

Andere vertalingen geven het vers vergelijkbaar met de NWV weer. De Lutherse Vertaling geeft het bijvoorbeeld als volgt weer: "**Zo gij iets bidden zult in mijnen naam, ik zal het doen.**"

De Leidsche vertaling geeft het vers weer met: "**Zo gij iets vraagt mijn naam anroepend, zal ik het doen.**"

Young's Literal Translation verwoordt het als volgt: "**Indien gij iets vraagt in mijn naam zal ik het doen.**"

Vraag

10. Als de hedendaagse aarde nooit vernietigd of ontvolkt zal worden, waarom zegt Zefanja 1:2, 3 dan: "Ik zal zonder mankeren een eind maken aan alles wat zich op de oppervlakte van de aardbodem bevindt", is de uitspraak van Jehovah. "Ik zal een eind maken aan aardse mens en dier... en ik wil de mensen van de oppervlakte van de aardbodem afsnijden," is de uitspraak van Jehovah?" Het Hebreeuwse woord dat hier in de NWV vertaald is met "een eind maken aan" is "cuwph" (Strong's #05486) wat volgens Strong's Hebrew Dictionary "ophouden; tot een eind komen" betekent. Hoe kan dit wanneer het WTG het juist heeft en getrouwe Getuigen Armageddon zullen overleven en voor eeuwig in een paradijs op de hedendaagse aarde zullen leven? En daarbij zegt Jesaja 65:17: "Want ziet, ik SCHEP nieuwe hemelen en een nieuwe AARDE; en de vroegere dingen zullen niet in de geest worden teruggeroepen..." Als de huidige aarde nooit vernietigd zal worden, waarom zal God dan een "nieuwe" aarde "scheppen"? (Rest van de vraag verwijderd)

Antwoord

Wederom moeten we erop wijzen dat de vragensteller eenvoudig ongeletterd is wat betreft het geestelijke dialect van de Schriften. Om deze manier van ondervraging verder te beantwoorden, verwijzen we de lezer naar Genesis 11:1, waar staat: "**De gehele aarde nu had nog steeds één taal en één woordenschat.**"

We stellen nu de volgende vraag aan degenen die de Schrift volledig letterlijk lezen: Welke *taal* spreekt de aarde? Zegt het bovenstaande vers dat onze *terra firma* in "tongen" of zoiets spreekt?

Of zou het redelijker zijn te concluderen dat het woord "aarde," zoals het wordt gebruikt in de Bijbel, niet *altijd* slaat op de letterlijk aardbol? Genesis 11:1 verwijst duidelijk naar de mensenwereld als zijnde "*de gehele aarde.*" De profeten gebruikten "aarde" ook op figuurlijke wijze. Wanneer we de context in Jesaja lezen, wordt het duidelijk dat God een nieuwe hemel en aarde schiep door de natie Israël opnieuw te vestigen. Petrus gebruikte dezelfde uitdrukkingen "nieuwe hemelen en nieuwe aarde" om de verandering die onder Gods regering zal plaatsvinden te symboliseren; wanneer de "oude" demonische "hemelen" en de daaraan verbonden regerende instellingen die over de mensheid heersen, vervangen worden door Gods hemelse koninkrijksregering. De oude aarde is de huidige slechte beschaving, die vervangen zal worden door een nieuwe wereldorde die volledig bestaat uit mensen die Jehovah dienen. Zo'n radicale verandering van het huidige samenstel wordt het beste omschreven als een nieuwe hemel en aarde.

Terwijl Zefanja verder zegt dat Jehovah "*een eind zal maken*" aan mens en dier, zegt God in Genesis 8:21b na de Vloed het volgende tot Noach: "**En *nooit meer* zal ik al wat leeft een slag toedienen, juist zoals ik heb gedaan.**" In het licht van de ogenschijnlijke tegenstelling in deze twee beweringen, wordt het duidelijk dat Zefanja niet letterlijk moet worden opgevat, daar het oorspronkelijk sprak over de volledigheid van Gods oordelen tegen de natiën die in de 5de Eeuw v.G.T. onder zijn veroordeling vielen.

Vraag 11-20

Vraag

11. Het WTG beweert dat Jeruzalem in 607 v.G.T. vernietigd werd en gebruikt Dan. 4:23-25, Openb. 12:6, 14, Num. 14:34 en Ezech. 4:6 om te komen tot 1914 G.T. als het jaar waarin Jezus begon te regeren in de hemel, wat 2520 jaar later is. Als de bewering van het WTG, dat Jeruzalem in 607 v.G.T. verwoest werd, correct is, waarom zeggen alle naslagwerken dan dat het in 586 v.G.T. vernietigd is? (Zie Encyclopedia Britannica, Microsoft Encarta, The World Book Encyclopedia, Encyclopedia Americana, Compton's Encyclopedia, Academic American Encyclopedia, Cambridge Ancient History - Vol. III, The Oxford Dictionary of World History, enz. Enz.) Als het WTG gelijk heeft in dat Christus' regering 2520 jaar na de vernietiging van Jeruzalem begonnen is, moet deze gebeurtenis dan niet hebben plaatsgevonden in 1935 in plaats van 1914? Moeten we de overweldigende mening van vrijwel elke historicus die experts zijn op het gebied van oude geschiedenis of het WTG als onbetrouwbaar bezien?

Antwoord

De kwestie met betrekking tot 1914 wordt elders op deze website besproken en er bestaat geen reden het hier meer ruimte in beslag te laten nemen.

Vraag

12. Volgens Strong's Greek Dictionary, betekent het Griekse woord "heos" (Strong's #2193) "tot, totdat." Als de NWV de meest nauwkeurige woord-voor-woord vertaling is van de Bijbel, waarom wordt het Griekse woord "heos" in Mattheüs 5:18 dan verkeerd vertaald met "eerder zouden" in plaats van "totdat," waardoor de betekenis van het vers compleet verandert? Als het Griekse woord "heos" in dit vers juist was vertaald met "totdat," wat zou het vers dan zeggen over de toekomst van de huidige aarde? Waarom is dit Griekse woord vertaald met "totdat" in de KIT, maar in de NWV weergegeven met "eerder zouden." Waarom deze inconsistentie in de vertaling? Zie Zefanja 3:13 en Jesaja 28:15.

Antwoord

Er bestaat in essentie geen verschil tussen de twee termen in dat specifieke gebruik ervan. De moeilijkheid ontstaat als gevolg van een bepaalde gedachtegang die geïsoleerde teksten letterlijk leest om zodoende te trachten onbijbelse leerstellingen te ondersteunen. Jezus zei niet dat de hemel en aarde letterlijk bestemd waren om voorbij te gaan. In tegendeel, hij illustreerde hoe Gods Woord zelfs duurzamer is dan het fysieke universum. The Contemporary English Version (CEV) van de Bijbel vertaalt het als volgt: **"Hemel en aarde zouden kunnen verdwijnen. Maar ik beloof u dat niet eens een punt of komma ooit zal verdwijnen uit de Wet."**

Maar, noch de hemel, noch de aarde zal letterlijk voorbij gaan. Noch Gods Woord. Enkele verzen voor het vers dat je aanhaalde, zei Jezus dat de zachtmoedigen de aarde zouden beërven. Dus, waarom houdt je vol dat de aarde vernietigd zal worden? Ongeacht de details van vertalingen, is het in plaats daarvan niet zo dat de vragensteller niet begrijpt wat Jezus *bedoelde* in Mattheüs 5:18?

Vraag

13. Als de Heilige Geest Gods onpersoonlijke "werkzame kracht" is, waarom kan hij dan rechtstreeks spreken en naar zichzelf verwijzen als "Ik" en "mij" in Handelingen 13:2? Als de Heilige Geest Gods onpersoonlijke "werkzame kracht" is, hoe kan hij dan: "hij" en "hem" worden genoemd in Joh. 16:7, 8 en Joh. 16:13, 14; getuigenis afleggen (Joh. 15:26, Hand. 20:23); zich gegriefd voelen (Jes. 63:10); gelasterd worden (Mark. 3:29, Luk. 12:10); dingen zeggen (Ezech. 3:24; Hand. 8:29, 10:19 en Hebr. 10:15-17); iemand verbieden iets te zeggen (Hand. 16:6); verlangen (Gal. 5:17); woedend zijn (Hebr. 10:29); zoeken (1 Kor. 2:10); troosten (Hand. 9:31); geliefd worden (Rom. 15:30); voorgelogen worden en God zijn (Hand. 5:3, 4)? Wat zegt de Bijbel over personen die tegen de heilige geest spreken? Zie Matth. 12:32 en Lukas 12:10.

Antwoord

Wanneer we Gods Woord met intelligentie benaderen, moeten we erkennen dat niet alle dingen letterlijk genomen moeten worden. Deuteronomium 32:5 geeft God bijvoorbeeld de titel "*De Rots.*" Moeten we dan concluderen dat God een inerte mineraal is? Of, wat te denken van Hebr. 12:29 waar wordt gezegd dat "*onze God ook een verterend vuur is,*" moeten we ons dan indenken dat God een soort van superheet plasma is? Nadenkende personen erkennen dat de Schriften tot ons spreken in vergelijkingen. We kunnen dus het begrip bevatten dat God *als* een rots is, of op bepaalde manieren *als* een verterend vuur is.

Om die reden maakt de Bijbel ook gebruik van een algemeen literair middel dat bekend staat als *personificatie*. Dat betekent dat dingen en zelfs ongrijpbare begrippen soms worden voorgesteld als personen. Hier volgen een paar voorbeelden: Toen Jehovah Kaïn probeerde te waarschuwen voor de ernstige morele gevaren die hij liep, personifiëerde God zonde door te zeggen dat het op de loer lag bij de ingang, alsof het ernaar hunkerde zich plotseling op Kaïn te storten. Of, een ander voorbeeld: de Spreuken zeggen dat luiheid in de hand zal werken dat armoede over ons komt *als* een gewapend man. Nog één voorbeeld: Paulus verwees naar dood als regerend *als* koning over de mensheid. Dit zijn bijbelse voorbeelden van personificatie.

God leeft in de hemel, toch is hij in staat om door zijn dynamische werkzame kracht zijn controle over de uithoeken van het universum alsook onze kleine aarde uit te spreiden. Omdat de heilige geest van God afkomstig is en zorgt dat zijn Wil wordt gedaan, in overeenkomst is met Gods eigen karakter, altijd tot zijn dienst is en zelfs

voor hem spreekt, is het volledig passend dat Gods werkzame kracht soms gepersonifiëerd wordt.

Er zijn echter andere gevallen waarbij er met een "het" wordt verwezen naar Gods geest. 1 Korinthiërs 12:11 zegt bijvoorbeeld: **"Maar al deze werkingen worden door een en dezelfde geest tot stand gebracht, die aan een ieder respectievelijk uitdeelt zoals hij het wil."** (In het Engels staat in deze tekst het woordje 'it' ('het') in plaats van "hij." Wegens Nederlandse grammatica is het in het Nederlands echter nodig "hij" te schrijven. Het Griekse woord voor "geest" (pneuma) wat hier wordt gebruikt, is echter onzijdig - *vertalers*) Als de heilige geest een persoon zou zijn, zou het ongepast zijn naar hem te verwijzen als een "het." Naar Jehovah en Jezus wordt nooit op die wijze verwezen, maar naar de geest wel. Verreweg de meeste verwijzingen in de Bijbel naar de heilige geest zijn *onpersoonlijk*.

Voor meer over wat de heilige geest is, [klik hier](#).

Vraag

14. Als de NWV de meest nauwkeurige woord-voor-woord vertaling is van de Bijbel, waarom verandert het het geschreven woord van God dan door in Mark. 1:4 de woorden "[als een symbool]" toe te voegen, ondanks dat deze woorden niet in het Grieks verschijnen? Zie Grieks-Engelse Interlinear. Hoe zou Mark. 1:4 luiden wanneer de woorden "[als een symbool]" niet waren toegevoegd? In Handelingen 2:38 zegt Petrus: "...Hebt berouw, en laat een ieder van u worden gedoopt in de naam van Jezus Christus TOT VERGEVING VAN UW ZONDEN..." en in Handelingen 22:16 zegt Ananias het volgende tegen Paulus: "...Sta op, laat u dopen en WAS UW ZONDEN WEG doordat gij zijn naam aanroept." Als de doop enkel een symbolische uiting is van geloof in God en geen invloed heeft op de vergeving van zonden, waarom zegt Petrus de mensen in Jeruzalem dan zich te laten dopen "tot vergeving van uw zonden" en waarom zegt Ananias tegen Paulus dat hij gedoopt moet worden om zijn "zonden weg te wassen"?

Antwoord

De zinsnede "*als een symbool van berouw*" lijkt ietwat overbodig te zijn. Het zou duidelijk moeten zijn dat de doop van Johannes enkel een symbolisch ritueel was, zodat mensen voorbereid werden op het aannemen van Christus. The New Living Translation (NLT) verwoordt Markus 1:4 als volgt: **"Deze boodschapper was Johannes de Doper. Hij leefde in de wildernis en predikte dat mensen gedoopt zouden moeten worden om te laten zien dat ze zich afgekeerd hadden van hun zonden en zich tot God hadden gewend voor vergeving."**

De doop van Johannes was trouwens niet de werkelijk doop. Personen die wellicht gedoopt waren door Johannes, maar die om wat voor reden dat ook afwezig waren in de Bovenkamer op Pinksteren, toen de oorspronkelijke zalving plaatsvond, moesten opnieuw gedoopt worden in Jezus' naam voordat ze gezalfd konden worden met Gods geest. Dat wordt duidelijk uit het 19de hoofdstuk van Handelingen. Als de

doop van Johannes letterlijk hun zonden wegwaste en *meer* was dan een uiterlijk symbool van het innerlijke berouw van de Joden, waarom was het dan noodzakelijk dat ze opnieuw gedoopt moesten worden in de naam van Jezus? En, als de doop van Johannes enkel een religieus ritueel was, waarom zouden we dan moeten veronderstellen dat de doop in Jezus' naam iets meer is dan een symbolische openbare bekendmaking van geloof?

Het wegwassen van onze zonden is het gevolg van ons geloof in het vergoten bloed van Christus. En de doop is een *daad* van geloof in de dood en opstanding van Christus.

Vraag

15. Het WGT beweert dat Ezechiël's profetie over de Joden die terugkeren naar hun land in vervulling gaat in hun organisatie. Ezechiël 36:24, 28 zegt: "En ik wil u uit de natiën halen en u bijeenbrengen uit alle landen en u brengen op uw grond" en "Gij zult stellig wonen in het land dat ik aan uw voorvaders heb gegeven, en gij moet mijn volk worden en ikzelf zal uw God worden." Als dit in de Wachttorensorganisatie in vervulling gaat, hoe keren zij dan terug naar het land KANAAN zoals beloofd aan de voorvaders? Psalm 105:8-11.

Antwoord

De menselijke geest werkt op zo'n manier dat het complexe en abstracte ideeën het beste kan bevatten wanneer ze een patroon heeft om het vanaf te leiden. Zonder in de ingewikkeldheden van de profetieën zelf te duiken, kan er worden gesteld dat de profetieën die gericht zijn aan het oude Israël voorbeelden en *patronen* stellen voor de Christelijke organisatie van het geestelijk Israël gedurende de tijd van Gods definitieve oordeel. Paulus verwees naar dat principe toen hij het volgende aan Christenen schreef: **"Deze dingen nu bleven hun overkomen als voorbeelden en ze werden opgeschreven tot een waarschuwing voor ons, tot wie de einden van de samenstelsels van dingen gekomen zijn."**

Paulus werd ook geïnspireerd om uit te leggen hoe alle aspecten van de oorspronkelijke tabernakel-aanbidding en de tempelregeling enkel **"een voorafbeelding en een schaduw van de hemelse dingen"** was.

Het 36ste hoofdstuk van Ezechiël is één van de vele profetieën die spreken over de verzameling en het herstel van de Joodse natie. Israël stond in een verbondsverhouding met Jehovah en die verhouding werd bijna verbroken door de afgoderij en immoraliteit van de Joden. Jehovah strafte hen door hen uit het land te werpen dat hij hen gegeven had; maar later nam hij hen weer aan als zijn volk.

Volgens Paulus is de gezalfde Christelijke gemeente het *werkelijke* zaad van Abraham. En wanneer we het patroon van de profetieën gericht aan de tegenhanger uit de oudheid volgen, wordt het hedendaagse Israël evenzo getuchtigd door God;

verstrooid gedurende een tijd van verdrukking. Maar, zoals Jezus zei, zullen Gods uitverkorenen uiteindelijk verzameld worden vanuit de vier uithoeken van de aarde.

Evenzo, in plaats van de beërving van een letterlijk land Kanaän, gebruikte Jesaja de uitdrukking "*nieuwe hemelen*" en "*nieuwe aarde*" om het herstelde Joodse thuisland te beschrijven. Bijbelstudenten merken natuurlijk direct op dat de apostelen Petrus en Johannes ook specifiek verwezen naar een nieuwe hemel en nieuwe aarde, welke door getrouwe Christenen beërfd zal worden aan het eind van deze huidige oude hemelen en het oude aardse samenstel van dingen.

Vraag

16. Beschouw ook wat er gezegd wordt over degenen die de profetie vervullen. Ezechiël 36:22 zegt: "Daarom, zeg tot het huis van Israël: 'Dit heeft de Soevereine Heer Jehovah gezegd: "Niet ter wille van u doe ik het, o huis van Israël, maar voor mijn heilige naam, die gij ONTHEILIGD hebt onder de natiën waar gij zijt gekomen.'" Daar het WTG beweert dat het het geestelijk Israël is en deze profetieën in Ezechiël vervult, hoe geloven Jehovah's Getuigen dan dat ze Gods naam onder natiën hebben ontheiligd?

Antwoord

Je oorspronkelijke vragen werden enkele jaren geleden gepubliceerd. *Sinds* die tijd zijn er echter diverse schandalen aan het licht gekomen en zijn wijds gepubliceerd. In het bijzonder hebben Jehovah's Getuigen Gods naam in de ogen van de mensen ontheiligd door het bedekken van pedofilie in onze gemeenten. Toch moeten we niet verwachten dat Jehovah's Getuigen gemakkelijk de verantwoordelijkheid accepteren voor het brengen van smaad over de naam van Jehovah. Als we de profeten als patroon mogen nemen, moet God *eerst* zijn volk veroordelen met gebruik van vrij strenge maatregelen *voordat* ze nederig zullen toegeven Gods naam te hebben ontheiligd. Daar de Oordeelsdag nog steeds in de toekomst ligt, heeft de dag van onze afrekening nog niet plaatsgevonden.

Vraag

17. De NWV voegt het woord "[de]" toe aan de zinsnede "van onze God en redder Jezus Christus" in 2 Petr. 1:1. In 2 Petr. 1:11, 2:20 en 3:18, welke exact dezelfde zinsnede bevatten in het Grieks, behalve dat deze verzen het woord "heer" (kyrios) weergeven in plaats van het woord "God" (Theos), wordt het woord "[de]" niet toegevoegd. Zie Grieks-Engelse Interlinear. Wat is de reden voor deze grove inconsistente in de vertaling van deze zinsneden? Hoe zou 2 Petr. 1:1 luiden wanneer die hetzelfde vertaald zou zijn als 2 Petr. 1:11, 2:20 en 3:18 en het woord "[de]" niet was toegevoegd? Wat zegt de Schrift over het toevoegen van woorden aan de Bijbel? Zie Spr. 30:5, 6.

Antwoord

Alle Bijbelvertalingen hebben woorden toegevoegd die niet in de oorspronkelijke tekst verschijnen. Daar is niets sinisters aan. Het wordt gedaan wanneer de vertaler oordeelt dat het de tekst verduidelijkt.

De reden waarom de vragensteller moeite heeft met de invoeging van [de] in de tekst van 2 Petrus 1:1 is duidelijk vanwege de wensaanninge van de zijde van geïndoctrineerde Trinitariërs dat de tekst zegt dat Jezus God *is*. Het vers luidt: **"Simon Petrus, een slaaf en apostel van Jezus Christus, aan hen die een geloof hebben verkregen dat als een even groot voorrecht wordt beschouwd als het onze, door de rechtvaardigheid van onze God en [de] Redder Jezus Christus."**

Of het bepalend lidwoord nu wel of niet wordt ingevoegd, de tekst zegt in geen geval dat God Jezus Christus is. Het zegt enkel "*onze God en Redder Jezus Christus.*" In het direct daarop volgende vers worden God en Jezus weer genoemd. De NBG luidt hier: **"Genade en vrede worde u vermenigvuldigd door de kennis van God en van Jezus onze Here."**

Dit zegt het woordenboek over het woordje "en": *gebruikt als een functiewoord om verbinding of toevoeging aan te duiden, vooral van onderdelen binnen dezelfde groep of soort.*"

Geen enkel eerlijk, redenerend persoon zou concluderen dat omdat God *en* Jezus in één zin worden genoemd, ze daarom automatisch één persoon zijn. God en Christus zijn Vader en Zoon. Ze zijn twee onderscheiden entiteiten. We kunnen stellen dat deze manier van ondervraging, die Jehovah's Getuigen zogenoemd moet overdonderen, in plaats daarvan een aanwijzing is van de wijze waarop de Trinitarische indoctrinatie het gezonde verstand van iemand kan vertroebelen.

Vraag

18. Zacharia 2:10-12 zegt: "Roep luidkeels en verheug u, o dochter van Sion; want zie, IK KOM, en ik wil IN UW MIDDEN VERBLIJVEN verblijven", is de uitspraak van Jehovah...En gij zult moeten weten dat Jehovah der legerscharen zelf mij tot u heeft gezonden. En Jehovah zal stellig Juda als zijn deel op de heilige grond in bezit nemen, en hij moet alsnog Jeruzalem uitkiezen." Als Jezus en Jehovah niet één en dezelfde God zijn, hoe verklaar je dan het feit dat Christus degene is die "komt" en "in uw midden zal verblijven," maar Jehovah in deze passage beweert dat hij degene is die komt en in hun midden zal verblijven? Hoe verklaar je dat "Jehovah der legerscharen" hem (Jehovah) zendt om in hun midden te verblijven?

Antwoord

De onredelijkheid van dit soort vragen is bijna slaapverwekkend. Moeten we soms veronderstellen dat God *zichzelf* opdrachten geeft en ze uitvoert? Is dat wat de vragensteller gelooft?

Ter herhaling, het vers dat je citeerde luidt: "**En gij zult moeten weten dat Jehovah der legerscharen zelf mij tot u heeft gezonden.**"

Alleen al in het boek Johannes zegt Jezus bijna 50 keer dat zijn Vader hem in de wereld *gezonden* heeft als zijn vertegenwoordiger. Dat is niet zo moeilijk te begrijpen, toch? Jezus zei de ongelovige Joden vele malen dat hij niet *uit zichzelf* was neergedaald uit de hemel. God gaf zijn Zoon een opdracht en Jezus gehoorzaamde zijn Vaders geboden. Zo eenvoudig is het. En omdat Jezus de nauwkeurige weerspiegeling van Jehovah is, kan er terecht worden gezegd dat Jehovah in ons midden was toen Christus op aarde was.

Verder zei Jezus ronduit: "**Een slaaf is niet groter dan zijn meester, noch is iemand die wordt uitgezonden, groter dan degene die hem heeft gezonden.**" Daar het niet te betwisten valt dat Jezus instructies van Jehovah God aannam toen hij door zijn Vader werd gezonden, waarom doen Trinitariërs dan de godslasterlijke bewering dat God *zichzelf* instructies geeft?

Vraag

19. Is het waar dat het WTG eens leerde dat: De tweede tegenwoordigheid van Christus begon in 1874 (WT, 1/11/'22, blz. 332-337; Prophecy, 1929, blz. 65-66); Vaccinaties nooit een mensenleven heeft gered, pokken niet voorkomt en afgekeurd worden (Gouden Tijdperk, 4 Febr. 1931, blz. 293, 294); De grote pyramide van Egypte een getuigenis van de Heer is (WT, 15/5/'25, blz. 148-149); God het universum bestuurd vanaf een ster genaamd Alcyone (Thy Kingdom Come, 1903 Ed, blz. 327); Leviathan uit de Bijbel een stoomlocomotief is (The Fynished Mystery, blz. 84-86); Tonsillectomie afgekeurd wordt; het beter is zelfmoord te plegen dan het hebben van een tonsillectomie (GT, 7/4/'27, blz. 26, 29); Het zwarte ras ontstond bij Noach's vloek over Kanaän (GT, 24/7/'29, blz. 702); Joden niet langer belangrijk zijn voor God (Vindication, Deel II, blz. 257-258); God kleding draagt (GT, 19/5/'26, blz. 534); Het WTG achter de principes van Nazi Duitsland staat (Jaarboek 1934, blz. 134-137); Aspirine de veroorzaker van hartziekten is (GT, 27/2/'35, blz. 343, 344); geen gebruik maken van röntgen (GT, 23/9/'36, blz. 828); mensen in 1938 niet zouden moeten trouwen (Face the Facts, blz. 46-50); orgaantransplantaties afgekeurd werden als zijnde kanibalisme (WT, 15/11/'67, blz. 702-704)? Het WTG leert dat het de spreekbuis van Jehovah en Gods enige communicatiekanaal op de wereld is. Daar God geen leugens vertelt of zijn gedachten verandert (Num. 23:19, Ps. 89:34, Hebr. 6:18), en daar het duidelijk is dat het WTG met geen mogelijkheid voor God gesproken kan hebben toen ze deze dingen beweerden, hoe weten we dan dat het WTG nu voor God spreekt? Zie Zef. 3:13 en Jes. 28:15. Om vele rechtstreekse citaten van het WTG te zien, klik: WTS Quotes.

Antwoord

Om de zaken weer enigzins in perspectief te zien: De officiële leerstelling van de Katholieke Kerk was dat de aarde het centrum van het universum was. Het Vaticaan dwong Galileo zelfs zijn wetenschappelijke waarnemingen die het tegenovergestelde beweerden, in te trekken. Wanneer het beleid dat de Katholieke Kerk in de Middeleeuwen hanteerde nog steeds zou bestaan, zouden we op een brandstapel verbrand worden voor het bediscussiëren van de Bijbel buiten hun goedgekeurde liturgische grenzen. Het lijkt dus heel passend te zijn om te wijzen op de uitgesproken hypocrisie van onze *Katholieke* vragensteller. En niet alleen dat, zijn redenatie is sluw en oneerlijk. Beweringen die uit hun historische en contextuele setting worden genomen, zijn bedoeld om de lezer ertoe aan te zetten zich dezelfde bevooroordeelde mening te vormen die *jij* wilt dat zij hebben.

Bijvoorbeeld: de bewering dat vaccinaties nog nooit een mensenleven hadden gered werd in 1931 gedaan. Vaccinaties stonden toen nog in hun kinderschoenen, dus het is nogal waarschijnlijk dat er geen echt bewijs voor was dat vaccinaties effectief waren. Het is duidelijk dat het de bedoeling van de vragensteller is te laten zien hoe dom zo'n bewering *nu* is, maar *toen* was het in het geheel geen ongepaste bewering. Verder onthult de vragensteller zijn eigen onwetendheid over deze kwestie. Dat komt omdat vaccinaties toen omstreden waren en dat ze nu *nog steeds* omstreden zijn - zo niet nog meer omstreden. Ongetwijfeld leek de bewering in het *Gouden Tijdperk* in 1931 in het geheel niet onredelijk. Vele personen in 2003 vermoeden dat [immunisering](#) aan de verzwakking van het natuurlijke afweersysteem van het lichaam heeft bijgedragen en één van onderliggende oorzaken is van nieuwe ziekten aan het afweersysteem, ziekten die in voorgaande generaties niet bestonden. Ondanks dat er geen twijfel over bestaat dat [vaccinaties](#) vele levens hebben gered, is immunisering een voortgaand experiment waarbij de gevolgen op lange termijn nog steeds onbekend zijn.

Hetzelfde geldt voor andere gezondheidskwesties. [Tonsillectomies](#) worden nu als routine-ingrepen beschouwd; maar sommige dokters denken nu dat het onnodig verwijderen van de amandelen in het latere leven tot ernstige gezondheidsproblemen kan leiden. Evenzo is het Wachttorengenootschap bekritiseerd omdat ze beweerd heeft dat aluminium kookgerei gevaarlijk is. Maar, heden ten dage, zo'n 70 jaar later, zijn er personen die vermoeden dat [aluminium](#) een factor kan zijn bij de ziekte van Alzheimer. Het lijkt erop dat het Wachttorengenootschap op dit gebied de zaken ver vooruit was.

Hetzelfde geldt voor de aspirine-kwestie. Terwijl de gigantische farmaceutische bedrijven mensen ervan hebben overtuigd dat het nemen van aspirines hartproblemen voorkomt, zijn anderen nu van mening dat aspirines schadelijk voor de gezondheid zijn. Dus, met betrekking tot deze triviale kwesties moeten we concluderen dat de vragensteller eenvoudig inspeelt op algemene vooringenomenheid en onwetendheid.

Dit wil niet zeggen dat het Wachttorengenootschap niet heel wat domme beweringen heeft gedaan, maar veel van de hierboven aangehaalde zaken hebben niets te maken met de Bijbel. Het waren slechts meningen van bepaalde mannen. Trouwens, de apostelen hadden ook heel wat verkeerde ideeën. Jezus corrigeerde hen zelfs

keer op keer en toch bezag Jezus hen als de fundamenten van zijn gemeente. De Schriften staan echter toe dat de kinderen van God door de lastige fase van adolescentie gaan, voordat ze geestelijke volwassenheid bereiken. Ter illustratie van de groei van de gemeente van God tot de tijd van Christus' wederkomst, zei Paulus het volgende over zichzelf: **"Want wij hebben gedeeltelijke kennis en wij profeteren gedeeltelijk; wanneer echter het volledige gekomen is, zal dat wat gedeeltelijk is, worden weggedaan. Toen ik een klein kind was, placht ik als een klein kind te spreken, als een klein kind te denken, als een klein kind te overleggen; nu ik echter een man ben geworden, heb ik de trekken van een klein kind weggedaan. Want op het ogenblik zien wij door middel van een metalen spiegel vage omtrekken, maar dan van aangezicht tot aangezicht. Op het ogenblik ken ik gedeeltelijk, maar dan zal ik nauwkeurig kennen, evenals ik nauwkeurig gekend word."**

Jezus zei: *"Wijsheid wordt gerechtvaardigd door haar werken."* Wat betekent dat? Het betekent dat je het eindresultaat beoordeelt. Het eindresultaat van de toenmalige leerstellingen van het Wachttorengenootschap was dat er een volk werd voortgebracht dat hetzelfde krachtige geloof tentoonspreidde als de oorspronkelijke Christenen. Gedurende WOII bijvoorbeeld, namen Katholieken, Lutheranen en Protestantse Trinitariërs allen deel aan het afslachten van elkaar op een schaal die alle voorgaande oorlogen overtrof. Aan de andere kant belandden duizenden Jehovah's Getuigen in Duitsland en in de Engelssprekende wereld in [gevangenissen en concentratiekampen](#), omdat ze vastbesloten waren de leerstellingen van Christus te volgen, ongeacht de persoonlijke prijs die daarvoor betaald moest worden. Wanneer het Wachttorengenootschap zo dwaas was als onze tegenstanders ons willen laten geloven, hoe verklaar je dan het feit dat de toenmalige Jehovah's Getuigen aan de wereld toonden dat ze een onoverwinnelijk geloof hadden dat in kwaliteit verre superieur was aan wat de Christenheid ook voortbracht?

Vraag

20. De NWV vertaalt het Griekse woord "esti" in vrijwel alle voorkomende gevallen met "is" in het Nieuwe Testament (Zie Matth 26:18, 38, Mark. 14:44, Luk. 22:38, enz), behalve in Matth. 26:26-28; Mark. 14:22-24 en Luk. 22:19 waar het wordt vertaald met "betekent," ook al wordt het woord met "is" vertaald in de KIT. Waarom deze inconsistentie in de vertaling van het woord "esti" in deze verzen. Als de NWV consistent was geweest en het Griekse woord "esti" met "is" had vertaald in deze verzen, wat zouden deze verzen dan zeggen?

Antwoord

Deze vraag komt voort uit de ongelooflijk bizarre Katholieke leerstelling van de [transsubstantiatie](#) die beweert dat de wijn en het brood dat Christus' vlees en bloed vertegenwoordigt, op wonderbaarlijke wijze verandert in Jezus' letterlijke vlees en bloed eens dat het geconsumeerd is.

Enkele van Christus' discipelen veronderstelden ook dat Jezus zo'n kanibalisme voorstond toen hij hen zei dat ze zijn vlees moesten eten en zijn bloed moesten drinken, wat de reden was dat ze geschokt waren en weigerden hem verder te volgen. Maar, in het direct daarop volgende vers in het verslag van Johannes 6:63 legt Jezus uit dat hij het niet letterlijk bedoelde. Er staat: **"Het is de geest die levengesteld is; het vlees is volstrekt van geen nut. De woorden die ik tot u heb gesproken, zijn geest en zijn leven. Maar er zijn sommigen onder u, die niet geloven."**

Als het vlees van geen waarde is met betrekking tot redding, zoals Jezus zei, waarom houden Katholieken dan vol dat ze letterlijk Jezus' vlees moeten eten door middel van de magie van transsubstantiatie? Door Jezus' woorden letterlijk op te vatten, verraden Katholieken hun eigen gebrek aan geestelijk onderscheidingsvermogen. In plaats van te erkennen dat de gezegden van Christus geestelijk zijn en niet fysiek, hebben Katholieken dezelfde dwaasheid aangenomen welke degenen die niet geloven kenmerkt.

Als je beweert dat het brood Christus' feitelijke vlees is, omdat Jezus zei *"dit is mijn lichaam,"* wat valt er dan te zeggen over het volgende vers waar Jezus zegt: **"dit is mijn bloed van het verbond."** Moeten we dan aannemen dat de wijn op magische wijze getranssubstantieerd wordt in een nieuw verbond in de magen van onze Katholieke vrienden? Dat wordt er gezegd, *"deze beker is het nieuwe verbond."*

De Katholieke leerstelling van transsubstantiatie is niet alleen moeilijk om uit te spreken, hij ligt zeker ook zwaar op de maag.

Vraag

21. Als de NWV de meest nauwkeurige woord-voor-woord vertaling is van de Bijbel, waarom verandert het het geschreven woord van God dan door in Matth. 5:19 tweemaal de woorden "met betrekking tot" toe te voegen, wanneer deze niet in het Grieks voorkomen? Zie Grieks-Engelse Interlinear. Hoe zou dit vers luiden wanneer de zinsnede "met betrekking tot" er niet aan toegevoegd zou zijn geworden en wat zou dit zeggen over wie het koninkrijk der hemelen binnen zouden kunnen gaan? Wanneer enkel 144.000 personen naar de hemel gaan, waarom zegt de schrift in dit vers dan dat "EEN IEDER die ze doet (de geboden) en ze leert..." groot genoemd zal worden "in het koninkrijk der hemelen"? Wat betekent volgens jou "wie ze doet?"

Antwoord

Om een eerder aangehaald punt te benadrukken: er bestaat niet zoiets als een woord-voor-woord vertaling van de Bijbel. Het Wachtstorengenootschap heeft nooit de bewering gedaan dat de NWV dat zou zijn. De verplichting van een vertaler is zoveel mogelijk de bedoelde *betekenis* in de tekst te leggen. Dat is wat de NWV heeft nagestreefd.

In antwoord op de vraag hoe het vers zou luiden wanneer de woorden "met betrekking tot" niet waren toegevoegd, de GNB luidt als volgt: "**Wie dus een van deze geboden afschaft, al is het nog zo klein, en anderen leert hetzelfde te doen, zal de kleinste genoemd worden in het hemelse koninkrijk. Maar wie zich aan de geboden houdt en anderen leert hetzelfde te doen, die zal een grote naam hebben in het hemelse koninkrijk.**"

Kennelijk neemt de vertaler aan dat de uitdrukking "*in het hemelse koninkrijk*" betekent dat degene die de geboden houdt een hemelse beloning ontvangt. Dat is echter niet wat Jezus zei. Dit wordt duidelijk uit het feit dat hij zei zegt dat degene die de geboden *overtreedt* de "*kleinste in het hemelse koninkrijk*" genoemd zal worden. Moeten we ons indenken dat degenen die Gods geboden overtreden en anderen ertoe misleiden hetzelfde te doen, *toch* naar de hemel zullen gaan, maar dat ze enkel een lagere plaats hebben dan degenen die Gods wetten gehoorzamen? Volgens de onlogica van de vragensteller is dat de conclusie die we zouden moeten trekken. Er wordt ten slotte gezegd dat zij gering zullen zijn "*in het koninkrijk der hemelen*" - dus moeten ze *in* de hemel zijn, toch?

Dat zou betekenen dat Paulus niet wist waarover hij het had toen hij de Korinthiërs zei dat overspelers en hoereerders het koninkrijk *niet* zouden beërven. Zo'n verdraaide redenatie lijkt op zichzelf te rechtvaardigen waarom de NWV "*met betrekking tot*" heeft toegevoegd om die specifieke tekst te verduidelijken.

Vraag

22. Als de aarde nooit vernietigd of ontvolkt zal worden, hoe kan het dan dat God in Jesaja 51:6 zegt: "...en als een kleeft zal de aarde zelf verslijten, en haar bewoners zelf zullen sterven als louter een mug...", en dat Johannes in Openbaring 21:1 zegt dat hij "... een nieuwe hemel en een NIEUWE aarde [zag]; want de vroegere hemel en de VROEGERE aarde WAREN VOORBIJGEGAAN, en de zee is NIET MEER"? Evenzo, wanneer de leerstelling van het WTG dat de aarde nooit vernietigd of ontvolkt zal worden juist is, waarom zegt de Bijbel dan dat "de aarde zelf...zal vergaan" (Ps. 102:25, 26, Hebr. 1:10, 11), en waarom zegt Jezus zelf dat "hemel en AARDE VOORBIJ zullen gaan..." (Matth. 24:35, Mark. 13:31, Luk. 21:33)? Aan de andere kant zegt Salomo in Pred. 1:4: "Een geslacht gaat, en een geslacht komt; maar de aarde staat zelfs tot onbepaalde tijd." Maar, schreef Salomo deze schriftplaats niet op een moment in zijn leven waarop hij was gestopt met het dienen van de Heer en daarom enkel zijn eigen gedachten uit een zeer menselijk standpunt opschreef? In Pred. 1:2 zegt hij: "Alles is ijdelheid!" en in vers 8 zegt hij: "Alle dingen zijn afmattend." Daar het duidelijk moge zijn dat niet "alles" ijdelheid is en niet "alle dingen" afmattend zijn voor een ware Christen, laat dit dan niet zien dat Salomo voor zichzelf sprak en laat deze hele passage niet de nietigheid van de mens zonder God zien?

Antwoord

De niet onderwezen personen denken zich in dat elke verwijzing naar "aarde" letterlijk is. Nadenkende mensen begrijpen echter dat de Bijbel gebruik maakt van diverse soorten van symbolisme en hyperbolen.

Uit de context, in het 15de vers van het 51ste hoofdstuk van Jesaja, wordt duidelijk dat Jehovah spreekt in termen van *symbolische* hemelen en aarde. Het vers luidt: **"Maar ik, Jehovah, ben uw God, die de zee opzweept, opdat haar golven onstuimig worden. Jehovah der legerscharen is zijn naam. En ik zal mijn woorden in uw mond leggen, en met de schaduw van mijn hand zal ik u stellig bedekken, om de hemel te planten en de aarde te grondvesten en tot Sion te zeggen: 'Gij zijt mijn volk.'"**

Volgens het 15de vers zijn de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde in werkelijkheid de mensen die God zegent. Het vers beschrijft in symbolische termen hoe Jehovah zijn volk uit hun vertreden toestand zal redden en hen in zijn gunst zal herstellen. Wanneer de nieuwe hemelen en nieuwe aarde *mensen* zijn, spreekt het voor zich dat de oude hemelen en aarde die voorbijgaan het *vroegere* samenstel van regering en maatschappij vertegenwoordigt.

Met betrekking tot de opmerking dat Salomo Prediker schreef nadat hij een afvallige was geworden, dat is in rechtstreekse tegenspraak met de geïnspireerde uiting van de apostel Paulus dat **"de gehele Schrift door God is geïnspireerd."** Salomo sprak over de nietigheid van menselijke inspanningen. In contrast met in ijdelheid de wind najagen, besloot Salomo zijn boek door te zeggen dat het vrezen van God de gehele verplichting van de mens is.

Vraag

23. De NWV vertaald het Griekse woord "Theos" in Johannes 1:1c als "een god"... (verwijderd ter verkorting)

Als "Theon" was vertaald met "God" in Johannes 10:33, hoe zou dit vers dan luiden en wat zou dit zeggen over de natuur van Christus? Wat zei Jezus in deze passage dat maakte dat de Joden hem wilden doden? Zie Johannes 10:30, 31. De zinsnede "Zoon van God" is in theologische taal een Semitische term wat betekent "dezelfde natuur als God hebben," of God zijn, net zoals de term "Zoon des mensen" "dezelfde natuur als mensen hebben," betekent, of een mens zijn. Daar godslastering één van de weinige overtredingen in de Joodse wet was waarvoor een persoon ter dood gestenigd kon worden, zou deze bewering van Christus, dat hij de Zoon van God is, voor de Joden een godslasterlijke bewering zijn en was dit niet de reden dat ze hem wilden vermoorden door hem dood te stenen (Joh. 10:#1, 36-39)?

Antwoord

Johannes 1:1 is zonder twijfel het meest besproken vers in de Bijbel. Wanneer de lezer beide kanten van het verhaal wil bestuderen, zijn er voldoende bronnen op het Internet te vinden. Hier zijn enkele links. Deze [site](#) bevat een hoop informatie over de controversie omtrent Johannes 1:1. (Zie ook [hier](#) voor een Nederlandse link) Hier is [een link](#) naar een website met uitgebreid naslagwerk naar diverse vertalingen van Johannes 1:1.

Wat betreft Johannes 10:33, het is opmerkenswaardig dat Trinitariërs geneigd zijn de Farizeeën en Christus-hatende Joden aan te halen, alsof ze de waarheid spraken. Jezus had hen in het 8ste hoofdstuk reeds gezegd dat zij noch hem, noch zijn Vader die hem gezonden had, kenden, maar dat zij leugenaars waren en zonen van de Duivel. De waarheid is dat de Joden logen toen ze zeiden dat Jezus zichzelf tot God maakte. Dat deed hij namelijk niet. In dezelfde context, in vers 29, zei Jezus enkel: **"Wat mijn Vader mij heeft gegeven, is groter dan al het andere, en niemand kan ze uit de hand van de Vader rukken. Ik en de Vader zijn één."**

Terwijl Trinitariërs vlug aannemen dat uitdrukkingen als *"Ik en de Vader zijn één"* hetzelfde is als zeggen *'Ik ben God,'* duiden de Schriften op iets anders. In het 17de hoofdstuk van Johannes erkende Jezus bijvoorbeeld zijn eenheid met God en vroeg zijn Vaders zegen over zijn discipelen dat zij *één* mochten zijn met hem. Geen enkel redelijk persoon zou concluderen dat Jezus trachtte te zeggen dat alle Christenen God zijn of deel uitmaken van een soort van meervoudige Godheid.

Jezus liet de leugen van de Joden in werkelijkheid niet zomaar voorbij gaan. In het 36ste vers corrigeerde hij hen door te herhalen dat hij Gods *Zoon* was en dat hij gezonden was door zijn Vader.

En toch, volgens de Trinitarische redenatie is het woord "zoon" synoniem aan "vader." Kennelijk hebben woorden dan geen echte betekenis, dus zwart is eigenlijk wit, boven is onder, dood is leven, enzovoorts, enzovoorts.

Vraag

24. Op blz. 66, 69, 211, 423, 560, 648 en 719 van Jehovah's Getuigen - Verkondigers van Gods Koninkrijk, wordt verwezen naar The Finished Mystery, wat het 7de deel van de serie Studies in the Scriptures was dat in 1917 door het WTG werd uitgegeven (blz. 66, 719), en in die tijd een belangrijke publicatie was van het WTG. Op blz. 88, 648 en 651 verschijnt een afbeelding van het boek, compleet met het gevleugelde schijf-symbool van de zonnegod Ra op de voorkant. (Gedeelte verwijderd ter verkorting)... Denk je werkelijk dat Christus een organisatie uitgekozen zou hebben die zoveel dingen onderwees die naar "huidige" WTG leerstellingen verkeerdt waren en niet langer worden geleerd als "de waarheid"? Daar God niet liegt of van gedachten verandert (Num. 23:19, Ps. 89:34, Hebr. 6:18), en het duidelijk is dat het WTG met geen mogelijkheid voor God gesproken kan hebben toen ze deze dingen leerde, in ieder geval niet in vergelijking met de huidige WTG leerstellingen, hoe weet je dan dat het WTG nu voor God spreekt?

Antwoord

Jezus' oorspronkelijke apostelen en discipelen hadden heel wat verkeerde begrippen die pas opgehelderd werden nadat Jezus was opgestaan. Daarom zei Christus in Lukas 24:25 tot hen: **"O onverstandigen, die traag van hart zijt om alle dingen te geloven die de profeten hebben gesproken!"** Ondanks dat Christus zijn geliefde apostelen beschreef als onverstandig en traag van hart om Gods woord te geloven, had hij hen even tevoren toch de verantwoordelijkheid toevertrouwd hem te vertegenwoordigen wanneer ze door het land trokken om te prediken dat het koninkrijk Gods nabij was gekomen. Dat is buitengewoon wanneer we beschouwen dat de apostelen in de tijd dat ze erop uit werden gezonden niet eens wisten dat het koninkrijk in de hemel zou zijn.

Jehovah's Getuigen staan in dezelfde positie ten opzichte van Christus' aankomst, als dat de apostelen stonden voor Christus' dood en opstanding. Maleachi 3:1,2 voorzegt dat de aankomst van Gods Messiaanse boodschapper zal resulteren in een loutering en reiniging van Gods dienstknechten. Er staat: **"Ziet! Ik zend mijn boodschapper, en hij moet een weg voor mijn aangezicht banen. En plotseling zal tot Zijn tempel komen de ware Heer, die gijlieden zoekt, en de boodschapper van het verbond, in wie gij behagen hebt. Ziet! Hij zal stellig komen"**, heeft Jehovah der legerscharen gezegd. **"Doch wie zal de dag van zijn komst verdragen, en wie zal standhouden wanneer hij verschijnt? Want hij zal zijn als het vuur van een louteraar en als het loog van de wassers."**

Wanneer er een definitieve afrekening en loutering zal plaatsvinden voor het ware volk van God, zoals de Schriften zeggen, is het logisch dat er onreine leerstellingen en standpunten bestaan die verwijderd moeten worden. De fouten van Jehovah's Getuigen, in het verleden en heden, diskwalificeren ons daarom op zichzelf niet van vertegenwoordiging van Gods koninkrijk, net zoals de apostelen niet ongeschikt waren in hun geestelijk onverlichte toestand. De kwalificerende factor is onze welwillendheid om onszelf te laten tuchtigen en onderwijzen door Christus.

Vraag

25. Jes. 42:8 zegt: "Ik ben Jehovah. Dat is mijn naam; en aan niemand anders zal ik mijn EIGEN HEERLIJKHEID geven..." Evenzo zegt Jes. 48:11: "...En aan geen ander zal ik mijn EIGEN HEERLIJKHEID geven." Als Christus niet God is, hoe kan hij in Joh. 17:5 dan zeggen: "En nu, Vader, verheerlijk mij naast uzelf met de HEERLIJKHEID die ik NAAST U HAD voordat de wereld was"? Daar God beweerde dat niemand anders de heerlijkheid had die alleen aan God behoorde, hoe kon Christus dan dezelfde "heerlijkheid" hebben als God, tenzij Christus God is in het vlees?

Antwoord

Daar Christus duidelijk zei dat hij *eens* Gods heerlijkheid bezat en hij aan God vroeg hem *opnieuw* te verheerlijken, *had* de vraag als volgt moeten luiden: Waarom zegt God dat hij zijn heerlijkheid niet zal delen met iemand anders, terwijl hij die in werkelijkheid deelt met Christus? Het probleem is dat de vragensteller geïsoleerde beweringen neemt en ze absoluut maakt.

Vraag

26. Fil. 2:6-8 zegt dat Christus "in GODS GEDAANTE bestond" voordat hij een mens werd en "ZICH" vrijwillig "ontledigde" (vernederde) om een mens te worden en "ZICH vernederd" heeft om zich zo te onderwerpen aan de Vader. De Schrift zegt ook dat Christus geboren was onder de wet (Gal. 4:4), niet om zijn eigen wil te doen, maar de wil van zijn Vader (Joh. 5:30, 6:37). Betekent dit niet dat Christus, voordat hij "zich" vernederde, niet onderworpen was aan de Vader en daarom gelijk was aan de Vader in autoriteit en heerlijkheid? Zie ook Joh. 17:5.

Antwoord

Nee, natuurlijk niet. Toen Jezus op aarde was, zei hij dat hij *altijd* dingen deed om zijn Vader te behagen. Dat betekent dat hetgeen hij deed God behaagde toen hij in de hemel leefde. Hij zei ook dat hij niet uit eigen beweging was gekomen, maar dat de Vader hem gezonden had. Het moge duidelijk zijn dat wanneer Jehovah zijn Zoon uit de hemel naar de aarde zond, de Zoon onderworpen moet zijn geweest aan de Vader *voordat* hij naar de aarde kwam. De verdraaide redenering van de

vragensteller is symptomatisch voor degenen die opzettelijk verblind zijn voor de waarheid als gevolg van de leerstelling van de Drieëenheid.

Vraag

27. De NWV vertaalt de Griekse woorden "ego eimi" elke keer wanneer het voorkomt met "ik ben" (Joh. 6:35, 6:41, 8:24, 13:19, 15:5, enz.), behalve in Johannes 8:58 waar het is vertaald met "was ik". Als de NWV de meest nauwkeurige woord-voor-woord vertaling van de Bijbel is, wat is dan de reden voor deze inconsistentie in deze vertaling? Als "ego eimi" in Johannes 8:58 op dezelfde wijze vertaald was als in elk ander vers waar het voorkomt, hoe zou Johannes 8:58 dan luiden? Zie Exodus 3:14 in elke vertaling van de Bijbel, behalve de NWV. Waarom is deze zinsnede "ego eimi" vertaald met "ik ben" in de KIT, maar met "was ik" in de NWV? Daar "ik ben" tegenwoordige tijd is en "was ik" verleden tijd is, welke tijd is dan juist? Wanneer de "vertalers" van de NWV geletterd waren in het Grieks, zouden ze dan niet moeten weten welke tijd "ego eimi" is?

Antwoord

Als "ego eimi" in Johannes 8:58 in de NWV vertaald zou zijn met een titel, "Ik Ben," zoals vele vertalingen dat doen, zou het zich ook schuldig maken aan het weergeven van een grammaticaal verdraaide en onlogische passage. De vraag die Jehovah's Getuigen jou stellen is: Waarom zijn andere vertalingen *inconsistent* geweest in de vertaling van "ego eimi"? Eén van de bewijsteksten die je aanhaalde, luidt in de NIV bijvoorbeeld als volgt: **"Ik ben het brood des levens. Wie tot mij komt, zal geen honger meer krijgen, en wie geloof oefent in mij, zal nooit meer dorst krijgen."**

In dat vers wordt "ego eimi" enkel vertaald als een voornaamwoord en werkwoord. Welke rechtvaardiging bestaat er daarom voor de vertaler om dezelfde zinsnede te vertalen alsof het synoniem is aan de naam van Jehovah, zoals ze hebben gedaan in Johannes 8:58? Er *bestaat geen* rechtvaardiging, alleen duidelijk bevooroordeeldheid om de onschriftuurlijk leerstelling van de Drieëenheid te ondersteunen.

Als Jezus bedoeld had de titel "*Ik Ben*" aan te nemen, had hij zoiets als het volgende gezegd: 'Voordat Abraham leefde, *was ik de Ik Ben.*' Zoals het er nu voor staat, door het omvormen van "zijn" tot een eigennaam blijft de zin verstoken van een werkwoord voor het voornaamwoord. Daarom is Johannes 8:58 in de meeste vertalingen regelrechte brabbeltaal, tenzij je denkt dat Jezus plotseling begon te spreken in een soort [Ebonics](#). Wanneer de verzonnen titel "Ik Ben" in Johannes 8:58 eenvoudigweg een andere naam van God is, moeten we in staat zijn het woord met God of Jehovah te verwisselen en dezelfde betekenis behouden. Dus, lees het vers in kwestie eens terwijl je "Ik Ben" vervangt door God en hoe klinkt het dan? De NIV zou luiden: **"Voordat Abraham geboren was, God."**

Je hoeft geen Griekse taalkundige te zijn om in te zien dat de vertaling van ego eimi met "*Ik Ben*" een banale en onhandige poging van Trinitariërs is om een manke leerstelling op te houden die op zichzelf niet blijft staan. De waarheid is dat de

uitdrukking in kwestie een actie in het verleden aanduidt en volgens de context werd Jezus ook gevraagd naar zijn verleden. De NWV is niet de enige vertaling die dit beseft. De New Living Translation geeft het mooi weer door te zeggen: **"De mensen zeiden, "Gij zijt nog geeneens vijftig jaar oud. Hoe kunt gij zeggen dat gij Abraham hebt gezien?" Jezus antwoordde, "De waarheid is, ik bestond voordat Abraham zelfs maar geboren was!"**"

Het [Wachttorengenootschap](#) is volledig gerechtvaardigd om *ego eimi* met "was ik" te vertalen.

Vraag

28. In vrijwel alle gevallen waarin het Griekse woord "ginosko" (Strong's #1097) wordt gebruikt in het Nieuwe Testament, vertaalt de NVW het met "kennen" of "gekend" (bijv. 1 Kor. 8:3, Gal 4:9, Joh. 10:14, Joh. 10:27, enz.). In Johannes 17:3 wordt ditzelfde Griekse woord echter weergegeven met "kennis in zich opnemen van." Wat is de reden voor deze inconsistentie in de vertaling van dit woord in Joh. 17:3 door de NWV? Wanneer de NWV consistent was geweest en dit woord in Joh. 17:3 hetzelfde vertaald zou hebben als in andere verzen waarin het voorkomt, hoe zou dit vers dan luiden? Als toevoeging, de Kingdom Interlinear vertaalt dit woord met "zouden zij kunnen KENNEN" in plaats van "kennis in zich opnemen" zoals het is vertaald in de NWV. Vanwaar de inconsistentie in vertaling tussen de KIT en de NWV? Wanneer dit dit woord in dit vers vertaald zou zijn als in andere verzen waarin het voorkomt, hoe zou dit vers dan luiden/ Hoe kan een persoon Jezus Christus leren "kennen," tenzij ze een relatie met hem aangaan? Hoe kan een persoon een relatie met Christus hebben, tenzij ze met Jezus communiseren door middel van gebed?

Antwoord

Voor de lezers die geen toegang hebben tot oudere publicaties van het Wachttorengenootschap, volgt hier een citaat dat rechtstreeks uit de *Wachttorenen* van 1 Maart 1992 is genomen, waarin deze vraag wordt besproken. Het lijkt passend te zijn om het Wachttorengenootschap eenvoudig zelf de vraag te laten beantwoorden.

„DIT betekent eeuwig leven, dat zij voortdurend kennis in zich opnemen van u, de enige ware God, en van hem die gij hebt uitgezonden, Jezus Christus” (Johannes 17:3). Dat zei Jezus in gebed tot zijn hemelse Vader, en op die manier maakte hij een essentieel vereiste duidelijk voor het verwerven van eeuwig leven. Maar waarom geeft de *Nieuwe-Wereldvertaling* dit vers weer als 'voortdurend kennis in zich opnemen van God' in plaats van 'God kennen', zoals de meeste andere vertalingen van de bijbel het onder woorden brengen? — Zie ook de voetnoot bij Johannes 17:3.

Het Griekse woord dat hier vertaald is met „kennis in zich opnemen” of „kennen” is een vorm van het werkwoord *gi-no'sko*. En de weergave in de *Nieuwe-Wereldvertaling* is bedoeld om de betekenis van dat woord zo volledig mogelijk te laten uitkomen. De

grondbetekenis van *gi-no'sko* is „kennen”, maar het Griekse woord heeft verschillende betekenisnuances. Schenk eens aandacht aan de volgende definities:

„GINOSKO (...) betekent voortdurend kennis in zich opnemen, te weten komen, leren kennen, erkennen, begrijpen of volledig begrijpen” (*Expository Dictionary of New Testament Words*, W. E. Vine). Het weergeven van *gi-no'sko* met „kennis in zich opnemen” is derhalve niet 'de bijbel veranderen', zoals critici van de *Nieuwe-Wereldvertaling* hebben beweerd. In een bespreking van de verschillende betekenisnuances die het woord kan omvatten, verklaart de beroemde lexicograaf James Hope Moulton: „De infinitivus presens, , is duratief, 'voortdurend kennis in zich opnemen'.” — *A Grammar of New Testament Greek*.

In *A Grammatical Analysis of the Greek New Testament* wordt *gi-no'sko*, zoals dat in Johannes 17:3 voorkomt, uitgelegd als „een voortdurend proces inhoudend”. Een nadere toelichting op dit Griekse woord staat in *Word Studies in the New Testament*, door Marvin R. Vincent. Daarin wordt gezegd: „Eeuwig leven is gebaseerd op kennis, of beter gezegd op het *najagen* van kennis, aangezien de tegenwoordige tijd *een voortdurende handeling, een gestaag groeiend inzicht aanduidt*.” (Schrijver cursiveert.) A. T. Robertson raadt in zijn *Word Pictures in the New Testament* aan het woord te vertalen met „moeten blijven kennen”.

In het oorspronkelijke Grieks duiden Jezus' woorden in Johannes 17:3 derhalve op een voortdurende inspanning om de ware God en zijn Zoon, Jezus Christus, te leren kennen, en dat wordt in de weergave van de *Nieuwe-Wereldvertaling* duidelijk naar voren gebracht. Wij verkrijgen deze kennis door Gods Woord ijverig te bestuderen en door ons leven gehoorzaam in overeenstemming te brengen met de daarin opgetekende maatstaven. (Vergelijk Hosea 4:1, 2; 8:2; 2 Timotheüs 3:16, 17.) Welke schitterende beloning wacht degenen die zich vertrouwd maken met Gods persoonlijkheid en met die van zijn Zoon en er vervolgens naar streven hen na te volgen? Eeuwig leven!

(Copyright © 1992, Watchtower Bible and Tract Society)

Vraag

29. Als de ziel het lichaam is, waarom maakt Jezus dan een onderscheid tussen het lichaam en de ziel in Matth. 10:28? Evenzo, wanneer de ziel het lichaam is, waarom maakt Paulus dan onderscheid tussen de "geest en ziel en lichaam van u" in 1 Thess. 5:23? Als toevoeging, de NWV geeft 2 Tim. 4:22 weer met: "De Heer [zij] met de geest die jij [aan de dag legt]..." ondanks dat de KIT de Griekse zinsnede "ziel pneuma" als "de geest van u" vertaalt. Waarom bestaat er een verschil tussen de weergave van de KIT en die van de NWV van dit vers? Waarom voegt de NWV de woorden "[aan de dag legt]" toe, wanneer dit niet voorkomt in het Grieks? Zou de weergave van de KIT niet een veel eenvoudiger en rechtstreekser weergave van dit vers zijn? Als de KIT weergave wordt gebruikt, wat zegt dit vers dan over de "geest" van een persoon?

Antwoord

Je hebt het fout. Jehovah's Getuigen geloven niet dat het lichaam en de ziel hetzelfde zijn. "Ziel" heeft diverse verschillende betekenissen. Het wordt in de Bijbel gebruikt om naar de persoon of het leven dat een persoon bezit te verwijzen. Bij een persoon komt meer kijken dan enkel een lichaam. Het [Wachttorengenootschap](#) heeft veel informatie gepubliceerd om mensen deze eenvoudige, doch fundamentele Bijbelse leerstellingen te laten begrijpen.

Vraag

30. Als de NWV de meest nauwkeurigste woord-voor-woord vertaling van de Bijbel is, waarom verandert het het woord van God dan door het woord "[Zoon]" toe te voegen in Handelingen 20:28, terwijl dit woord niet voorkomt in het Grieks? Zie Grieks-Engelse Interlinear.

Antwoord

De Statenvertaling geeft het vers als volgt weer: **"Zo hebt dan acht op uzelf, en op de gehele kudde, over dewelke u de Heilige Geest tot opzieners gesteld heeft, om de Gemeente Gods te weiden, welke Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed."**

De Groot Nieuws Bijbel (GNB) is het echter eens met de NWV, want daarin staat: **"Pas nu goed op uzelf en op de hele kudde die de heilige Geest aan uw leiding heeft toevertrouwd. Hoed de gemeenschap, die God zich verworven heeft door het bloed van zijn eigen Zoon."**

Welke vertaling is juist? De NWV en de GNB zijn juist. Het oorspronkelijke Grieks ondersteunt de zogenoemde "algemene" weergave niet. Noch ondersteunen de Schriften de bewering dat God zijn eigen leven als offer gaf. De Bijbel zegt op vele plaatsen dat God zijn zoon gaf, niet zichzelf.

De *Kingdom Interlinear* transcribeert het specifieke vers zodat het zegt dat God de gemeente verwierf **"met het bloed van zijn eigen."** Dat wil niet zeggen dat het Gods *eigen* bloed was, maar het bloed van degene die aan God toebehoorde - namelijk het bloed van zijn Zoon. De NWV is volledig gerechtvaardigd om dat duidelijk te maken.

Vraag 31-40

Vraag

31. In Fil. 2:9 voegt de NWV het woord "andere" in, terwijl het niet voorkomt in het oorspronkelijke Grieks (zie Grieks-Engelse Interlinear). Waarom is dit woord ingevoegd? Is het woord "Jehovah" een naam? Zie Exodus 6:3, Psalm 83:18 en Jesaja 42:8. Hoe zou het vers luiden wanneer het woord "andere" niet was ingevoegd? Wat zegt de Schrift over het toevoegen van woorden aan de Bijbel? Zie Spreuken 30:5, 6. Als Christenen worden vervolgd ter wille van Jehovah's naam, waarom zei Christus de eerste Christenen dan dat ze vervolgd zouden worden ter wille van zijn (Jezus') naam, in plaats van die van Jehovah? Als de naam "Jehovah" zo belangrijk is, waarom zegt Handelingen 4:12 dan: "Bovendien is er in niemand anders redding, want er is onder de hemel geen andere naam [vers 10 Jezus Christus] die onder de mensen is gegeven waardoor wij gered moeten worden?" Als deze leerstellingen van het WTG juist zijn, zou dit dan geen logische plaats zijn geweest voor God om de naam "YHWH" of "Jehovah" te gebruiken?

Antwoord

De NWV heeft de Schrift niet veranderd. Elke vertaling voegt woorden in wanneer het de betekenis van de tekst ten goede komt. Suggesteren dat de NWV zich schuldig maakt aan iets duisters is eenvoudig niet eerlijk. Maar, in plaats van dit doolhof aan vragen trachten te verhelderen, zal de lezer meer hebben aan een eenvoudige redenatie over het vers in kwestie. Filippenzen 2:9 luidt: **"Juist daarom heeft God hem ook tot een superieure positie verhoogd en hem goedgunstig de naam gegeven die boven elke [andere] naam is, zodat in de naam van Jezus elke knie zich zou buigen van hen die in de hemel en die op aarde en die onder de grond zijn, en iedere tong openlijk zou erkennen dat Jezus Christus Heer is tot heerlijkheid van God, de Vader."**

De context van Filippenzen onthult dat Jezus een nederige en gewillige dienstknecht van God is, die vrijwillig zijn bevoorrechte plaats in de hemel verliet en naar de aarde kwam en een verschrikkelijke dood stierf aan een martelpaal. Daarom zei Paulus *"juist daarom heeft God hem verhoogd."* Het maakt niet uit welke vertaling iemand verkiest te lezen, de waarheid is nog steeds duidelijk voor degenen die niet gevormd zijn door misleiding: God verhoogde Christus en gaf hem een naam boven alle anderen. Wat betekent het woord "gaf" volgens jou? Het betekent dat God Jezus de meest verhoogde plaats in het universum gaf als beloning voor zijn getrouwheid. Dat is de eenvoudige waarheid. Christus Jezus verhoogde niet zijn eigen naam. Dat deed Jehovah. Alles wat die kostbare waarheid verdraait, is antichristelijk en van de Duivel.

Vraag

32. De NWV vertaalt Matth. 25:46 met: "En dezen zullen heengaan in de eeuwige afsnijding..." Het Griekse woord dat is vertaald met "afsnijding" is "kolasis" (Strong's #2851). Volgens Strong's Greek Dictionary kan dit woord enkel "correctie, straf of bestraffing" betekenen, maar wordt er niet verwezen naar "afsnijden." Wanneer het woord "kolasis" juist was vertaald met "correctie, straf of bestraffing," zoals dat zou moeten volgens Strong's Greek Dictionary, hoe zou dit vers dan luiden?

Antwoord

Ongeacht welk *woord* er wordt gebruikt, Mattheüs 25:46 contrasteert eeuwig leven en eeuwige straf. De NBG51 luidt: **"En dezen zullen heengaan naar de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen naar het eeuwige leven."** Wanneer degenen die gestraft worden gemarteld worden in een hels vuur, zoals je ongetwijfeld aanneemt, zouden zij ook eeuwig moeten leven om de eeuwigdurende marteling te doorstaan. Eeuwig leven is echter niet ons geboorterecht. Het is een gave van God. De eeuwigdurende straf is eeuwigdurende dood - of permanent afgesneden zijn van leven.

Ergens anders maakt de Schrift duidelijk dat het definitieve oordeel over de symbolische bokken uit Christus' illustratie eeuwig vernietiging is - niet eeuwigdurende marteling in de hel. 2 Thessalonicenzen 1:9, 10 luidt in de GNB bijvoorbeeld: **"Hun straf zal de eeuwige ondergang zijn, ze zullen verwijderd worden uit de tegenwoordigheid van de Heer, ver van zijn machtige heerlijkheid. Hetzal gebeuren op die grote dag, wanneer hij komt om de hulde in ontvangst te nemen van wie hem toebehoren, de eerbewijzen van allen die het geloof hebben aanvaard."**

Wat betekent het woord "*ondergang*" volgens jou?

Vraag

33. Volgens de schrift is Jezus "de eerste en de laatste" (Openb. 1:17, 18), de "eerste en de laatste" is "de Alfa en de Omega" (Openb. 22:13), en "de Alfa en de Omega" is God (Openb. 1:8). Met andere woorden, Jezus = "de eerste en de laatste" = "de Alfa en de Omega" = God. Hoe kan dit wanneer Jezus niet God is?

Antwoord

Jehovah en Jezus delen titels, ondanks dat er subtiele verschillen bestaan in de plaats die elk van hen inneemt. *Alfa en Omega*, het Griekse equivalent van het Nederlandse 'van A tot Z,' is een beschrijvende titel die Jehovah en Jezus kunnen delen, maar met verschillende redenen. Jehovah is de ultieme Eerste en Laatste, doordat hij de enige bestaande persoon is die geen begin heeft gehad. En, alleen hij bezit '*aangeboren*' onsterfelijkheid en leven in zichzelf. Niemand heeft Jehovah leven

gegeven, maar hij geeft leven aan alle anderen, inclusief zijn eerstgeboren en eniggeboren Zoon.

Als zijnde de eerstegeborene Zoon van heel de Schepping is Jezus uniek onder al Gods zonen, in dat hij het eerste en *enige* schepsel is dat rechtstreeks is geschapen door Jehovah. Alle [anderen] werden geschapen *door bemiddeling van* de Zoon. Dat is ook de reden waarom Jezus de eniggeboren Zoon van God wordt genoemd. Jezus is ook het eerste schepsel dat een opstanding uit de dood heeft gekregen tot onsterfelijkheid. Daarom noemt de Bijbel hem de "*eerstgeborene uit de doden.*" In Kolossenzen 1:18 zegt Paulus het volgende over Christus: "**Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, opdat hij in alle dingen de eerste zou worden.**" Het volgende vers laat zien dat het God behaagde zijn zoon in alle dingen de eerste te maken.

Jezus is de "laatste" in de zin dat hij nooit in glorie overtroffen zal worden door welk medeschepsel maar ook. Hij zal altijd het dichtste bij Jehovah zijn.

Vraag

34. Daar het WTG het gebruik van bloedtransfusies verbiedt, waarom staat het dan de infusie van albumine, stollingsfactoren en gammaglobulinen toe, welke allemaal afkomstig zijn uit menselijk bloed? Daar Handelingen 15:29 duidelijk verwijst naar de oude Joodse wet van het niet ETEN van bloed (Gen. 9:4, Lev. 3:17, Deut. 12:16), en daar het WTG haar leerstellingen zo vaak heeft gewijzigd op belangrijke gebieden zoals orgaantransplantaties, de definitie van "geslacht," het jaar van Armageddon, enz., enz., en deze veranderingen eenvoudigweg "Nieuw Licht" noemt, hoe kan je er dan zeker van zijn dat ze op een dag hun leerstelling omtrent bloedtransfusies niet zullen wijzigen en ook daarnaar verwijzen als "Nieuw Licht."

Antwoord

Het zou heel goed kunnen dat het Wachttorengenootschap het verbod op het nemen van bloedtransfusies op een dag zal verlaten. Het is niet waarschijnlijk, maar het is ook niet geheel uitgesloten. Het maakt in werkelijkheid echter niet uit of ze het wel of niet doen. Jehovah's Getuigen weten wat de Bijbel leert over dat onderwerp en elk van ons die geestelijk volwassen is, weet dat we uiteindelijk voor het oordeel voor Jehovah komen te staan.

Vraag

35. Als de NWV de meest nauwkeurige woord-voor-woord vertaling van de Bijbel is, waarom verandert het Gods woord dan door de woorden "zelf" en "[ware]" toe te voegen aan Prediker 12:7 wanneer deze woorden niet in het Hebreeuws voorkomen? Hoe zou dit vers luiden zonder de toevoeging van deze woorden? Wat zegt de Schrift over het toevoegen van woorden aan de Bijbel? Zie Spr. 30:5, 6.

Wanneer datgene wat het WTG leert over de geest van de mens juist is, hoe kan de "geest" van een mens dan terugkeren naar God nadat het lichaam gestorven is en naar de aarde terugkeert?

Antwoord

De NWV heeft het Woord van God niet veranderd. Het woord 'zelf' is onbetekenend en verandert niets. Wat betreft de uitdrukking [ware] God: *De Nieuwe Wereldvertaling* legt in de appendix uit dat er honderden plaatsen in de Schrift zijn waar het Hebreeuwse woord voor God, *Elohim*, vooraf wordt gegaan door het bepalend lidwoord. Wanneer dat in verwijzing naar Jehovah gebeurt, gebruikt de NWV altijd de uitdrukking de "[ware] God" om het onderscheid duidelijk te maken. Letterlijk zou de uitdrukking "de God" zijn, maar dat is een vreemde uitdrukking in het Nederlands. De vertalers hebben dus een woord gebruikt dat de uitdrukking "de God" onderscheidt van het gebruik van Elohim zonder het bepalend lidwoord. Wat betreft de geest die terugkeert naar de ware God die ze gegeven heeft, dat betekent eenvoudig dat de toekomstige levensvooruitzichten van de overleden persoon bij God liggen. In de NBG51 luidt Prediker 12:7: **"en het stof wederkeert tot de aarde, zoals het geweest is, en de geest wederkeert tot God, die hem geschonken heeft."** De GNB luidt: **"Je lichaam vergaat tot stof, keert terug in de aarde, waaruit het kwam; en je levensadem keert terug naar God, die hem gegeven heeft."**

De NWV luidt: **"Dan keert het stof terug tot de aarde, net zoals het geweest is, en de geest zelf keert terug tot de [ware] God, die hem gegeven heeft."**

Zoals elke lezer kan zien is er niets veranderd aan de tekst. Er bestaat enkel een variatie in de vertalingen. De tekstuele variaties zijn echter onbeduidend en veranderen niet de *betekenis*. De Bijbel zegt eenvoudig dat we bij de dood vergaan tot stof en de levengevende geest tot God terugkeert.

Vraag

36. Het WTG boek *U Kunt Voor Eeuwig in een Paradijs op Aarde Leven* zegt op blz. 47: "De Bijbelse bewijzen tonen aan dat Christus in het jaar 1914 G.T. op de door God bestemde tijd wedergekomen is en begon te regeren." Er wordt ook gezegd: "Evenzo betekent Christus' wederkomst niet dat hij letterlijk naar deze aarde terugkomt. Er wordt veeleer mee bedoeld dat hij met betrekking tot deze aarde Koninkrijksmacht aanvaardt en zijn aandacht op de aarde richt." In 1 Kor. 11:26 schrijft Paulus: "...want zo dikwijls als gij dit brood eet en deze beker drinkt, blijft gij de dood des Heren verkondigen, totdat hij gekomen is." Als Christus in 1914 gekomen is, waarom blijven Jehovah's Getuigen dan nemen van het brood en de wijn? Zouden ze daar in 1914 niet mee gestopt moeten zijn?

Antwoord

Niet noodzakelijkerwijs. Of Jezus' *parousia* nu begon in 1914 of in een toekomstige tijd zal beginnen, de uitdrukking "*totdat hij gekomen is,*" zoals het in verband staat met de gerechtigde deelnemers aan het brood en de wijn, heeft te maken met Jezus die aankomt om zijn op zijn bruid gelijkende gemeente tot zichzelf aan te nemen. Jezus zei dat de definitieve verzameling van zijn uitverkorenen *gedurende* zijn tegenwoordigheid zou plaatsvinden; *gedurende* een tijd van ongekende wereldwijde verdrukking. Wanneer het laatste overlevende lid van de bruid van Christus gestorven is en de bruiloft van het Lam in de hemel plaatsvindt, zal er niet langer een ceremonieel eten van de symbolen van Christus' dood plaatsvinden. Hij zal in die tijd volledig gekomen zijn.

Vraag

37. In Handelingen 2:26, 27 citeert Petrus, in verwijzing naar de tijd die de dode Jezus in het graf doorbracht, David die aan Christus refereert: "Daarom werd mijn hart vrolijk en verheugde mijn tong zich zeer. Bovendien zal zelfs MIJN VLEES IN HOOP VERBLIJVEN, want gij zult mijn ziel in Hades niet verlaten..." Als Jezus' lichaam vernietigd was terwijl hij in het graf was, waarom zegt hij dan zijn zijn "vlees in hoop zal verblijven"? Voor welke "hoop" verbleef zijn "vlees"? Wanneer er geen bewustzijn is na de dood, hoe kan hij dan überhaupt "hopen."

Antwoord

Petrus citeerde uit de 16de Psalm. In die Psalm uitte David zijn vertrouwen in de opstanding. David zei het volgende terwijl hij in leven was: "**Ook zal mijn eigen vlees in zekerheid verblijven.**" David zei niet dat zijn vlees in zekerheid verbleef *na* zijn dood. We kunnen terecht aannemen dat Davids lichaam in het graf verging. Petrus gaf dit feitelijk aan toen hij in het 29ste vers verder zei: "**Mannen, broeders, het is toegestaan met vrijmoedigheid van spreken betreffende het familiehoofd David tot u te zeggen dat hij zowel overleden als begraven is, en zijn graf is bij ons tot op deze dag.**" Davids vlees verbleef in zekerheid terwijl hij in *leven* was, vanwege de hoop op de opstanding.

Nu van toepassing op Jezus, Jezus had ook de hoop op een opstanding. Hij was zeker in de wetenschap dat Jehovah hem een opstanding zou geven en hem niet zou verlaten om slechts weg te rotten in het graf. Daarom was hij bereid te sterven, omdat hij *hoop* had. Hebr. 12:2 zegt hetzelfde: "**Wegens de hem in het vooruitzicht gestelde vreugde heeft hij een martelpaal verduurd, schande verachtend, en is hij aan de rechterhand van de troon van God gaan zitten.**"

Vraag

38. In de Nieuwe Wereldvertaling wordt het woord "proskuneo" wanneer het wordt gebruikt in verwijzing naar God elke keer vertaald met "aanbidden" (Openbaring 5:14; 7:1; 11:16; 19:4; Johannes 4:20; enz.). Elke keer wanneer "proskuneo" wordt gebruikt in verwijzing naar Jezus, wordt het vertaald met "hulde brengen"

(Mattheüs 14:33; 28:9; 28:17; Lukas 24:52; Hebrëen 1:6; enz.), terwijl het in het Grieks hetzelfde woord is (zie Grieks-Engelse Interlinear). Vergelijk vooral het Griekse woord "prosekunhsan" wanneer het gebruikt wordt in verwijzing naar God in Openbaring 5:14, 7:11, 11:16 en 19:4 en in verwijzing naar Christus in Mattheüs 14:33, 28:9 en 28:17. Wat is de reden van deze inconsistentie? Wanneer de NWV consistent zou zijn in de vertaling van "proskuneo" met "aanbidden," hoe zouden bovenstaande verzen die naar Christus verwijzen dan luiden?

Antwoord

De vragensteller denkt zich in dat woorden geen variatie in betekenis kunnen hebben afhankelijk van de context waarin ze gebruikt worden. Volgens Strong's lexicon heeft "proskuneo" echter diverse betekenisnuances en wordt het gebruikt om een daad van respect te uiten voor een menselijke regeerder of hoogwaardigheidsbekleder. Het wordt niet altijd gebruikt om wat wij een daad van aanbidding noemen te beschrijven. De NWV is volledig gerechtvaardigd een onderscheid te maken tussen het Oosterse gebruik of hulde brengen aan een menselijke superieur en het doen van een daad van aanbidding voor God.

De vraag die personen met onderscheidingsvermogen zich zouden moeten stellen is deze: Wanneer het buigen van de apostelen voor Jezus aangeeft dat ze dachten dat Jezus God was, voor wie boog Jezus zich dan neer in het Hof van Gethsémané toen hij zich neerknielde? Moeten we ons soms indenken dat één derde van de drieëenheid de andere 66% van de godheid aanbidt?

Vraag

39. Jezus Christus wordt in Jesaja 9:6 "Sterke God" genoemd ("Want een kind is ons geboren, een zoon is ons gegeven...En zijn naam zal worden genoemd: Wonderbaar Raadgever, Sterke God..."). Jehovah wordt in Jesaja 10:20, 21 "Sterke God" genoemd. Hoe kan dat wanneer er slechts ÉÉN God is? Jezus wordt in Jesaja 9:6 ook de "Eeuwige Vader" genoemd, dat is zonder begin en zonder einde, hoe kan dit wanneer Christus niet God is, maar "geschapen" is door God? Als "Sterke God" en "Eeuwige Vader" allen titels zijn die aan Christus gegeven worden, waarom zou hem dan enige "titel" gegeven worden in de schrift die niet nauwkeurig op hem van toepassing is?

Antwoord

In de GNB luidt de specifieke schriftplaats als volgt: **"Er is een kind geboren, we hebben weer een koningszoon. Op zijn schouders rust de heerschappij. Men zal hem noemen: Wijs Bestuurder, Goddelijke Held, Eeuwige Vader, Vrededorst."**

Nauwkeurige lezers zullen opmerken dat de profetie in Jesaja zegt dat de Messias bij namen als Sterke God, Eeuwige Vader genoemd "zal" worden. Als dat een verwijzing

naar Jehovah was geweest, had hij *reeds* als zodanig bekend gestaan op het moment dat de profetie geschreven werd. Ten tweede staan Trinitariërs voor de taak de duidelijke absurditeit uit te leggen dat de Zoon van God ook zijn eigen Vader is. Dat is een onoverkomelijk obstakel in het licht van het feit dat zelfs de meest vurige Trinitariër zal toegeven dat er een onderscheid bestaat tussen de Vader en de Zoon van hun vermeende drieënige godheid. Ten derde, een vorst is een zoon van een koning. Jehovah is de Koning, niet een vorst.

Jezus is een Sterke God omdat Jehovah hem aanstelt tot die hoge positie. Dat is in feite wat de profetie voorzegt, namelijk dat de Messias de troon van David zal erven en Gods koninkrijk zal regeren in plaats van God. Jezus wordt de Eeuwige Vader van de mensheid, omdat hij de doden terug tot leven brengt en hen eeuwig leven schenkt. De Bijbel legt uit hoe onze oorspronkelijke vader, Adam, dood bracht over het gehele ras. Jezus wordt de *Laatste Adam* genoemd, omdat hij Adam vervangt als vader van de mensheid. Hij zal onze Eeuwige Vader worden, wanneer hij de dood vernietigt en eeuwig leven aan Adams nageslacht schenkt.

Vraag

40. In Handelingen 17:31 zegt Paulus: "Want hij heeft een dag vastgesteld waarop hij voornemens is de bewoonde aarde in rechtvaardigheid te oordelen door een MAN die hij heeft aangesteld, en hij heeft alle mensen een waarborg verschaft doordat hij hem uit de doden heeft opgewekt." Geloofde Paulus dat de toekomstige rechter van de wereld, Jezus Christus, een onsterfelijke MAN of een onzichtbaar geestelijk schepsel zou zijn? Evenzo schrijft Paulus na Jezus' dood in 1 Tim. 2:5: "Want er is één God en één middelaar tussen God en mensen, een MENS, Christus Jezus." Geloofde Paulus, toen hij in de tegenwoordige tijd sprak, dat Jezus een onzichtbare geest was of een "mens"?

Antwoord

Paulus kende Christus persoonlijk als een onzichtbare machtige geest. Hij heeft Jezus nooit als mens ontmoet. Hij onderscheidt zich ook doordat hij de *enige* mens is die Jezus in zijn verheerlijkte toestand na zijn opstijging naar de hemel heeft gezien. Paulus zal toch zeker de waarheid kennen over deze kwestie. Toen hij de opstanding van Christus in het 15de hoofdstuk van 1 Korinthiërs besprak, zei Paulus: **"Vervolgens is hij aan Jakobus verschenen, daarna aan alle apostelen; doch het laatst van allen is hij ook aan mij verschenen als aan een te vroeg geborene."**

Waarom zei Paulus dat zijn persoonlijke ontmoeting met Jezus op de weg naar Damaskus als een te vroeg geborene was? De reden is dat alle anderen die Christus na zijn opstanding zagen, Christus zagen terwijl hij in één of andere menselijke vorm verscheen. Paulus zag Christus echter zoals hij nu is, in zijn verheerlijkte geestelijke toestand. Het was alsof Paulus te vroeg geboren was, in dat de anderen van de 144.000 niet het voorrecht zullen hebben Jezus in de geest te zien voordat ze als geestelijke zonen in de hemel geboren zijn. Daarom vergeleek Paulus zijn ervaring

met te vroeg geboren worden. Echter, hij verwees naar Jezus als een mens omdat Jezus, zoals duidelijk moge zijn, eens een mens *was*, en als gevolg van zijn getrouwheid *als een mens* beloonde God hem door hem tot hemelse koning te maken. Anders gezegd: ondanks dat Jezus niet *nog steeds* een mens is, kwalificeerde zijn loopbaan *als mens* hem als oordeler van de mensheid, in die zin is het dus passend om over hem als een mens te spreken.

Vraag 41-50

Vraag

41. Kol. 1:16 zegt het volgende over Jezus: "...ALLE andere dingen zijn door tussenkomst van hem en VOOR HEM geschapen." Als Jezus ten tijde van de schepping Michael de Aartsengel was, zou een engel alle dingen voor zichzelf gemaakt hebben? In Jes. 43:7 zegt God dat hij een "ieder...tot zijn EIGEN heerlijkheid" geschapen heeft. Als de NWV de meest nauwkeurige woord-voor-woord vertaling van de Bijbel is, waarom verandert het Gods woord dan door het woord "[andere]" toe te voegen, terwijl dit niet in het oorspronkelijke Grieks voorkomt? Zie Grieks-Engelse Interlinear. Hoe zou dit vers luiden wanneer het woord "[andere]" niet was toegevoegd? Wat betekent het woord "alle" volgens jou?

Antwoord

Wederom, Jehovah's Getuigen hebben geen probleem met begrijpend lezen. We begrijpen wat woorden als "alle" betekenen.

De context van het specifieke vers wijst er duidelijk op dat Jezus zelf een schepsel van God is. Kolossenzen 1:15, 16 luidt: **"Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene van heel de schepping; want door bemiddeling van hem werden alle [andere] dingen in de hemelen en op de aarde geschapen, de zichtbare en de onzichtbare, of het nu tronen of heerschappijen of regeringen of autoriteiten zijn."**

Daar Jezus naar het beeld van God is, hetzelfde als dat Adam oorspronkelijk was, is het duidelijk dat Jezus niet de Schepper is. Het is zelfs volkomen onzinnig te menen dat Paulus Christenen leerde dat God een beeld van zichzelf is. Toch is dat precies het soort nonsens dat Trinitariërs ons willen laten geloven. Tevens hebben verdedigers van de Drieëenheid de belachelijke bewering proberen op te werpen dat "eerstgeborene" niet eerstgeborene *betekent*, maar eenvoudig de meest belangrijke betekent. Als dat zo is, laten we het aan Trinitariërs over om uit te leggen waarom God zich bedient van zo'n ingewikkelde manier om zijn eigen onbetwiste positie van superioriteit te illustreren.

Iedereen die bekend is met de verbijsterende redematies van Trinitariërs kan waarderen waarom het Wachttorengenootschap de noodzaak voelde om enige duidelijkheid te scheppen in zulke dikwijls verdraaide passages als Kolossenzen 1:15.

Vraag

42. Hebreeën 1:3 zegt, terwijl er wordt gesproken over Christus: "...en hij houdt alle dingen in stand door het woord van zijn kracht..." Wat betekent het woord

"alle" volgens jou? Hoe kan Christus "alle dingen in stand houden" tenzij hij almachtig is? Daar alleen God almachtig is, wat zegt dit vers over Christus?

Antwoord

"Alle" betekent alles. Zonder enige twijfel begrijpen *alle* lezers de betekenis van zulke eenvoudige woorden. De eenvoudige leerstelling uit de Bijbel is dat Jehovah God is en Jezus zijn zoon is. Jehovah schiep Jezus voor alle anderen en gaf zijn eerstgeboren zoon daarna de macht om al het andere te scheppen en te dienen als zijn vertegenwoordiger en spreekbuis. Toen Jezus op aarde was, zei hij dat zijn Vader hem alle dingen had *gegeven*. Wat betekent het woord "*gegeven*" volgens jou? Als zijn macht en positie door God aan Christus *gegeven* is, is het duidelijk dat Jezus niet God is. Dus, Jezus is daarom almachtig doordat hij volledige toegang heeft tot Jehovah's macht. Het verschil is dat Jehovah van nature almachtig is, terwijl Jezus is wat hij is als gevolg van Jehovah's vrijgevigheid.

Vraag

43. Als de NWV de meest nauwkeurige woord-voor-woord vertaling is van de Bijbel, waarom verandert het Gods woord dan door in Hand. 10:36 het woord "[anderen]" toe te voegen terwijl dit woord niet in het Grieks voorkomt? Zie Grieks-Engelse Interlinear. Hoe zou dit vers luiden wanneer het woord "[anderen]" niet was toegevoegd? Wat betekent het woord "alle" volgens jou?

Antwoord

Nogmaals, de meeste lezers hebben geen problemen met begrijpen wat eenvoudige woorden als "alle" betekenen. Het vers in kwestie luidt: **"Hij heeft het woord tot de zonen van Israël gezonden om hun het goede nieuws van vrede door bemiddeling van Jezus Christus bekend te maken: Deze is Heer van alle [anderen]."**

Feitelijk bediscussieerde Paulus trouwens wat het woord "alle" betekent wanneer het van toepassing is op Jezus' heerschappij. De vragensteller zou wellicht verbaasd kunnen zijn dat "alle" niet altijd *alles* en *iedereen* betekent. In 1 Korinthiërs 15:27, 28 schreef de geïnspireerde apostel: **"Want God heeft alle dingen onder zijn voeten onderworpen". Maar wanneer hij zegt dat 'alle dingen onderworpen zijn', is het duidelijk dat dit met uitzondering is van degene die alle dingen aan hem onderwierp. Wanneer echter alle dingen aan hem onderworpen zullen zijn, dan zal ook de Zoon zelf zich onderwerpen aan Degene die alle dingen aan hem onderwierp, opdat God alles zij voor iedereen."**

Paulus onthult dat de Vader, Jehovah God, inderdaad *alle* dingen onderworpen heeft aan de regering van zijn zoon, Jezus. Er is echter één *uitzondering*. Paulus merkt zelfs op dat de uitzondering *duidelijk* is. God zelf is de uitzondering. Wat betekent het woord "*uitzondering*" volgens jou?

Vraag

44. Rechtvaardigt Spreuken 4:18 werkelijk een organisatie die leerstellingen en gefaalde profetieën vervangt met nieuwe leerstellingen en profetieën, of contrasteert het enkel het voordeel van de "rechtvaardige" voor het gehoorzamen van een wijze vader (Spreuken 4:10-19)? Verkeerde leerstellingen kunnen "leugenwoorden" worden genoemd en Spreuken 13:5 zegt: "Een leugenwoord is iets dat de rechtvaardige haat..." Als het WTG een leerstelling verandert naar iets wat totaal anders is, is het dan als een licht dat helder en helderder wordt of meer als een leugenlicht (woord) dat volledig uitgedaan wordt en een compleet nieuw licht wat aangeknipt wordt? Denk je dat het WTG kritiek zou hebben op andere organisaties die haar leerstellingen zo vaak op zoveel gebieden verandert als het WTG de laatste 100 jaar heeft gedaan? Verder, Judas 3 zegt: "...onvermoeid te strijden voor het geloof dat EENS VOOR ALTIJD aan de heiligen WERD OVERGELEVERD." Daar het geloof gevestigd was en "eens voor altijd werd overgeleverd" aan de eerste eeuwse Christenen en daar de Bijbel niet verandert en God nooit liegt of van gedachten verandert (Num. 23:19, Ps. 89:34, Hebr. 6:18) waarom is er dan de noodzaak voor constant "nieuw licht" en de altijd veranderende leerstellingen van het WTG, waarvan vele rechtstreeks in tegenspraak zijn met eerdere WTG leerstellingen?

Antwoord

We hebben kritiek op andere religies die hun verkeerde leerstellingen *niet* veranderen! Het probleem is dat we tweeduizend jaar verwijderd zijn van de tijd van Christus en de apostelen. In de tussenliggende eeuwen is de waarheid begraven onder een virtuele berg aan religieuze leugens. De vroegere Bijbelonderzoekers, zoals Jehovah's Getuigen oorspronkelijk werden genoemd, sloegen een weg in om de waarheid te ontdekken en te onthullen en de grote berg aan zaken die de kerken tegen de Bijbelse waarheid hadden opgetrokken, omver te werpen. Het omverwerpen van de babylonische leerstellingen van de drieënheden, de onsterfelijke ziel en de hel was het gemakkelijke deel. Het ontrafelen van *profetieën* is een werk dat nog steeds voortgang heeft. Er moeten nog veel veranderingen worden gemaakt, maar Jezus heeft ons verzekerd dat de geest van de waarheid ons uiteindelijk zal leiden in *de gehele waarheid*. Op dat moment zal er geen enkel soort nieuw licht meer nodig zijn.

Vraag

45. Volgens Strong's Greek Dictionary wordt het Griekse woord "theotes" (Strong's #2320), wat slechts éénmaal voorkomt in de Bijbel in Kol. 2:9, vertaald met "de toestand van het God zijn, Godheid". Als de NWV de meest nauwkeurige woord-voor-woord vertaling van de Bijbel is, waarom vertaalt het dit Griekse woord "theotes" in Kol. 2:9 dan verkeerd met "goddelijke hoedanigheid" in plaats van "Godheid"?

Antwoord

De NWV verschilt niet substantieel van andere vertalingen. Hier volgt de weergave van de NWV van Kolossenzen 2:9, 10: **"Want in hem woont de gehele volheid van de goddelijke hoedanigheid lichamenlijk. En derhalve bezit gij een volheid door bemiddeling van hem."**

Hier volgt de weergave uit de NBG51: **"Want in Hem woont al de volheid der godheid lichamenlijk; en gij hebt de volheid verkregen in Hem."**

Vanzelfsprekend zal de Trinitariër de overhaaste conclusie trekken dat Jezus God is, omdat hij is vervuld met dezelfde goddelijke hoedanigheid welke ook God bezit. Het vers zegt echter ook dat Christenen een volheid bezitten of "volheid hebben verkregen" door Christus. Gebruik makend van dezelfde onlogische redenering zouden Trinitariërs zich moeten indenken dat gezalfde Christenen ook God zijn, daar zij ook vervuld zijn met dezelfde hoedanigheid - of persoon, afhankelijk van hoe letterlijk je de uitdrukking wilt nemen.

Voor lezers met onderscheidingsvermogen zou het echter duidelijk moeten zijn dat het vers enkel zegt dat Jehovah indirect leeft *door middel van* Christus, daardat Christus Gods persoonlijkheid en eigenschappen volmaakt weerspiegelde. Dat is in harmonie met vele andere verzen die Jezus beschrijven als gemaakt naar Gods beeld en als zijnde zijn nauwkeurige afdruk en weerspiegeling.

Vraag

46. In het WGT boek U Kunt Voor Eeuwig op een Paradijs op Aarde Leven wordt op blz. 147 gezegd: "De bijbelse bewijzen tonen aan dat Christus in het jaar 1914 G.T. op de door God bestemde tijd wedergekomen is en begon te regeren." Er wordt ook gezegd: "Evenzo betekent Christus' wederkomst niet dat hij letterlijk naar deze aarde terugkomt. Er wordt veeleer mee bedoeld dat hij met betrekking tot deze aarde Koninkrijksmacht aanvaardt en zijn aandacht op de aarde richt." Deze gebeurtenis wordt beschreven in Zacharia 14:4, waar staat: "En zijn VOETEN ZULLEN OP DIE DAG WERKELIJK STAAN op de berg der olijfbomen, die tegenover Jeruzalem ligt, aan de oostkant..." Als Jezus geen lichaam heeft en niet letterlijk terug zal komen op aarde, zoals alleen het WGT leert, hoe verklaar je dit vers dan? Wat betekent de zinsnede "zijn voeten zullen op die dag werkelijk staan" volgens jou? Als toevoeging, Zacharia 14:3 zegt dat het Jehovah's voeten zullen zijn die op de berg der olijfbomen zal staan. Daar Jezus de enige is die komt, hoe kan dit dan tenzij Jezus en Jehovah dezelfde zijn? Evenzo, als Christus geen zichtbare terugkeer op aarde zal hebben, maar in 1914 onzichtbaar is wedergekomen, hoe werd hij dan gezien door "ALLE stammen der aarde" (Matth. 24:30) en door "ELK oog" (Openb. 1:7) toen hij terugkeerde? Wat betekenen de woorden "alle" en "elk" volgens jou? Hoe kan Christus een tweede maal "VERSCHIJNEN" (Hebr. 9:28) wanneer hij geen zichtbare "terugkeer" op aarde heeft?

Antwoord

Voor personen die apocalyptische profetie letterlijk trachten te interpreteren, is het een onoverkomelijke moeilijkheid dat de Bijbel heel eenvoudig zegt dat geen mens ooit God heeft gezien. En niet alleen dat, Jehovah zei Mozes dat geen enkel mens God kan zien en nochtans *leven*. Het is eenvoudig uitgesloten dat nietige mensen ooit een nauwe, persoonlijke ontmoeting met God hebben. We kunnen niet eens meer dan een paar seconden recht in de zon kijken zonder permanente schade toe te brengen aan onze ogen. Hoe zouden we volgens jou kunnen kijken naar de Schepper van miljarden en miljarden zonnen, zonder in een oogwenk te verdampen?

Jehovah heeft ons gemaakt met de intentie dat we een *geestelijke* relatie met hem hebben. Om ons een voorstelling van hem te laten maken, heeft God zich bekend gemaakt in menselijke termen. Jehovah vergelijkt zichzelf [antropomorf](#) met mensen. We lezen in Genesis dat Jehovah wandelde in de Tuin van Eden op het winderige gedeelte van de dag. Daar we reeds weten dat Adam God niet letterlijk kon zien en overleven, is het duidelijk dat de uitdrukking bedoeld is om ons de intieme geestelijke eenheid te laten waarderen die Adam had met God, voordat hij in opstand kwam. In diezelfde betekenis kunnen we er daarom zeker van zijn dat Jehovah niet letterlijk zal neerdalen om op de Olijfberg te staan.

Vraag

47. Volgens Strong's Greek Dictionary betekent het Griekse woord "klao" (Strong's #2806) "breken; in het NT gebruikt voor het breken van brood of communie" en het Griekse woord "artos" (Strong's #740) betekent "voedsel gemaakt met meel vermengt met water en gebakken" of "brood." Jezus zelf gebruikte dezelfde woorden "klao" en "artos" in Lukas 22:19 bij het Laatste Avondmaal en Paulus gebruikte de woorden in 1 Kor. 11:23, 24. In deze verzen vertaalt de NWV deze woorden nauwkeurig met "breken" en "brood." Als de NWV de meest nauwkeurige woord-voor-woord vertaling van de Bijbel is, waarom vertaalt het de Griekse zinsnede "klao artos" in Hand. 2:46 en Hand. 20:7 dan met "nuttigden hun maaltijden" en "maaltijd gebruiken" in plaats van met het meer nauwkeurigere "breken van brood"? Zie Grieks-Engelse Interlinear. Als de NWV de meest nauwkeurige woord-voor-woord vertaling van de Bijbel is, wat is dan de reden voor deze inconsistentie in de vertaling van deze woorden tussen Luk. 22:19 en Hand. 2:46, 20:7? In Hand. 2:46, hoe vaak kwamen de vroege Christenen bijeen voor het breken van brood?

Antwoord

Vertalers converteren niet enkel woorden in andere woorden. Zij moeten trachten gedachten en ideeën over te brengen zoals die oorspronkelijk werden begrepen. Met betrekking tot het vers in kwestie: Brood was het belangrijkste voor vroegere mensen. Daarom werd het in sommige gevallen representatief voor *alle* voedsel. Toen Jezus zijn discipelen bijvoorbeeld het modelgebed leerde bidden, zei hij dat ze

tot zijn Vader moesten bidden en aan Jehovah moesten vragen om hen hun dagelijks brood te geven. Moeten we hieruit begrijpen dat Jezus' woorden betekenen dat we uitsluitend op letterlijk brood moeten leven of dat brood het enige voedsel is wat God ons zal geven?

Voor personen met onderscheidingsvermogen moet het duidelijk zijn dat het nemen van brood of het samen breken van brood eenvoudig samen de maaltijd genieten betekent. De GNB geeft Hand. 2:46 als volgt weer: "**Trouw waren ze ook iedere dag in de tempel, eensgezind; ze braken het brood bij elkaar aan huis en gebruikten de maaltijden met vreugde en in eenvoud van hart.**"

Vraag

48. Hand. 1:11 zegt: "Deze Jezus, die van u (apostelen) werd opgenomen in de lucht, zal aldus OP DEZELFDE WIJZE komen als gij hem in de lucht hebt zien gaan." Wat betekent de zinsnede "op dezelfde wijze" volgens jou? Steeg Jezus letterlijk, fysiek en voor alle ogen zichtbaar naar de hemel op (zie Hand. 1:9)? Wat betekent de zinsnede "werd hij ten aanschouwen van hen omhooggeheven" uit Hand. 1:9 volgens jou? Als Jezus fysiek en ten aanschouwen van een ieder naar de hemel opsteeg, hoe kan Jezus dan een "onzichtbare" terugkeer naar de aarde hebben wanneer zijn wederkomst "op dezelfde wijze" als zijn opstijging zal zijn?

Antwoord

Een heilig geheim dat zo ondoorgrondelijk en diepgaand is als de wijze van Christus' wederkomst, kan nooit worden begrepen door degenen die een één-dimensionale, dit-vers-legt-het-allemaal-uit benadering hebben bij interpretatie. In plaats daarvan zijn één-vers leerstellingen kenmerkend voor degenen die gericht zijn op misleiding.

Het antwoord op je vraag is dat Jezus sowieso *niet* fysiek naar de hemel opsteeg en daarom ook niet op die wijze zal terugkeren. We kunnen er, gebaseerd op Jezus' opmerkingen aan Nikodémus, zeker van zijn dat Jezus nooit meer menselijk zal worden. In het 3de hoofdstuk van Johannes legde hij uit: "*wat uit het vlees is geboren, is vlees, en wat uit de geest is geboren, is geest.*" Dat betekent dat degenen die wedergeboren worden, zoals Christus dat was, hun menselijke vlees achter zich laten en geesten worden. Paulus schreef volgens de Statenvertaling in 2 Korinthiërs 5:16 het volgende: "**Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees.**" Wanneer gezalfde Christenen Christus nooit meer naar het vlees zullen kennen, is het uitgesloten dat Jezus in het vlees zal terugkeren - zoals zovelen onterecht denken.

Dus, wat bedoelden de engelen dan toen ze zeiden dat Jezus op dezelfde wijze zou terugkeren? Wel, op welke wijze vertrok hij? Beschouw eens nauwkeurig de gebeurtenissen die vooraf gingen aan de proclamatie van de engelen in Handelingen 1:9-11: "**En nadat hij deze dingen had gezegd, werd hij ten aanschouwen van hen omhooggeheven, en een wolk onttrok hem aan hun gezicht. En toen zij met**

gespannen aandacht in de lucht keken, terwijl hij heenging, zie! daar stonden twee mannen in witte klederen naast hen, en zij zeiden: "Mannen van Galiléa, waarom staat gij in de lucht te kijken? Deze Jezus, die van u werd opgenomen in de lucht, zal aldus op dezelfde wijze komen als gij hem in de lucht hebt zien gaan."

Bijbelonderzoekers zouden moeten opmerken dat Jezus reeds uit hun zicht verdwenen was op het moment dat de engelen tot de discipelen spraken. De discipelen stonden daar maar, ongetwijfeld met onzag vervuld door de aanblik van Jezus opstijging, zelfs lang nadat Jezus verdwenen was in een wolk. Op *dat* moment vroegen de engelen waarom ze *nog steeds* naar de hemel staarden, alsof ze hoopten nog een glimps op te vangen van Jezus. Daar Jezus niet zichtbaar was op het moment dat de engelen spraken en de engelen zeiden dat Jezus *op dezelfde wijze* zou terugkeren, zou daarom betekenen dat verwachtingsvol naar de hemel staren voor Christus' terugkeer zo nutteloos zou zijn als de wake die de apostelen en andere discipelen hielden op het moment dat de engelen tussenbeide kwamen. Met andere woorden, Christus was onzichtbaar op het moment dat de engelen zeiden dat hij op dezelfde wijze zou terugkeren.

Het feit dat Jezus reeds was opgenomen in een wolk is in harmonie met de profetie in Daniël 7:13, waar staat: **"Ik bleef aanschouwen in de nachtvisioenen, en ziedaar! met de wolken des hemels bleek iemand gelijk een menszoon te komen; en tot de Oude van Dagen verkreeg hij toegang, en men bracht hem dicht bij, ja vóór Deze."**

Het visoen in Daniël beschrijft *de Menszoon die met de wolken des hemels komt* en Jehovah God in zijn hemelse verblijfplaats nadert. Moeten we ons indenken dat er in Jehovah's hemel letterlijk uit vocht bestaande regenwolken rondrijven? Natuurlijk niet. Het Wachttorengenootschap heeft er met inzicht vele malen op gewezen dat wolken in werkelijkheid een symbool zijn van *onzichtbaarheid* - zoals duidelijk is in die tekst. Wolken kunnen bijvoorbeeld letterlijk de zon, maan en sterren verduisteren. Wanneer er daarom wordt gezegd dat de Zoon des mensen komt op de wolken des hemels, erkennen onderzoekers van Gods Woord die onderscheidingsvermogen bezitten dat de profetieën ons niet leren dat Christus fysiek zal terugkeren, maar juist het tegenovergestelde - dat Jezus onzichtbaar zal terugkeren.

Vraag

49. Volgens Strong's Hebrew Dictionary betekent het Hebreeuwse woord "ruwach" (Strong's #07307) dat in Genesis 1:2 wordt gebruikt "geest." Als de NWV de meest nauwkeurige woord-voor-woord vertaling van de Bijbel is, waarom vertaald het dit woord dan foutief met "werkzame kracht"? Evenzo, in 1 Joh. 4:1 vertaalt de NWV het Griekse woord "pneuma" met "geïnspireerde uitingen," ondanks dat hetzelfde Griekse woord in 1 Joh. 3:24; 4:2, 3, 6 met "geest" wordt vertaald. Vanwaar deze inconsistentie in de vertaling van dit woord? Wil Johannes hier niet verduidelijken dat, ondanks dat de aanwezigheid van de Geest in ons ons verzekert van Gods liefde, we niet elke "geest" die beweert van God afkomstig te zijn moeten geloven, maar we ze moeten beproeven met behulp van de leringen die hun profeten

aannemen, "omdat er vele valse profeten zijn uitgegaan in de wereld"? Verbergt de NWV dit punt om de suggestie te vermijden dat Gods "geest" een persoon is in plaats van een kracht (net zoals de demonische "geesten" personen zijn en geen onpersoonlijke krachten)? Als toevoeging, in 1 Tim. 4:1 vertaalt de NWV het eenvoudige Griekse woord "pneuma" met "geïnspireerde uiting" in plaats van "geest." Wat is de reden voor deze inconsistentie in de vertaling van het woord "pneuma"? Is het omdat een rechtstreeks "de geest zegt" te duidelijk zou wijzen op de persoonlijkheid van de Heilige Geest?

Antwoord

De vragensteller denkt zich in dat woorden niet meerdere betekenissen kunnen hebben of dat er geen subtiele nuances aan woorden kunnen zitten. In deze heeft hij het volledig bij het verkeerde eind. Volgens Jason BeDuhn is het probleem dat moderne vertalers op onjuiste wijze vele bijbelse verwijzingen naar de geest verenigd hebben met het simplistische begrip van de heilige geest (In zijn boek [Truth in Translation](#)).

Het Hebreeuwse woord "*ruach*" is afkomstig van een woord dat *ademen* betekent. Het kan ook *wind* of de essentiële kracht die ervoor zorgt dat we ademen betekenen. Afhankelijk van de context wordt *ruach* vaak vertaald met wind. Het Griekse equivalent is "pneuma," waar de woorden *pneumatisch* en *pneumonie* vandaan komen - welke natuurlijk ook te maken hebben met lucht of ademen. Het is interessant dat vele vertalingen *pneuma* in Hebrëen 1:7 met winden vertalen in plaats van geesten: **"En van de engelen zegt Hij: Die zijn engelen maakt tot winden en zijn dienaars tot een vuurvlam."** (NBG51)

De oorspronkelijke talen gebruikten die uitdrukkingen dus eenvoudig om aan te geven dat geest een onzichtbare kracht is, net als adem of wind. De term "werkzame kracht" is een letterlijkere vertaling van het karakter van de Hebreeuwse en Griekse woorden in Genesis 1:2.

Wat betreft 1 Joh. 4:1, de NWV luidt: **"Geliefden, geloof niet elke geïnspireerde uiting, maar beproeft de geïnspireerde uitingen om te zien of ze uit God voortspruiten, want er zijn vele valse profeten tot de wereld uitgegaan."** Vertalers van de Bijbel erkennen dat hetzelfde woord verschillende betekenissen kan hebben afhankelijk van het gebruik. Daarom is de benaming 'woord-voor-woord vertaling' misleidend. Het is waar dat het woord dat over het algemeen wordt vertaald met "geest" in deze tekst wordt gebruikt. Vertalen van de Bijbel vereist echter dat de vertalers de oorspronkelijke *gedachte* beschikbaar stellen aan de lezer - niet enkel het overeenkomstige woord in een andere taal. In die context draagt het Hebreeuwse woord dat over het algemeen vertaald wordt met geest de gedachte in zich van geademd worden *door een geest* in de zin van geïnspireerd zijn. Het Nederlandse woord "inspiratie," evenals het woord "respiratie," heeft de betekenis van de oorspronkelijke taal in zich, doordat degene die geïnspireerd wordt erkent dat hij aangeraakt of beïnvloed wordt door een uitwendige bron. In de Bijbel betekent inspiratie letterlijk dat God ademde op degene die geïnspireerd werd. Openbaring wijst erop dat de demonen ook op mensen kunnen ademen en hen kunnen inspireren tot het vertellen van leugens. Dat is dus de betekenis van 1 Johannes 4:1:

Geïnspireerde uitingen zijn het eindresultaat van de geest die op die personen ademt.

The New Living Bible (NLB) geeft 1 John 4:1 op soortgelijke wijze weer: "**Geliefde broeders, geloof niet iedereen die beweert door de Geest te spreken. Gij moet ze beproeven om te zien of de geest die ze hebben van God afkomstig is. Want er zijn vele valse profeten in de wereld.**" In het origineel was er geen woord dat overeenkwam met het Nederlandse woord "spreken," de vertalers van de NLB erkenden echter dat het noodzakelijk was erop te wijzen dat het vers niet verwees naar de geesten zelf, maar in plaats daarvan naar de *uitingen* die door de geest geïnspireerd werden, zodat de lezer de werkelijke betekenis van de oorspronkelijke uitdrukking werd gegeven.

Vraag

50. Waarnaar verwees Jezus met de uitdrukking "deze tempel" in Johannes 2:18, 19? In Johannes 2:21 zegt Johannes duidelijk dat wanneer Jezus de uitdrukking "deze tempel" gebruikte, hij naar zijn lichaam verwees. Als datgene wat het WTG leert over Jezus' lichaam na zijn dood correct is, hoe leg je deze verzen dan uit?

Antwoord

Jezus sprak in *geestelijke* termen, welke de Joden en zelfs zijn eigen apostelen eerst niet begrepen. De meeste mensen denken bij een *tempel* aan een fysiek gebouw waar een vorm van formele aanbidding of offergave wordt uitgevoerd. In Jezus' dagen was de tempel van God het uit stenen en mortel bestaande gebouw in Jeruzalem. Jezus sprak die woorden oorspronkelijk tot de Joden om hen opnieuw te laten beschouwen hoe God vanaf dat moment aanbeden wilde worden. Jezus voorzei dat de Joodse tempel met de grond gelijk zou worden gemaakt, waarbij geen steen op de andere zou worden gelaten. De Christelijke gemeente zou de Joodse natie als Gods organisatie vervangen. Maar, in plaats van een fysieke tempel, vormen Christus en zijn gezalfde volgelingen een *geestelijke* tempel voor God om in geest te wonen, en wordt Jezus, als hoofd van die organisatie, de fundament-hoeksteen van dat "gebouw" genoemd. Verder zou Jezus' vleselijke lichaam aan God geofferd worden, als op een tempelaltaar. En na zijn opstanding werd Jezus de hogepriester, dienst verrichtend op grond van zijn eigen offer. Daarom verwees Jezus naar de tempel van zijn lichaam. Hier volgen enkele relevante verzen die wijzen op de geestelijke natuur van Gods tempel. 1 Korinthiërs 3:16, 17: "**Weet gij niet dat gijlieden Gods *tempel* zijt en dat de geest van God in u woont? Indien iemand de *tempel* van God vernietigt, zal God hem vernietigen; want de *tempel* van God is heilig, welke *tempel* gijlieden zijt.**"

1 Korinthiërs 6:19: "**Wat! Weet gij niet dat ulieder lichaam de *tempel* is van de heilige geest die in u is, die gij van God hebt?**"

2 Korinthiërs 6:16: **"Want wij zijn een *tempel* van een levende God, zoals God heeft gezegd: "Ik zal onder hen verblijven en onder hen wandelen, en ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn."**"

Efeziërs 2:20-22: **"Terwijl Christus Jezus zelf de fundament-hoeksteen is. In eendracht met hem groeit het gehele gebouw, harmonisch samengevoegd, uit tot een heilige tempel voor Jehovah. In eendracht met hem wordt ook gij mede opgebouwd tot een plaats waarin God door geest woont."**

Vraag 51-60

Vraag

51. Als de NWV de meest nauwkeurige woord-voor-woord vertaling van de Bijbel is, waarom vertaalt het de zeer eenvoudige Griekse uitdrukking "en autos" in Kol. 2:7, Kol. 2:9, Matth. 14:2, Mark. 6:14, Luk. 23:22, Joh. 4:14, Hand. 20:10, 1 Kor. 2:11, Efez. 1:10, Kol. 1:19, Hebr. 10:38, 1 Joh. 2:15, 3:5, 3:15, enz. dan met "in hem," maar vertaalt het dezelfde Griekse uitdrukking in 2 Kor. 1:20, 5:21 en Kol. 2:10 met "door tussenkomst van," in Kol. 2:11 met "in gemeenschap met hem," in 2 Kor. 1:19, 1 Joh. 2:8, 10 met "in zijn geval" en in Joh. 14:11, 2 Kor. 13:5, Efez. 1:4, Fil. 3:9, Kol. 2:6, 2 Thess. 1:12, 1 Joh. 1:5, 2:5, 2:27, 2:28, 3:6, 4:13, 4:15 en 4:16 met "in eendracht met hem"? Zie Grieks-Engelse Interlinear. Wat is de reden voor de toevoeging van woorden aan deze verzen en voor de inconsistentie in de vertaling van de zeer eenvoudige Griekse uitdrukking "en autos"? Als de NWV deze zeer eenvoudige Griekse uitdrukking "en autos" in alle bovenstaande verzen had vertaald met "in hem," hoe zouden ze dan luiden? Tracht het WTG het punt van de auteur te verbergen, dat het Christelijke leven bestaat uit een bovennatuurlijke relatie met Christus?

Antwoord

Er zijn ettelijke Bijbelvertalingen, al was het alleen maar om het eenvoudige feit dat er meer dan één manier is om hetzelfde te zeggen. Vertalers zijn niet gebonden aan een één of andere universele wet die voorschrijft dat elk woord wanneer het voorkomt altijd op dezelfde manier vertaald moet worden. Geen enkele vertaling doet dat. Woorden hebben een betekenis in overeenstemming met hun gebruik *in elke context*.

Wat betreft de "bovennatuurlijke relatie" die volgens jou door het Wachttorengenootschap wordt verborgen, het is waarschijnlijker dat de vragensteller zich indenkt dat de Bijbel zijn idee over een soort van metafysische, mystieke Christus zou moeten ondersteunen. We laten het aan de vragensteller over hier opheldering over te geven.

Vraag

52. Joh. 1:3 zegt dat Jezus "ALLE dingen" geschapen heeft. Wat betekent het woord "alle" volgens jou? In Jesaja 44:24 zegt God dat hij "GEHEEL ALLEEN" de hemelen en de aarde geschapen heeft en stelt de vraag: "Wie was bij mij?" toen hij de hemelen en de aarde schiep. Wanneer datgene wat het WTG leert over de natuur van Christus juist is, hoe kon God dan "geheel alleen" zijn geweest toen de hemelen en aarde geschapen werden wanneer Christus daarvoor was geschapen? Als Jezus geschapen is door God, zou hij dan niet bij God zijn geweest wanneer al het andere werd geschapen? Evenzo, als Christus een schepsel is, zou Jezus

zichzelf hebben moeten scheppen volgens Joh 1:3. Hoe zou dat mogelijk kunnen zijn?

Antwoord

Terwijl de vragensteller kennelijk een diepgaand begrip heeft van fundamentele woorden als "alle," geeft hij blijk van een groot gebrek aan *geestelijk* bevattingsvermogen.

De context van Jesaja heeft te maken met Jehovah die zijn superioriteit over afgoden verklaart. Op een andere plaats wordt echter duidelijk dat er iemand bij Jehovah was in het begin. Het is in feite Johannes 1:1 waar onthuld wordt dat een entiteit genaamd "**het Woord**" *bij* God was in het begin. En natuurlijk zijn geïnformeerde lezers bekend met de uitnodiging die God deed aan een-toen-anoniem persoon, toen hij zei: "**Laten wij de mens maken naar ons beeld, overeenkomstig onze gelijkenis.**" Wat betekenen de woorden "ons" en "onze" volgens jou? Het moge duidelijk zijn dat Jehovah God niet in zichzelf aan het mompelen was. Er was iemand dicht *bij* Jehovah gedurende de schepping. Het waren echter niet de onmachtige valse goden en afgoden die Jehovah in Jesaja aan de kaak stelde. De Schrift onthult dat degene naar wie God verwees als zijnde in zijn eigen gelijkenis niemand anders is dan Christus.

Vraag

53. Als Christus geschapen is door God en de wijsheid van God was (Spr. 8:1-4, 12, 22-31), dan had God het voordat Jezus geschapen was zonder wijsheid moeten stellen. Hoe is het mogelijk dat God ooit zonder wijsheid zou zijn? In Spr. 8:2 wordt de vrouwelijke vorm van het Hebreeuwse werkwoord "natsab" gebruikt. Dit kan alleen worden vertaald met "ZE heeft post gevat." Evenzo wordt in Spr. 8:3 de vrouwelijke vorm van het Hebreeuwse werkwoord "ranan" gebruikt. Dit kan alleen worden vertaald met "ZE blijft luidkeels roepen." Als de NWV de meest nauwkeurige woord-voor-woord vertaling van de Bijbel is, waarom gebruikt het in deze verzen dan het onzijdige voornaamwoord "het" ("it" in het Engels - *vertalers*) gebruikt, wanneer het vrouwelijke voornaamwoord "ze" wordt vereist? (*Opmerking van de vertalers: In het Nederlands is deze vraag niet van toepassing, daar de Nederlandse grammatica vereist dat het woord "ze" wordt gebruikt. Dit is in de Nederlandse NWV dan ook het geval.*) Hoe kan Christus de wijsheid van God zijn in Spr. 8, wanneer de vrouwelijke vorm van de werkwoorden wordt gebruikt? Als toevoeging, waarom gebruikt de NWV het onzijdige voornaamwoord "het" ("it" in het Engels - *vertalers*), wanneer wijsheid in Spr. 7:4 "zuster" wordt genoemd en "ze" in Spr. 9:4?

Antwoord

Jezus zei eens dat "*de wijsheid gerechtvaardigd wordt door haar werken.*" Met andere woorden, wijsheid wordt beoordeeld op wat ze voortbrengt. Wanneer we

redeneren over dat beginsel zou het duidelijk moeten zijn dat er, voordat God begonnen was met enig scheppingswerk, niets was waaraan Gods wijsheid gemeten kon worden. En niet alleen dat, maar voor de schepping waren er geen intelligente geesten die de werken van God maar konden zien of beoordelen - in die zin bestond wijsheid dus niet, omdat er niemand was die de wijsheid die God bezat kon bewonderen en op waarde kon schatten. Als de Eerstgeborene van heel de schepping werd Jezus de personificatie van Gods inherente wijsheid. Paulus schreef in Kolossenzen 2:3 dat alle schatten van Gods wijsheid en kennis door God zorgvuldig verborgen zijn in Christus.

Wat betreft de vrouwelijke en onzijdige voornaamwoorden, wijsheid is een eigenschap, geen feitelijk persoon, daarom is wijsheid, ook al wordt het gepersonifiëerd als een persoon, nog steeds een ding en is het dus passend om ernaar te verwijzen als "het" ("it" in het Engels - *vertalers*).

Vraag

54. De Bijbel zegt dat: De hemelen het werk van Gods handen zijn (Ps. 102:25), de hemelen het werk van Jezus' handen zijn (Hebr. 1:10); God de aarde gegrondvest heeft (Jes. 48:13), Jezus de aarde gegrondvest heeft (Hebr. 1:10); God onze rechter is (Ps. 50:6, Pred. 12:14, 1 Kron. 16:33), Jezus onze rechter is (2 Tim. 4:1, Openb. 20:12); God de tempel van het Nieuwe Jeruzalem is (Openb. 21:22), Jezus (het Lam) de tempel van het Nieuwe Jeruzalem is (Openb. 21:22); God de alfa en omega is (Openb. 1:8), Jezus de alfa en omega is (Openb. 22:13); God de eerste en laatste is (Jes. 44:6, 48:12), Jezus de eerste en laatste is (Openb. 22:13); God het begin en het einde is (Openb. 21:6), Jezus het begin en het einde is (Openb. 22:13); Alleen God zonden kan vergeven (Luk. 5:21), Jezus zonden vergeeft (Luk. 5:20); God onze hoop is (Ps. 71:5), Jezus onze hoop is (1 Tim. 1:1); God voor onbepaalde tijd is (Deut. 33:27), Jezus voor onbepaalde tijd is (Jes. 9:6, Hebr. 1:10, 11); God zal komen met alle heiligen (Zach. 14:5), Jezus zal komen met alle heiligen (1 Thess. 3:13); Alleen God onze redder is (Jes. 43:11), Jezus onze redder is (Tit. 2:13, 2 Petr. 1:1); God de schepper van het universum is (Jes. 44:24, Jer. 27:5), Jezus de schepper van het universum is (Joh. 1:3); Elke knie zich voor God zal buigen en elke tong bij God zal zweren (Jes. 45:22, 23), elke knie zich voor Jezus zal buigen en elke tong bij hem zal zweren (Fil. 2:10, 11); God dezelfde is en zijn jaren niet voltooid zullen worden (Ps. 102:27), Jezus dezelfde is en zijn jaren niet voltooid zullen worden (Hebr. 1:12); God niet verandert (Mal. 3:6), Jezus niet verandert (Hebr. 13:8); God boven allen is (Ps. 97:9), Jezus boven allen is (Joh. 3:31); de geest van God in ons woont (Rom. 8:9), de geest van Jezus in ons woont (Gal. 4:6); God een steen is waaraan men zich stoot en een rots waarover men struikelt (Jes. 8:14), Jezus een steen der struikeling en een rots des aanstoots is (1 Petr. 2:8); God op 30 zilverstukken geschat is (Zach. 11:12, 13), Jezus op 30 zilverstukken geschat werd (Matth. 26:14-16); God onze herder is (Ps. 23:1), Jezus onze herder is (Joh. 10:11, 1 Petr. 5:4, Hebr. 13:20); God een Sterke God is (Jes. 10:21), Jezus een Sterke God is (Jes. 9:6); God de Heer der Heren is (Deut. 10:17, Ps. 136:3), Jezus de Heer der Heren is (Openb. 17:14); God onze enige Rots is (Jes. 44:8, Ps. 18:2, 94:22), Jezus onze rots is (1 Kor. 10:4); God onze eigenaar is (Jes.

54:5), Jezus onze enige eigenaar is (Judas 4); Niemand ons uit de hand van God kan rukken (Deut. 32:39), niemand ons uit de hand van Jezus kan rukken (Joh. 10:28); God de horen van redding is (2 Sam. 22:3), Jezus de horen van redding is (Luk. 1:68, 69); God vergeldt naar onze werken (Ps. 62:12), Jezus vergeldt naar onze werken (Matth. 16:27, Openb. 22:12); God liefheeft en terechtwijst (Spr. 3:12), Jezus liefheeft en terechtwijst (Openb. 3:19); Gods woord tot onbepaalde tijd zal blijven (Jes. 40:8), Jezus' woorden tot onbepaalde tijd zullen blijven (Matth. 24:35); God een voor onbepaalde tijd durend licht is (Jes. 60:19), Jezus het eeuwige licht is (Joh. 8:12, Openb. 21:23); God de zoekgeraakten zal zoeken (Ezech. 34:16), Jezus zoekt naar de verdwaalde (Luk. 19:10); Paulus een slaaf van God is (Tit. 1:1), Paulus een slaaf van Jezus is (Rom. 1:1) ondanks dat niemand twee meesters als slaaf kan dienen (Matth. 6:24); God Jezus uit de doden opwekte (Gal. 1:1), Jezus zichzelf uit de doden opwekte (Joh. 2:19-21); God onze gids is (Ps. 48:14), Jezus onze gids is (Luk. 1:79); God onze verlosser is (Ps. 70:5, 2 Sam. 22:2), Jezus onze verlosser is (Rom 11:26); God God wordt genoemd (Jes. 44:8), Jezus God wordt genoemd (Jes. 9:6, Joh. 20:28), God de Koning van Israël is (Jes. 44:6), Jezus de Koning van Israël is (Matth. 27:42, Joh. 1:49). Daar de Bijbel zichzelf niet tegenspreekt, hoe kunnen al deze dingen dan zo zijn wanneer Jezus niet God is?

Antwoord

Lange in elkaar gedraaide vragen die de intentie lijken te hebben de lezer te overweldigen, kunnen het beste op *eenvoudige* wijze beantwoord worden. De *eenvoudige* leerstelling uit de Bijbel is dat Jezus Jehovah's Zoon is. Als de eerstgeborene van heel de schepping, gaf God Jezus goedgunstig het voorrecht het universum te scheppen en stelde hij zijn zoon tevens aan om hem in alle dingen te vertegenwoordigen. Het is geen ingewikkeld concept. Menselijke vaders trokken hun eerstgeboren zonen vaak voor, vooral gedurende de dagen van de grote patriarchen. Onder de Joodse Wet ontvingen de eerstgeboren zonen een dubbele erfenis. Waarom zou het ongepast lijken dat Jehovah zijn eerstgeboren zoon alle voorrechten van God schenkt? Of moeten we ons soms indenken dat de eerstgeborene van Jehovah zijn iets volkomen normaal is?

Vraag

55. In Kol. 2:8 veroordeelt Paulus de "overlevering van mensen" en in Matth. 15:6 veroordeelt Jezus de "overleveringen" van de Farizeeërs die het "woord van God krachteloos" maken, daar hun overleveringen het gebod "Eer uw vader en moeder" krachteloos maakten (Matth. 15:4). In 2 Thess. 2:15 gebiedt de Bijbel ons echter "vast te staan en vast te houden aan de OVERLEVERINGEN die u werden geleerd," en in 1 Thess. 3:6 wordt ons gezegd te wandelen overeenkomstig de "OVERLEVERING" die gij van ons hebt ontvangen," en in 1 Kor. 11:2 wordt gezegd dat de Korinthiërs "vasthouden aan de OVERLEVERINGEN zoals ik [ze] aan u heb doorgegeven." De definitie van het woord "overlevering" wijst op de ongeschreven leringen die via woorden of de mond van de ene generatie op de volgende generatie werden doorgegeven. Zie ook 2 Tim. 2:2, 1 Kor. 11:2, 1 Thess. 2:13, 1 Kor. 11:23, 1 Kor. 15:3 en 1 Tim. 6:20, 21. Daar het WTG beweert dat de Bijbel hun

"opperste autoriteit" is, aan welke "overleveringen" houden Getuigen zich dan in overeenstemming met de bijbelse geboden?

Antwoord

Paulus moedigde de vroegere Christenen aan zich aan de overleveringen te houden die rechtstreeks tot hen kwamen van de apostelen van Christus. Naarmate de tijd vorderde werden de mondelinge overleveringen van de apostelen echter opgeschreven in wat wij nu kennen als de Christelijke Griekse Geschriften. Jehovah's Getuigen erkennen geen mondelinge overleveringen die belangrijker zouden zijn als de geschreven Woord van God.

Vraag

56. Maakt het WTG aanspraak op "apostolische successie"? Zo ja, kunnen ze hun wortels dan helemaal tot aan Christus nagaan (Matth. 16:18)? Wie was het die "de fakkel van Gods Geest doorgaf" aan C.T. Russell toen hij de organisatie stichtte? Wat was de naam van deze persoon of personen? Evenzo, daar er beweert wordt dat de gezalfde gelovigen als een organisatie Gods collectieve "getrouwe en beleidvolle slaaf" vormen die als enige mensen in hun begrip van de Schriften leidt, en daar deze organisatie niet eerder tot bestaan kwam dan de eind 19de eeuw, betekent dit dan dat God vele, vele eeuwen lang geen ware vertegenwoordigers op aarde had? Zo niet, wie waren zij dan? Wat waren hun namen? Kun je één Jehovah's Getuige benoemen die voor 1800 leefde?

Antwoord

Het Wachttorengenootschap maakt geen aanspraak op zo'n geschenk van autoriteit als gevolg van apostolische successie. Dat is een Katholieke leerstelling, en wel een onschriftuurlijke.

De apostelen onderwezen dat ze *geen* opvolger zouden hebben. Paulus zei in Handelingen 20:29, 30: **"Ik weet dat er na mijn heengaan onderdrukkende wolven bij u zullen binnendringen, die de kudde niet teder zullen behandelen, en uit uw eigen midden zullen mannen opstaan die verdraaide dingen zullen spreken om de discipelen achter zich aan te trekken."**

Paulus werd ook geïnspireerd om te onthullen wat enkelen van die verdraaide leerstellingen zouden inhouden. In 1 Timotheüs 4:1-3 schreef de apostel: **"De geïnspireerde uitspraak zegt echter uitdrukkelijk dat in latere tijdsperiodes sommigen zullen afvallen van het geloof, omdat zij aandacht schenken aan misleidende geïnspireerde uitspraken en leringen van demonen, door de huichelarij van mensen die leugens spreken, die in hun geweten gebrandmerkt zijn, die verbieden te trouwen en gebieden zich te onthouden van spijzen die God heeft geschapen om met dankzegging te worden gebruikt door hen die geloof hebben en de waarheid nauwkeurig kennen."**

Deze profetie wijst rechtstreeks met een beschuldigende vinger naar het Vaticaan, die fundamentele doch door demonen-geïnspireerde leerstellingen houdt als het priesterlijk celibaat en diverse voedselvoorschriften, zoals de straf tegen het eten van vlees op Vrijdag, en andere restricties die verbonden zijn aan Vasten.

In plaats van autoriteit te ontvangen door middel van apostolische successie, ontlenen Jehovah's Getuigen hun autoriteit rechtstreeks aan Christus als gevolg van het feit dat het hart van de organisatie bestaat uit gezalfde Christenen die door middel van Christus in een verbondsverhouding staan met Jehovah, net zoals de oorspronkelijke apostelen en eerste Eeuwse Christenen. Ook voorzei Christus dat hij enkele van zijn slaven rechtstreeks zou aanstellen over zijn huisgezin van dienaren en dat ze uiteindelijk als verantwoordelijke mannen geoordeeld zullen worden.

Vraag

57. De NWV vertaalt Joh. 1:1 met "...en het Woord was MET God, en het woord was een god." Hoe kan het Woord (Jezus) "een god" zijn, wanneer Deut. 32:39 zegt: "Ziet nu dat ik - ik het ben en er zijn GEEN goden naast mij."? Evenzo, het Griekse woord "Theos" heeft geen lidwoord in Joh. 1:1c en de NWV voegt het onbepaald lidwoord "een" toe, waardoor het luidt: "en het Woord was een god." Als de NWV de meest nauwkeurige woord-voor-woord vertaling van de Bijbel is, waarom voegt de NWV dan het onbepaald lidwoord "een" niet in andere verzen waar het Griekse woord "Theos" ook geen lidwoord heeft in (bijv. Joh. 1:6, 12, 13, 18, enz.)? Wat is de reden voor deze inconsistentie in vertaling? Als toevoeging, hoe kan Jezus "een god" zijn daar Jezus zegt dat hij kwam tegen degenen die door de profeet "goden" werden genoemd (Joh. 10:35)? Bestaat er zoiets als een "ware" god? Wanneer het WTG dit leert, maakt hen dit dan niet tot polytheïsten?

Antwoord

De Griekse taal kende geen onbepaald lidwoord - "een." Om onderscheid te maken tussen een algemeen iets en een specifiek iets gebruikte de Griekse taal het *bepaald* lidwoord om iets specifiek aan te duiden. In het vers in kwestie wordt het bepaald lidwoord in de oorspronkelijke taal gebruikt voor één God, maar niet voor de god die in Joh. 1:1 het Woord wordt genoemd. Er staat dus letterlijk dat het Woord met de God was en het woord was God. Nederlandse vertalingen gebruiken het bepaald lidwoord niet voor God - zodat er *de* God zou staan. Maar, om het juiste begrip van de tekst in de vertaling uit te laten komen, is het voor de vertaler noodzakelijk iets te doen om de lezer te laten weten dat de oorspronkelijke taal een essentiële onderscheid maakt tussen de twee goden die in deze context genoemd. De meeste vertalingen doen dat niet, echter niet allen. Hier is [een link](#) naar een artikel waarin diverse vertalingen worden geciteerd die Johannes 1:1 anders weergeven dan de algemene door Trinitariërs gepubliceerde Bijbels.

Suggereren dat de NWV op één of andere wijze met de Bijbel gerotzooïd heeft door het onbepaald lidwoord "een" in te voegen, is misleidend. *Alle* vertalingen voegen het onbepaald lidwoord vrijelijk toe in diverse teksten ondanks dat het niet voorkomt in de

oorspronkelijke Griekse tekst. Dit doen ze om een onderscheid te maken tussen Jehovah God en andere goden - net zoals de NWV dat doet in Johannes 1:1. Handelingen 28:6 luidt in de GNB bijvoorbeeld: **"De bewoners verwachtten dat hij zou opzwellen of plotseling dood zou neervallen. Maar toen ze na lang wachten zagen dat er niets bijzonders met hem gebeurde, veranderden ze van mening en zeiden: 'Hij is een god!'"**

In het bovenstaande vers hebben de vertalers het onbepaald lidwoord "een" ingevoegd, ondanks dat het niet in het Grieks voorkomt. Wanneer ze dit niet hadden gedaan, was er bij de lezer de indruk gewekt dat de Maltezers dachten dat Paulus de Almachtige God was. Dat is natuurlijk in het geheel niet wat zij dachten. Het punt is echter dat de vertalers gerechtvaardigd waren het kleine woordje "een" in te voegen om de tekst in overeenstemming met de betekenis in het Grieks te brengen.

Feit is dat Johannes duidelijk verwijst naar twee aparte entiteiten, daar het hele punt van het vers is aan te tonen dat het Woord *met* God was; de eerlijke vertalers zijn verplicht de lezer bekend te maken met het onderscheid dat bestaat in de Griekse taal. Dat heeft de NWV gedaan.

Maar, in plaats van te redetwisten over kleine woordjes, zouden waarheidszoekers er goed aan doen te redeneren over Johannes 1:18, waar volgens de NBG51 staat: **"Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, die aan de boezem des Vaders is, die heeft Hem doen kennen."** Jezus is geen rivaliserende valse god zoals de goden der natiën. Jezus is een god die in volledige harmonie is met Jehovah. Volgens Johannes 1:18 is Jezus een god als gevolg van het feit dat Jehovah God, de Vader, hem voortgebracht of verwekt heeft. Is dat ten slotte niet datgene wat een vader doet? Het feit dat niemand op aarde ooit God heeft gezien, sluit uit dat Jezus God *is*, daar Jezus onmiskenbaar gezien is door mensen.

Het is opmerkelijk dat, wat het handenzwaaiende en bijbelbladerende dogmatisme van de Trinitariërs aangaat, Jezus nooit heeft beweerd dat hij God was, niet één keer. In plaats daarvan zei hij altijd dat hij Gods Zoon was. En Johannes 1:1 is in overeenstemming met de gehele Schrift; dat Jezus met God was sinds het begin - dat is *zijn* begin - het begin van de schepping.

Vraag

58. Het WTG leert dat de 144.000 uit Openb. 7:4 en Openb. 14:3 letterlijk opgevat moet worden. Als de passages in de schrift letterlijk opgevat moeten worden, dan zijn de 144.000 allemaal letterlijk mannelijk (Openb. 14:4), Joods (Openb. 7:4-8), maagden (Openb. 14:4). Was Charles Taze Russell een Joodse maagd? Kunnen vrouwen geen deel uitmaken van deze groep? Is iemand van de andere 144.000 personen opgenomen in dit aantal Joodse maagden? Zo niet, hoe kan deze passage, inclusief het aantal van 144.000, dan letterlijk worden opgevat? Welke rechtvaardiging is er voor het wijzigen van interpretatie van letterlijk, in het geval van Openb. 7:4 en 14:3, naar figuurlijk in de direct daarop volgende verzen?

Antwoord

Lezers van de Bijbel die onderscheidingsvermogen bezitten erkennen dat de Schriften niet altijd in strikt letterlijke termen spreken; noch dat ze altijd als symbolisch of allegorisch moeten worden begrepen. De *onredelijke* geest houdt echter vol dat wanneer de 144.000 letterlijk zijn, dat dan *alle* profetie in Openbaring letterlijk moet worden genomen. Het is echter dwaas om de Bijbel op zo'n wijze te benaderen. Het is geen kwestie van wijzigen van interpretatie. Het is een kwestie van op intelligente wijze Gods Woord ontcijferen, wat Jehovah's Getuigen in dit geval hebben gedaan.

De 144.000 zijn de geestelijke organisatie die gebouwd is op de 12 apostelen. Zijn de 12 apostelen symbolisch? Wat te denken van de 12 stammen die afstammen van de 12 zonen van Israël? De miljoenen kerkgangers die zijn geïndoctrineerd met het idee dat het hun geboorterecht is om naar de hemel te gaan, hebben weinig begrip van wat Gods koninkrijk nu precies is. Volgens Openbaring zijn de 144.000 Christenen die gekocht zijn uit alle stammen en nationaliteiten en zullen ze koningen en priesters zijn en 1000 jaar met Christus regeren. Dat is het koninkrijk van God.

Vraag

59. Jezus gebruikt meer dan 50 maal de zinsnede "Voorwaar ik zeg u" in de Bijbel. In de NWV wordt de komma elke keer achter het woord "u" geplaatst, behalve in Lukas 23:43, waar de komma achter het woord "heden" staat. Waarom is de komma in dit vers achter "heden" geplaatst in plaats van achter "u"? Volgens Strong's Greek Dictionary verwijst het woord "paradijs" (Gr. *paradeisos* - Strong's #3857) naar "het gedeelte van Hades wat volgens de latere Joden werd gezien als de verblijfplaats van de zielen van de godvruchtigen tot de opstanding," waar Jezus zou gaan om na zijn dood te kunnen prediken (1 Petr. 3:18-20, 1 Petr. 4:5, 6). Liet Lukas, door dit woord te gebruiken in plaats van het Griekse woord voor "hemel," niet zien dat Jezus niet verwees naar de hemel toen hij deze bewering deed? Wanneer de vertaling van deze zinsnede in Lukas 23:43 consistent was geweest met deze zinsnede in alle andere verzen waarin het verschijnt (zie concordantie) en de komma achter het woord "u" was geplaatst, hoe zou het vers dan luiden?

Antwoord

Jezus mag dan dikwijls de uitdrukking "*voorwaar ik zeg u*" hebben gebruikt, maar hij gebruikte slechts éénmaal de uitdrukking "*voorwaar ik zeg u heden.*" De Vragensteller impliceert dat de NWV inconsistent is in de punctuatie van die zinsnede, terwijl de waarheid is dat Jezus die exacte zinsnede slechts bij één gelegenheid gebruikte. De vragensteller lijkt of onwetend te zijn met betrekking tot dit onderwerp of opzettelijk misleidend.

Met betrekking tot de kwestie van de komma: Er bestond geen punctuatie in het origineel, dus is het aan de vertaler om te bepalen hoe het het meest logisch is. Daar het te maken heeft met de leerstellige zaken omtrent de natuur van de ziel en de opstanding, hebben de NWV vertalers de komma achter heden geplaatst, zodat er staat: **"Voorwaar, ik zeg u heden: Gij zult met mij in het Paradijs zijn."** Andere vertalingen plaatsen de komma echter achter "u," wat veroorzaakt dat de zin lijkt te zeggen dat Christus de aan de paal gehangen kwaaddoener beloofde dat hij diezelfde dag in het paradijs zou zijn. Welke vertaling is juist? De NWV is correct omdat Christus simpelweg niet in het paradijs kon zijn die dag, noch de dag erna, noch de dag daar weer na. Jezus stierf die dag. En net zoals Jona drie dagen lang in de buik van de grote vis was, was Jezus evenzo gedeelten van drie dagen begraven in de aarde. Sommige vertalingen zeggen zelfs dat Jezus in de hel was. De meeste redelijke mensen zullen het waarschijnlijk met elkaar eens zijn dat er een groot verschil bestaat tussen paradijs en hel.

Daar Jezus de eerstegeborene uit de doden is, is het onmogelijk dat de aan de paal gehangen kwaaddoener een opstanding kreeg tot het paradijs voordat Christus weer tot leven kwam. Jezus zei tevens dat **"indien iemand niet uit water en geest wordt geboren, kan hij het koninkrijk Gods niet binnengaan."** Dat betekent dat een persoon gedoopt moet worden, niet alleen in water, maar in de zalving van de heilige geest. De zalvende geest was echter pas beschikbaar *nadat* Christus tot de hemel was teruggekeerd. De waarheid is: de kwaaddoener is nog steeds dood, wachtend op de stem van de Zoon des mensen die hem tot leven zal roepen in het paradijs, net zoals Jezus hem die dag beloofde.

Met betrekking tot de definitie in Strong's: Joodse misvattingen aangaande het paradijs hebben geen invloed op de wijze waarop de Bijbel de term gebruikt. In het 12de hoofdstuk van 2 Korinthiërs verwees Paulus bijvoorbeeld naar het weggerukt worden naar hetgeen hij noemde de "derde hemel" en "paradijs." In plaats van het paradijs in verband te brengen met de hel, associëerde Paulus paradijs met de hemel. De Joden konden het niet meer bij het verkeerde eind hebben. Maar, ondanks dat steeg Christus op de dag van zijn dood niet op naar enige derde hemel of geestelijk paradijs.

Vraag

60. Wat zijn de namen van de mannen van het Nieuwe Wereldvertaling Vertaal Comité die het oorspronkelijke Hebreeuws en Grieks hebben vertaald in het Engels voor de NWV? Wat zijn hun geloofsbrieven die hen zouden kwalificeren voor het maken van een Bijbelvertaling? Waarom houdt het WTG de namen van deze personen achter zodat niemand kan nagaan wat hun geloofsbrieven zijn?

Antwoord

Het Nieuwe Wereldvertaling Vertaal Comité heeft de wens anoniem te blijven. Dat heeft niets te maken met enig gebrek aan wetenschappelijke geloofsbrieven. Het is eenvoudig de manier waarop het Wachttorengenootschap werkt. En het is niet alleen

de *Nieuwe Wereldvertaling*; geen enkel recentelijk boek of tijdschriftenartikel bevat de naam of namen van de auteurs ervan, behalve in het geval van biografische artikelen. Trouwens, ook al zouden de vertalers ongeletterde mensen zijn, een groot deel van de Bijbel is geschreven door mannen die door God-hatende intellectuelen uit die tijd werden bespot als ongeschoolde en gewone mannen. Maar, wanneer de moderne vertaling van de Bijbel volledig was toevertrouwd aan de vermeend geleerde mannen, was het heilige woord van God zonder twijfel reeds lang geleden gedegradeerd tot een supermarkt krantje. Vanuit Jehovah's standpunt bezien is liefde voor de waarheid de voornaamste kwalificatie voor het schrijven, vertalen of interpreteren van zijn Woord.

Vraag

61. Openbaring 20:10 zegt: "En de Duivel...het wilde beest als de valse profeet [reeds waren]; en zij zullen dag en nacht GEPIJNIGD worden TOT IN ALLE EEUWIGHEID." Deze gebeurtenis zal plaatsvinden na de 1000-jarige regering van Christus (Openb. 20:7). Waar zullen de Duivel, het wilde beest en de valse profeet zijn om "dag en nacht gepijnigd te worden tot in alle eeuwigheid?" Wat betekent het woord "gepijnigd" volgens jou? Op soortgelijke wijze zegt Openbaring 14:9-11: "...Indien IEMAND het wilde beest aanbidt...hij zal GEPIJNIGD worden met vuur en zwavel...En de rook van hun pijniging stijgt op TOT IN ALLE EEUWIGHEID..." Waar kan "iemand" "tot in alle eeuwigheid gepijnigd worden?"

Antwoord

De lezer die tot op dit punt gekomen is, zou het patroon moeten kunnen herkennen dat is ontstaan, waarbij de vragensteller geneigd is om Bijbels symbolisme en beeldspraak letterlijk te nemen.

Openbaring staat vol met symbolische vertegenwoordigingen van zowel hemelse als aardse zaken. Als de vragensteller veronderstelt dat het meer van vuur een letterlijk brandend meer is, dan is het wilde beest dat samen met de Duivel in het meer van vuur geworpen wordt ook letterlijk. Die redenering verder volgend, moeten we dan verwachten dat de Duivel op een gegeven moment als geheim wapen een gigantisch zevenkoppig monster zal loslaten om de wereld te terroriseren; een soort van amfibisch meerkoppige Godzilla? Zo ja, wellicht wordt "Daniël" uit de Katholieke Apocriefe boeken dan wel uit de mythologie geroepen om redding te brengen, door wederom een van het vet druipende haarbal te voeren aan het beest, zoals hij deed in het boeiende verhaal over [Bel en de Draak!](#)

Het sarcasme even verlatend, het vergt voor niemand erg veel mentale kracht om te interpreteren wat het meer van vuur symboliseert. De verlichtende engel die Johannes de Openbaring gaf, interpreteerde zijn voorstelling ook, door in Openbaring 20:14 te zeggen: "**Dit betekent de tweede dood: het meer van vuur.**" Of, als dat je voorkeur heeft: "*Dit is de tweede dood, het meer van vuur.*"

Willen we begrijpen wat de tweede dood is, moeten we eerst begrijpen wat de eerste dood is. De eerste dood is de dood die we ondergaan als gevolg van overgeërfde zonde. Door middel van Jezus' offer, heeft Jehovah echter de basis verschaft om de angel van de dood weg te doen, door middel van de opstanding. De Bijbel belooft dat de zogenoemde Adamitische dood vernietigd zal worden, feitelijk wordt de dood ook in het meer van vuur geworpen. Maar, nadat de Adamitische zonde vernietigd is zullen sommige personen die een opstanding in het paradijs hebben gekregen, uiteindelijk een opstanding des oordeels ontvangen, zoals Jezus het in Johannes 5:29 noemde. Dat betekent dat ze als onwaardig zullen worden geoordeeld om verder op aarde te leven. Zij zullen wederom sterven; voor hen zal het letterlijk een

tweede dood zijn. Anders dan de eerste dood is de tweede niet het gevolg van overgeërfde zonde, maar van opzettelijke rebellie tegen God. De tweede dood is definitief. Dus, dat is wat het meer van vuur betekent - eeuwige vernietiging.

Voor de Duivel en anderen is hun *eerste* dood ook hun tweede dood; wat wederom definitieve vernietiging betekent. In dat opzicht is Jehovah's oordeel over Satan een eeuwigdurende straf. In die betekenis worden Satan en zijn samenstel gemarteld, omdat ze van tevoren weten dat ze voor altijd in volledige oneer herinnerd zullen worden door God en alle overlevende schepselen.

[Klik hier](#) voor de waarheid over de hel en het meer van vuur.

Vraag

62. Daar het WTG op dit moment de meeste leerstellingen van haar stichter, Charles Taze Russell (die van 1879-1916 president van de organisatie was) heeft verworpen, en daar ze ook "rechter" Joseph Franklin Rutherford verworpen hebben, die Russell opvolgde als president van 1916-1942, hoe kan je er dan zeker van zijn dat het WTG over 25 jaar niet de huidige president, Milton Henschel (1992-nu) verwerpt, zoals ze bij Russell en Rutherford hebben gedaan? Welk vertrouwen kun je hebben in een organisatie die de stichter en eerste twee presidenten uit de 63 eerste jaren van haar bestaan verwerpt - meer dan 50% van de tijd dat ze bestaat?

Antwoord

Je hebt het volledig bij het verkeerde eind. Russell heeft een solide leerstellig fundament gelegd, wat tot op de dag van vandaag op zijn plaats ligt.

Vraag

63. In Johannes 20:28 verwijst Johannes in het Grieks naar Christus als "Ho kyrios moy kai ho theos moy". Dit wordt letterlijk vertaald als "de Heer van mij en DE God van mij". Waarom bevestigt Jezus Thomas in Johannes 20:29 voor het komen tot dit besef? Als Jezus in werkelijkheid niet de Heer en DE God van Thomas was, waarom verbeterde Jezus hem dan niet voor óf het maken van een verkeerde veronderstelling óf voor het uiten van een godslasterlijke bewering?

Antwoord

De reden dat Jezus Thomas niet verbeterde, is ongetwijfeld omdat Jezus uit Thomas bewering niet begreep wat jij denkt dat hij bedoelde. Een paar verzen verder wordt gezegd: **"Maar deze zijn opgetekend opdat gij moogt geloven dat Jezus de**

Christus is, de Zoon van God, en opdat gij door te geloven leven moogt hebben door middel van zijn naam."

Toen Johannes het verslag jaren later optekende, was hij kennelijk ook niet in verwarring. De apostelen erkenden Jezus als de Zoon van God. Ze stonden toen niet onder Trinitarische misleiding. Veel hedendaagse lezers zien echter de uitdrukking "Zoon van God," en hun jaren lang door Trinitarische theologie geconditioneerde geest zet die uitdrukking onwillekeurig om in "God de Zoon."

Het is interessant dat Jezus dezelfde Griekse uitdrukking gebruikte als Thomas toen hij met zijn laatste adem voor zijn dood uitbracht: *"De God van mij, de God van mij, met wat laat gij mij achter"?* (Vertaald: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt gij mij verlaten?") De vraag is: Wanneer Thomas naar Jezus verwees toen hij zei *"De God van mij,"* naar wie verwees Jezus dan als zijn God? De Trinitariër zal je waarschijnlijk het onzinnige antwoord geven dat "God de Zoon," éénderde van de triade, sprak tegen de andere tweederde van de zogenaamde Drieënige Godheid.

De meer redelijke uitleg is dat Thomas, overweldigd door zijn verbazing over de realiteit van Christus' opstanding, welke hij daarvoor ontkend had, bewogen werd een uiting te doen om te bevestigen dat hij Jezus als zijn Heer erkende en als *vergetenwoordiger* van Jehovah God.

Vraag

64. Daar het WTG "nieuw licht" heeft ontvangen aangaande het geslacht van 1914 en hun zienswijze hierover volledig veranderd heeft, betekent dit dat alle voormalige Getuigen die jaren geleden uitgesloten zijn voor het hebben van dezelfde gedachten die de organisatie nu zelf leert, automatisch weer opgenomen worden in de broederschap? Werden deze ex-Getuigen in feite uitgesloten voor wat nu als "de Waarheid" wordt onderwezen?

Antwoord

Ik heb nog nooit gehoord van iemand die voor zo'n onbeduidend iets is uitgesloten - alhoewel het mogelijk is dat enkelen uitgesloten zijn op grond van gerelateerde kwesties.

Naarmate de laatste jaren van het afgelopen millenium naderden, werd er aangenomen dat het geslacht dat niet voorbij zou gaan niet de in de Bijbel opgetekende 80 jaar zou overschrijden, welke in de Bijbel als de dagen van onze jaren beschreven wordt en past in de huidige gemiddelde 75-jarige levensduur. 1994 was het einde van de 80 jaar vanaf 1914, dus werd het Wachttorengenootschap er door omstandigheden toe gedwongen met een verklaring te komen. Voordat die 80 jaar voorbij waren gegaan, kon niemand met zekerheid zeggen dat het geslacht niet betekende wat het Genootschap aannam dat het betekende.

Natuurlijk moet het laatste hoofdstuk hier nog over geschreven worden.

Vraag

65. Als er 144.000 met geest gezalfde mensen zijn die een hemelse hoop hebben en een grote schare van mensen die een andere hoop hebben van eeuwig leven op een paradijs aarde, waarom zegt Paulus dan dat er slechts ÉÉN hoop is (Efeziërs 4:4), in plaats van twee? Evenzo, wanneer er slechts één lichaam van mensen is dat naar de hemel zal gaan en een ander compleet verschillend lichaam van mensen voor eeuwig in het paradijs op aarde zullen leven, waarom zegt Paulus dan dat een ieder die gedoopt wordt, gedoopt wordt in "EEN lichaam" (1 Kor. 12:13)? Wat betekenen de woorden "allen" en "één" volgens jou?

Antwoord

Paulus sprak specifiek over het lichaam van Christus, wat de 144.000 is. Het volledige vers luidt: **"Één lichaam is er en één geest, zoals gij ook werdt geroepen in de ene hoop waartoe gij werdt geroepen; één Heer, één geloof, één doop; één God en Vader van allen, die boven allen en door allen en in allen is."**

In Efeziërs 1:10 verwijst Paulus echter naar God die alle dingen op de aarde alsook de dingen in de hemel weer bijeen vergadert en beide groepen onderwerpt aan Christus. Daar wordt gesproken over degenen die geen deel uitmaken van het lichaam van Christus, maar de hoop hebben op eeuwig leven op aarde.

Jehovah's Getuigen onderwijzen de waarheid omtrent het feit dat enkelen van de mensheid een hemelse hoop hebben en anderen de hoop op het voor eeuwig leven in een paradijs op aarde.

Vraag

66. Openbaring 7:11 zegt dat "voor de troon" in de hemel is waar "alle engelen stonden". Openbaring 14:2, 3 zegt: "En ik hoorde een geluid uit de hemel...En zij zingen als het ware een nieuw lied vóór de troon..." Openbaring 7:9 zegt: "...ziel! een grote schare...STAANDE VOOR DE TROON..." Openbaring 7:14, 15 zegt: "...Dezen zijn het die uit de grote verdrukking komen...Daarom zijn zij VOOR DE TROON van God..." Daarom, als "voor de troon" in de hemel betekent (Openb. 7:11, 14:2, 3) en de "grote schare" "voor de troon" is (Openb. 7:9, 7:14, 15), waar bevindt de grote schare zich dan? Waar zegt Openb. 19:1 dat de grote schare zal zijn?

Antwoord

Voor God of voor de troon zijn, betekent niet altijd in de hemel te zijn. In Lukas 21:36 moedigde Jezus zijn volgelingen bijvoorbeeld aan God te smeken **"dat gij erin moogt slagen te ontkomen aan al deze dingen die stellig gaan geschieden, en te staan voor het aangezicht van de Zoon des mensen."** In die context betekent *"staan voor de Zoon des mensen"* eenvoudig het ontvangen van een gunstig oordeel.

Een ander voorbeeld kan worden gevonden in Exodus 16:9, waar staat: **"Voorts zei Mozes tot Aäron: "Zeg tot de gehele vergadering van de zonen van Israël: 'Nadert voor Jehovah, want hij heeft uw murmuringen gehoord.'"**

Het is natuurlijk duidelijk dat het gehele Israëliische kamp niet naar de hemel werd opgeheven om *"voor Jehovah te naderen."*

In Numeri 5:30 zegt de wet dat een vrouw die beschuldigd werd van ontrouw *"voor het aangezicht van Jehovah"* moest staan, zodat God haar als schuldig of onschuldig kon oordelen.

De Hebreëen drukten zichzelf uit in letterlijke termen, net zoals vele vroegere personen. En veel van die uitdrukkingen staan in de Bijbel. Maar dat betekent niet dat we een letterlijke uitdrukking ook altijd letterlijk moeten opvatten. Dat de grote schare voor de troon staat betekent eenvoudig dat zij een gunstig oordeel van Gods troon van Oordeel ontvangen.

Openbaring 19:1 luidt: **"Na deze dingen hoorde ik iets dat was als een luide stem van een grote schare in de hemel. Zij zeiden: "Looft Jah! De redding en de heerlijkheid en de kracht behoren aan onze God, want zijn oordelen zijn waarachtig en rechtvaardig."**

De uitdrukking *"grote schare,"* of grote menigte zoals sommige vertalingen het verwoorden, verwijst niet altijd naar de specifieke "grote schare" die in Openb. 7:9 wordt genoemd. Het evangelieverslag zegt bijvoorbeeld dat er bij één gelegenheid een *grote schare* van mensen Jezus volgde. In dezelfde gedachtegang is de grote schare uit Openbaring 19:1 kennelijk een menigte engelen en niet dezelfde grote schare die als komend uit de grote verdrukking wordt beschreven.

Het is interessant dat bij de gelegenheid van Jezus' geboorte een grote schare engelen aan de herders verscheen en God lof toezong terwijl ze in het midden van de hemel zweefden. De Groot Nieuws Bijbel verwoordt dat verslag als volgt: **"En ineens was er bij de engel een hele menigte andere engelen uit de hemel, die allemaal God loofden."** En de Leidsche Vertaling luidt: **"En plotseling was bij den engel een schare van het hemelse heirleger, die God prees."** (Lukas 2:13). Het is dus niet zonder precedent dat Openbaring 19:1 naar een grote menigte van engelen verwijst die God loven.

Wanneer we hierover verder redeneren, de grote schare van 19:1 wordt in het 3de vers beschreven waarbij ze *"Hallelujah"* roepen. Letterlijk betekent die uitdrukking: **"Looft Jah, gij volk!"** Wanneer de gehele mensheid uiteindelijk tot de hemel wordt opgewekt, zoals velen verkeerd veronderstellen, waarom geeft de grote schare in de hemel het *volk* dan het gebod Jah te loven? Verder, als de aarde onbevolkt zou zijn na Gods oordeel, waarom zegt Openbaring 20:7-9 dan dat Satan aan het eind van

Christus' duizendjarige regering vrijgelaten wordt uit de afgrond om een aanval op de heiligen te doen die aan de vier hoeken van de *aarde* zijn? Wie leven er dan op aarde wanneer iedereen in de hemel zou zijn?

Jehovah's Getuigen onderwijzen de waarheid omtrent Gods voornemen om een grote schare het einde van de wereld te laten overleven en letterlijk de aarde te beërven. Voor meer, [klik hier](#).

Vraag

67. Als de hel niet bestaat, wat is dan het "eeuwige vuur" (Matth. 18:8, Matth. 25:41 en Judas 7) waarin mensen geworpen kunnen worden? Als vuur een symbool van vernietiging is, wat is dan het schriftuurlijke bewijs om dit te ondersteunen? Evenzo, Jezus spreekt over de "vuuroven" en zegt "Daar zullen [zij] wenen en knarsetanden" (Matth. 13:42, 13:50). Als de hel niet bestaat, waar is dan de "vuuroven" waar zij zullen "wenen en knarsetanden"? Als de "vuuroven" slechts symbool staat voor volledige vernietiging waarin een persoon compleet niet meer bestaat en geen bewustzijn meer heeft, hoe kunnen ze dan wenen en knarsetanden?

Antwoord

De Bijbel zegt niet dat de hel een plaats van eeuwig vuur is. Elk geïnformeerd persoon weet dat "hel" in dat specifieke vers een verkeerde vertaling is van het Griekse woord *Gehenna*. Gehenna is niet hetzelfde als hades of *Sjeool*. [Gehenna](#) was een vuilnishoop die zich buiten de muren van Jeruzalem bevond. Ze hielden het vuur brandend met gebruik van zwavel zodat het afval zou verbranden. Soms werden de overblijfselen van criminelen, waarvan men vond dat ze geen fatsoenlijke begrafenis verdienden, op de hoop gegooid. Jezus gebruikte die toen welbekende plek als een *symbool* voor Gods oordeel van eeuwig dood. Daarom zei Jezus dat de made en het vuur niet zouden sterven. In Openbaring heeft het meer van vuur dezelfde betekenis als Gehenna.

Wat betreft het schriftuurlijke bewijs dat vuur een symbool is van vernietiging, Hebreeën 12:29 zegt: **"Want onze God is ook een verterend vuur."** Personen met redeneringsvermogen kunnen begrijpen dat Paulus bedoelde dat God een vernietiger is van degenen die hij veroordeelt. 2 Thessalonicenzen 1:7 zegt tevens duidelijk dat Christus' oordeel komt als een vuur met als doel degenen die tegenwerken eeuwig te vernietigen. Daar wordt niet gezinspeeld op eeuwig leven in pijniging voor degenen die veroordeeld zijn. **"Verlichting te zamen met ons bij de openbaring van de Heer Jezus vanuit de hemel met zijn krachtige engelen, in een vlammend vuur, wanneer hij wraak oefent over hen die God niet kennen en over hen die het goede nieuws omtrent onze Heer Jezus niet gehoorzamen. Dezen zullen de gerechtelijke straf van eeuwig vernietiging ondergaan, ver van het aangezicht van de Heer en van de heerlijkheid van zijn sterkte."**

Wat betreft de uitdrukking "*daar zullen zij wenen en knarsetanden*," opletende lezers zullen opmerken dat de vuuroven gebruikt wordt in de context van een illustratie met betrekking tot het verbranden van op onkruid gelijkende nep-Christenen. Dus, wat is verbranden? Het onkruid wordt verbrand. Het is een *illustratie*! Jezus gebruikte de uitdrukking "*wenen en knarsetanden*" ongeveer zes maal. Op andere plaatsen dan in de context van de illustratie van het tarwe en het onkruid, verbond Jezus wenen en knarsetanden aan buiten Jehovah's organisatie geplaatst worden. In Mattheüs 25:30 zei Jezus bijvoorbeeld: **"En werpt de onnutte slaaf in de duisternis buiten. Daar zal hij wenen en knarsetanden."**

In plaats van in een ondoofbaar onderaardse inferno te worden geworpen, zoals de niet onderwezenen zich indenken, geeft bovenstaande tekst aan dat het wenen en knarsetanden plaatsvindt in het mensenrijk als gevolg van Christus' oordeel.

Vraag

68. Het WTG beweert: "Net als de eerste christelijke gemeenschap - In de religieuze publikatie "Interpretation" werd in juli 1956 gezegd: "In hun organisatie en getuigeniswerk benaderen zij [Jehovah's Getuigen] de eerste christelijke gemeenschap dichter dan welke groep maar ook..." - Jehovah's Getuigen - Verkondigers van Gods Koninkrijk, blz. 234. En op blz. 677 van hetzelfde boek verschijnt een onderkopje getiteld "Als de vroege christenen". Bidden Jehovah's Getuigen het "Onze Vader" (Matth. 6:9-13), breken ze dikwijls samen brood (Eucharistieviering) (Hand. 2:42, 1 Kor. 10:16, 17, 1 Kor. 11:26-27), komen ze Zondags samen om brood te breken (Hand. 20:7), bevestigen ze de Heilige Geest door handen op te leggen (Hand. 8:15-17, 19:5, 6, Hebr. 6:2, 2 Tim. 1:6), ordineren (aanstellen) ze priesters (ouderlingen) door middel van het opleggen van handen (Hand. 6:5-6, 13:2-3), bidden ze tot Jezus (Matth. 11:28, Hand. 7:59-60, 1 Kor. 16:22-23, Openb. 22:20), zalven ze de zieken met olie (Mark. 6:12-13, Jak. 5:14), knielen ze neer om te bidden (Hand. 9:40, 20:36, 21:5, Luk. 22:41), beschouwen ze zichzelf als getuigen van Christus (Hand. 1:8, 10:39, 13:31), hebben ze diaken (1 Tim. 3:8, 10, 12), gebruiken ze altaren (1 Kor. 10:18-21, Hebr. 13:10), vasten ze (Matth. 6:16-18), geloven ze dat er redding is in niemand anders dan Jezus Christus (Hand. 4:10-12), vieren ze Pinksteren (Hand. 2:1, 20:16, 1 Kor. 16:8), hebben ze speciale personen die zorgen voor weduwen en wezen (Hand. 6:1-4, Jak. 1:27), drinken ze bij gelegenheid wijn (1 Tim. 5:23)? Zo niet, hoe kunnen Jehovah's Getuigen zichzelf dan beschouwen als de vroegere Christelijke gemeente? Daar het woord "Jehovah" niet voorkomt in het oorspronkelijke Nieuwe Testament en niet verscheen tot aan het eind van de 12de eeuw (Zie Hulp tot Begrip van de Bijbel, blz. 884, 885), waardoor duidelijk wordt dat de eerste eeuwse Christelijke gemeenschap niet naar zichzelf verwezen kunnen hebben met die naam, hoe kan het WTG dan als de vroegere Christelijke gemeenschap zijn wanneer ze zichzelf "Jehovah's Getuigen" noemen?

Antwoord

Als kort antwoord op deze nogal vreemde en uitgebreide vraag: Met betrekking tot het zogenoemde "Onze Vader Gebed," in het voorgaande vers zei Jezus ons specifiek *niet* elke keer dezelfde woorden te zeggen in gebed. Maar, is dat niet precies wat Katholieken wordt geleerd? Jezus herhaalde echter geen gebeden aan God en Jehovah's Getuigen ook niet.

Sommige van de gebruiken en praktijken van de vroegere Christenen waren slechts cultureel; het opleggen van handen en het gebruik van zalvende olie was toen heel gebruikelijk. Andere zaken echter, zoals het drinken van wijn of een speciale houding aannemen wanneer men bidt, zijn persoonlijke zaken. En ja, Jehovah's Getuigen hebben "diaken", die we *dienaren in de bediening* noemen. We eten jaarlijks het Avondmaal des Heren op de dag van Jezus' dood. En wanneer er behoeftige weduwen en wezen in onze gemeenten aanwezig zijn, worden er regelingen getroffen om voor hen te zorgen.

Met betrekking tot de naam Jehovah's Getuigen: die aanduiding is genomen uit een profetie in het 43ste hoofdstuk van Jesaja, waar staat: **"Ikzelf heb het aangekondigd en heb gered en heb het doen horen, toen er geen vreemde god onder u was. Daarom zijt gij mijn getuigen," is de uitspraak van Jehovah, "en ik ben God. Ook ben ik altijd Dezelfde; en er is niemand die bevrijding uit mijn hand bewerkt. Ik zal handelen, en wie kan ze afwenden?"**

Zoals wordt gezegd heeft de profetie relevantie voor de tijd waarin Jehovah God zal "*handelen*" en voor bevrijding voor zijn dienstknechten zal zorgen. Dus, ondanks dat de 1ste Eeuwse Christenen slechts in naam als Jehovah's getuigen dienden, was de profetie niet van toepassing op Jehovah's dienstknechten uit die tijd.

Vraag

69. Als de naam Jehovah zo belangrijk is, waarom wordt hij dan nooit gebruikt in het hele Nieuwe Testament en waarom komt hij niet voor in de oudste Griekse manuscripten van het Nieuwe Testament of in de eerste Bijbel, de 5de eeuwse Latijnse Vulgaat? Als mensen de persoonlijke naam van God, "YHWH," geschrapt hebben toen ze het Nieuwe Testament overschreven, zoals enkel het WTG beweert, aldus het geschreven woord van God veranderend, hoe kunnen we dan vertrouwen hebben in IETS van het Nieuwe Testament? Moeten we het Nieuwe Testament of het WTG als onbetrouwbaar verwerpen? Daar Jezus de Vader nooit met "Jehovah" aansprak en daar hij leerde dat we God als "Vader" kunnen aanspreken (Matth. 6:8-18, Mark. 14:36, enz.), betekent dit dan niet dat de term "Jehovah" niet de enige uitdrukking is waarmee we God kunnen aanspreken? Waarom volgen Getuigen het voorbeeld van Jezus niet en spreken ze God aan met "Vader" in plaats van "Jehovah"? Daar het woord "Jehovah" niet verscheen tot zeker de 12de eeuw, waarbij het dus onmogelijk is dat de eerste eeuwse Christenen deze term voor God gebruikte, waarom blijven Jehovah's Getuigen dan stug die naam gebruiken? Daar deze naam afkomstig is van een verkeerde afleiding van het tetragrammaton "YHWH", zou "Yahweh", dat door veel

Christenen wordt gebruikt en ook in enkele Bijbels, niet een veel nauwkeurigere naam zijn om te gebruiken?

Antwoord

De naam van Jehovah komt niet voor in het NT omdat hij kennelijk verwijderd is door latere afschrijvers. Dat wordt duidelijk uit het feit dat Jezus en de apostelen dikwijls citeerden uit de Hebreeuwse tekst waar het *YHWH* in voorkwam. Toen Jezus bijvoorbeeld driemaal door de Duivel werd verzocht, citeerde Jezus in elk antwoord de Joodse Wet waarin het *YHWH* voorkwam. Het zou niet te begrijpen zijn dat Jezus, terwijl hij deze teksten waarin het *YHWH* stond citeerde, nooit de naam van zijn Vader zou hebben uitgesproken.

Dat Jehovah-haters altijd getracht hebben de heilige Naam van God uit te wissen of te verbergen, ondermijnt niet ons vertrouwen in Gods Woord. We weten dat de Joodse schriftgeleerden een bijgeloof ontwikkelden dat hen verbood de Naam uit te spreken. Evenzo hebben moderne vertalers toegegeven aan hun bevooroordeeldheid door het *YHWH* uit de Hebreeuwse tekst te vervangen met **HEER**. Het moet geen verrassing zijn dat de vroegere NT afschrijvers evenzo bedrogen zijn door de Duivel en beïnvloed zijn om Gods naam te verwijderen en hem te vervangen door **HEER**.

Wat betreft de naam *Yahweh*, de Nederlandse taal bestond niet in Bijbelse tijden. Daarom werden woorden als *Jeremia* en *Jezus* niet op dezelfde wijze gespeld of uitgesproken als nu in het Nederlands. Maar, we spreken en lezen wel Nederlands.

In ieder geval kunnen we er vrijwel zeker van zijn dat het *YHWH* oorspronkelijk in drie lettergrepen werd uitgesproken. *Yah-weh* heeft slechts twee lettergrepen en is geen ware weerspiegeling van het oorspronkelijke Hebreeuwse woord. Het is een gevolg van het feit dat Hebreeuws alleen met gebruik van medeklinkers en zonder klinkers geschreven werd, ongeveer gelijk aan onze hedendaagse manier van afkorten, waarbij de Hebreeuwse lezer de juiste klinkers zelf aanvulde om het woord te completeren. Al het Hebreeuws werd zo geschreven en niet slechts het zogenoemde Tetragrammaton - *YHWH*. Klaarblijkelijk bestaat er echter geen controverse over de correcte spelling en uitspraak van honderden Hebreeuwse eigennamen in de Bijbel. Veel Hebreeuwse namen bevatten een gedeelte van Gods persoonlijke naam als een voorvoegsel of achtervoegsel. Een paar voorbeelden van hoe de eerste twee lettergrepen van de Goddelijke naam als voorvoegsel worden gebruikt zijn: *Je-ho-ram*, *Je-ho-as*, *Je-ho-sua*, *Je-ho-nadhav*, *Je-ho-iakim*, *Je-ho-jarib*, *Je-ho-jada*, *Je-ho-jaqim*, *Je-ho-chanan*, *Je-ho-sjafat*, *Je-ho-nathan* and *Je-ho-ahaz*.

Gezien het feit dat de Hebreeuwse "Y" in het Nederlands met "J" wordt vertaald, suggereert het algemeen voorkomende "*Je-ho*" als voorvoegsel sterk dat *YHWH* normaliter werd uitgesproken in drie lettergrepen en dat de middelste klinker, verbonden aan de "H," een "O" was, waardoor de "H" een ho klank kreeg - zoals in *Je-ho-vah*. Of, wanneer de Hebreeuwse vorm je voorkeur heeft: *Ye-ho-wah*.

Terwijl we voor de precieze uitspraak wellicht op een toekomstige onthulling vanuit de hemel moeten wachten, is het Wachtorengehoor vollediġ gerechtvaardigd in haar gebruik van de algemeen geaccepteerde naam van *Jehovah*. Voor meer over het gebruik van de naam van Jehovah, [klik hier](#).

Vraag

70. Als Jezus terechtgesteld is aan een martelpaal, met beide handen bij elkaar boven zijn hoofd, zoals alleen het WTG leert, waarom zegt Johannes 20:25 dan: "...als ik niet in zijn handen het teken van de spijker zie...", daar dit aangeeft dat er meer dan één spijker is gebruikt voor zijn handen? Zouden er geen twee spijkers gebruikt zijn wanneer Christus werd gekruisigd, terwijl er slechts één spijker gebruikt zou zijn wanneer hij terechtgesteld zou zijn aan een rechtop staande paal?

Antwoord

De oorspronkelijke Griekse woorden die in de Bijbel worden gebruikt, *stauros* en *xylon*, betekenen respectievelijk *paal* en *boom*. Er bestaat geen enkele twiġfel over hun betekenis. Griekse lexicons geven als primaire betekenis van [stauros](#) paal, niet kruis. Verder is de Nieuwe Wereldvertaling niet de enige Bijbel die *boom* gebruikt in plaats van kruis. De King James en zelfs de populaire N[ew] I[n]ternational V[ersion] vertalen *xylon* in Handelingen 5:30 met het woord *boom*.

Er zijn ook oude platen en beelden gevonden die laten zien dat mannen aan rechtop staande palen hangen die in de grond staan *zonder* dwarsbalken. Er bestaan geen bewiġzen dat kruizen werden gebruikt als middel tot executie. Het gebruik van het kruis als een [heidens religieus symbool](#) is echter vele eeuwen ouder dan het Christendom en werd pas later door de Katholieke Kerk aangenomen als een symbool van het Christendom. Ons gebruik van het woord *martelpaal* om het middel waarmee Christus werd terechtgesteld te beschrijven, is niet gebaseerd op het aantal spijkers die wellicht gebruikt zijn om hem eraan vast te nagelen. Trouwens, voor Pinksteren deden de apostelen veel beweringen die enkel als *ongeïnspireerd* kunnen worden beschreven.

Vraag 71-80

Vraag

71. Kunnen Jehovah's Getuigen openlijk meningen die verschillen van de orthodoxe WTG leerstellingen hebben en bediscussiëren met andere Getuigen? Zo nee, waarom niet? Moedigt het WTG mensen die geen Getuigen zijn aan hun eigen religie te onderzoeken? Zo ja, waarom ontmoedigt het Getuigen dan om in alle eerlijkheid de leerstellingen van het WTG te onderzoeken? Als het WTG werkelijk "de Waarheid" onderwijst, wat hebben ze dan te vrezen van een eerlijk onderzoek?

Antwoord

Nee. Maar, Jehovah's Getuigen zijn nauwelijks uniek in dat opzicht. De meeste religies staan niet veel ruimte toe voor een andere mening. Dat deden de apostelen trouwens ook niet. Paulus schreef aan Timotheüs om **"zekere personen [te] gebieden geen andere leer te brengen, noch aandacht te schenken aan onware verhalen en aan geslachtsregisters, die ten slotte nergens op uitlopen, maar die eerder vragen ter navorsing verschaffen dan dat er iets door God wordt uitgedeeld in verband met geloof."**

Paulus was nog stelliger bij het schrijven aan Titus, door te zeggen: **"Het is noodzakelijk *hun de mond te snoeren*, daar juist deze personen voortdurend hele huisgezinnen ondersteboven keren door ter wille van oneerlijke winst dingen te onderwijzen die zij niet behoren te onderwijzen."**

Vraag

72. In Openbaring 22:12, 13 zegt Jezus Christus, degene die "vlug komt," van zichzelf: "Ik ben de Alfa en de Ómega, de eerste en de laatste, het begin en het einde." In Openbaring 1:17, 18 verwijst Jezus, degene die "een dode [werd], maar zie! ik leef tot in alle eeuwigheid," naar zichzelf als de eerste en de laatste. Openbaring 21:6 zegt het volgende sprekend over God: "...Ik ben de Alfa en de Ómega, het begin en het einde." In Jesaja 44:6 en Jesaja 48:12 wordt ook naar God verwezen als de "eerste" en de "laatste." Hoe kan dit, daar er volgens de definitie van die woorden slechts één eerste en één laatste kan zijn?

Antwoord

Zoals in eerdere antwoorden werd aangetoond, delen Jehovah en Jezus bepaalde titels, ondanks dat er subtiele verschillen bestaan. *Alfa en Omega*, het Griekse equivalent van het Nederlandse 'van A tot Z,' is een beschrijvende titel die Jehovah en Jezus kunnen delen, maar met verschillende redenen. Jehovah is de ultieme

Eerste en Laatste, doordat hij de enige bestaande persoon is die geen begin heeft gehad. En, alleen hij bezit 'aangeboren' onsterfelijkheid en leven in zichzelf. Niemand heeft Jehovah leven gegeven, maar hij geeft leven aan alle anderen, inclusief zijn eerstgeboren en eniggeboren Zoon.

Als zijnde de eerstgeborene Zoon van heel de Schepping is Jezus uniek onder al Gods zonen, doordat hij het eerste en *enige* schepsel is dat rechtstreeks is geschapen door Jehovah. Alle [anderen] werden geschapen *door bemiddeling van* de Zoon. Dat is ook de reden waarom Jezus de eniggeboren Zoon van God wordt genoemd. Jezus is ook het eerste schepsel dat een opstanding uit de dood heeft gekregen tot onsterfelijkheid. Daarom noemt de Bijbel hem de "*eerstgeborene uit de doden.*" In Kolossenzen 1:18 zegt Paulus het volgende over Christus: "**Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, opdat hij in alle dingen de eerste zou worden.**" Het volgende vers laat zien dat het God behaagde zijn zoon in alle dingen de eerste te maken.

Jezus is de "laatste" in de zin dat hij nooit in glorie overtroffen zal worden door welk medeschepsel maar ook. Hij zal altijd het dichtste bij Jehovah zijn.

Vraag

73. Als het WGT beweert dat ze niet "geïnspireerd" zijn, maar wel naar zichzelf verwijst als "Gods door de geest geleide Profeet," wat is dan het verschil? Bestaat er zoiets als een ongeïnspireerde profeet? Waarom zou iemand deel willen uitmaken van een religieuze organisatie die beweert dat hun leerstellingen NIET geïnspireerd zijn?

Antwoord

We moeten aannemen dat de vragensteller niet de nuances begrijpt aangaande wat het betekent door Gods geest *geleid* te worden - in tegenstelling met door de geest *geïnspireerd* te worden om te profeteren. Ter illustratie: 1 Petrus 3:18 zegt dat Jezus stierf "**om u tot God te leiden.**" Betekent het volgen van Christus' leiding echter dat zijn volgelingen geïnspireerd zijn om zonder fouten Gods boodschap te spreken, zoals de Bijbelschrijvers dat waren? Geen enkel redelijk persoon zou zo'n conclusie trekken.

In Openbaring 19:10 wordt ons door een engel gezegd dat "**het getuigenis afleggen omtrent Jezus tot profeteren inspireert.**" Maar, betekent dit dat Christelijke evangelisten geïnspireerd zijn in de zin dat ze de mogelijkheid bezitten profetische uitspraken te doen zoals Jeremia of Jesaja, of één van de andere profeten? Nee, dat is in het geheel niet wat het betekent. Het betekent dat wanneer we over Christus spreken, we van nature de vele profetieën van de Bijbel aanhalen omtrent Christus. Jehovah's Getuigen leggen getuigenis af omtrent Christus door Jehovah's koninkrijk aan te kondigen. En onze Christelijke getuigenis is onlosmakelijk verbonden met Bijbelse profetieën. Daar we de Bijbelse patronen en

profetieën vervullen en in de voetstappen van de oorspronkelijke Christenen treden, dienen we in dat opzicht als profeten. Maar, we worden niet geïnspireerd om aankondigingen te doen die verschillen van hetgeen reeds opgetekend staat in de geïnspireerde Schriften.

Vraag

74. Als de grote schare eeuwig leven op een paradijsAARDE zal krijgen, waarom zegt 1 Thess. 4:17 dan: "...wij, de levenden, die overblijven, te zamen met hen in wolken worden weggerukt, DE HEER TEGEMOET IN DE LUCHT; en aldus zullen wij altijd met de Heer zijn"?

Antwoord

Het voorgaande vers zegt: "**zij die dood zijn in eendracht met Christus zullen eerst opstaan.**" De uitdrukking "*in eendracht met Christus*" verwijst specifiek naar degenen die wedergeboren zonen van God zijn; oftewel geestelijke broeders van Christus. Zij ontvangen datgene wat de Bijbel de *eerste opstanding* noemt. Het spreekt voor zich dat wanneer er een eerste opstanding is, er daarna ook een tweede opstanding moet zijn. En, inderdaad zei Jezus dat *een ieder* in de herinneringsgraven uiteindelijk zijn stem zullen horen en terug zullen keren tot het land der levenden. Daar Paulus in eendracht met Christus was, bedoelde hij toen hij zei: "wij, de levenden," niet eenvoudig iedereen die toen in leven was, maar in plaats daarvan specifiek degenen die in eendracht met Christus zijn.

Vraag

75. Naar wie verwijst Mattheüs in Mattheüs 1:23 die de naam heeft gekregen die betekent "Met Ons is God"?

Antwoord

En moeten we nu veronderstellen dat dat betekent dat Jezus God was? Hoe kunnen we dan het feit verklaren dat de Bijbel eenvoudig zegt dat niemand God ooit heeft gezien? De Lutherse vertaling zegt: "**Niemand heeft ooit God gezien: de eengeboren Zoon, die in des Vaders schoot is, die heeft hem ons verkondigd.**"

De uitdrukking "met ons is God" zou ons niet in verwarring moeten brengen. Het is feitelijk een heel algemeen iets om iemand Gods zegen te wensen door zoiets te zeggen als 'Moge God met je zijn.' Het Spaanse woord om gedag te zeggen, "*adios*," betekent letterlijk 'ga met God.' Geen enkel helder persoon verwacht zo iemand met God zelf. Er kon van Jehovah worden gezegd dat hij in de persoon van Jezus met de

Joden was, omdat alles wat Jezus deed in vertegenwoordiging van zijn Vader was. Hebreëen 1:3 zegt zelfs dat Jezus de "nauwkeurige afdruk" van de Vader was. Een afdruk is niet hetzelfde als het origineel, maar een *nauwkeurige afdruk* is zo goed als het origineel. Daarom zei Jezus dat "wie mij heeft gezien, heeft ook de Vader gezien," omdat hij in alle opzichten net als Jehovah was - 'een aardje naar zijn vaartje' - zoals de uitdrukking zegt.

Vraag

76. Met betrekking tot Jesaja 14:9-17: wanneer er geen bewustzijn is na de dood, hoe kan Sjeool dan "...in beroering komen ten einde u bij uw aankomst tegemoet te gaan..." (vers 9), hoe kunnen de zielen in Sjeool "...aanheffen en tot u zeggen..." (vers 10, 11), hoe kunnen de zielen in Sjeool "die u zien, zullen u zelfs aanstaren; zij zullen u zelfs goed bekijken [en zeggen:] 'Is dit de man'..." (vers 16, 17) en hoe zou je je er bewust van kunnen zijn dat dit gebeurt?

Antwoord

De vragensteller verkeert in de luxe positie om vragen te stellen zonder te hoeven antwoorden.

Maar, hier is een vraag voor jou: Als het meer van vuur een letterlijke plaats van helse, eeuwige marteling is, zoals je aanneemt, hoe kan het dan dat de onderaardse verblijfplaats van de dode koningen van de aarde vergeleken wordt met een rustbed van maden en wormen? Worden de koningen gepijnigd in onblusbare vlammen of rotten ze weg in wormenland, wat is het? Verder, wanneer je de beeldspraak van lijken die de koning van Baylon welkom heten letterlijk neemt, moet je ook het 13de vers letterlijk nemen waar wordt beschreven dat de hoogmoedige koning zichzelf boven de sterren van God zelf verheft. Kun je uitleggen hoe de vroegere koning van Babylon het klaarblijkelijk voor elkaar kreeg interstellair te reizen?

Vraag

77. Hebreëen 3:1 verwijst naar "heilige broeders, deelgenoten van de hemelse roeping." In Markus 3:35 zegt Jezus: "Al wie de wil van God doet, die is mijn broer..." Volgens de Bijbel is daarom een ieder die de wil van God doet een broeder van Christus en een deelnemer aan de hemelse roeping. Hoe kan dit daar het Wachtstorengenootschap leert dat enkel 144.000 personen naar de hemel gaan?

Antwoord

Volgens de *gehele* Bijbel, en niet slechts een geïsoleerde zinsnede, zijn de broeders van Christus tevens zonen van God en medeërfgenamen *met* Christus voor een koninkrijk. De Bijbel noemt de broeders van Christus de heiligen. Daniël onthult dat het Jehovah's voornemen is de heiligen een aandeel te geven in de hemelse koninkrijksregering van de Messias. Openbaring wijst erop dat er slechts 144.000 uitverkoren zijn om met Christus te regeren. Maar, anderen die Christus aannemen, zullen uiteindelijk ook als kinderen van God worden aangenomen. Zij zullen voor altijd op de aarde leven.

Vraag

78. Hebreeën 11:16 spreekt over enkele getrouwe personen in het Oude Testament (Abel, Noach, Abraham, enz.) en zegt: "Maar nu trachten zij een betere [plaats] te verkrijgen, namelijk een die tot de hemel behoort..." en "...hun God te worden aangeropen, want hij heeft een stad voor hen gereedgemaakt." De voetnoot bij het woord "stad" verwijst naar het HEMELSE Jeruzalem uit Hebreeën 12:22 en Openbaring 21:2. Hoe kan dit daar het Wachttorengenootschap leert dat de enige personen die naar de hemel gaan de 144.00 met de geest gezalfden zijn die geleefd hebben nadat Christus gestorven is?

Antwoord

Het antwoord is: Gods symbolische hemelse stad *daalt neer* tot hen - zij *stijgen er niet naar op*. Daarom bestaat één van de laatste beschrijvingen in de Bijbel uit een afbeelding van de geweldige stad van het Nieuwe Jeruzalem dat uit de hemel *neerdaalt* tot de aarde. **"Ik zag ook de heilige stad, het Nieuwe Jeruzalem, van God uit de hemel neerdalen, toebereid als een bruid die zich voor haar man versierd heeft."** (Openbaring 21:2)

Vraag

79. In Lukas 24:36-39 en Johannes 20:26, 27 liet Jezus zijn discipelen de wonden in zijn lichaam zien als bewijs van zijn opstanding. Als Jezus' lichaam door God was vernietigd na zijn dood, hoe kon Jezus zijn discipelen dan zijn eigen lichaam met de wonden in zijn handen, voeten en zij laten zien? In Lukas 24:39 zegt Jezus: "Ziet MIJN handen en MIJN voeten, dat IK HET ZELF ben; betast mij en ziet, want een GEEST HEEFT GEEN VLEES EN BEENDEREN, zoals gij aanschouwt dat ik heb." Als Jezus werkelijk zonder lichaam was opgewekt in de geest, zoals het WTG leert, waarom zou hij dan trachten zijn discipelen te misleiden door ze te laten denken dat hij was opgewekt in zijn echte lichaam met "vlees en beenderen"? Betekent "levend worden gemaakt IN de geest" (1 Petrus 3:18) werkelijk hetzelfde als "opgewekt worden ALS een geest"? Zie Rom. 8:11.

Antwoord

De Bijbel zegt duidelijk dat Jezus in het vlees ter dood is gebracht, maar levend gemaakt is in de geest. Sommige vertalingen vertalen dat vers helaas verkeerd door te zeggen dat Jezus levend gemaakt werd "*door de geest*" in plaats van "*in de geest*." Door de context zou duidelijk moeten zijn dat Petrus Jezus' vleselijke bestaan contrasteerde met zijn geestelijke bestaan na zijn opstanding. Het vers zegt verder dat Jezus in die *staat* (in de geest) "**is heengegaan en heeft gepredikt tot de geesten in de gevangenis.**" Ongeacht wat jij denkt dat die geesten in de gevangenis *vertegenwoordigen*, het moet duidelijk zijn dat Jezus geest moest zijn om een boodschap aan die geesten af te leveren.

De apostelen konden toen echter niet de hemelse, geestelijke natuur van Gods koninkrijk begrijpen. Ze dachten in fysieke termen - net als vele zogenaamde hedendaagse interpreteerders van de Bijbel.

De apostelen zouden nooit begrepen hebben dat Jezus naar de hemel was gegaan, tenzij hij zich eerst voor hen materialiseerde, zichzelf ommantelend met vlees om hen ervan te overtuigen dat hij leefde en daarna in hun zicht op te stijgen naar de hemel. Lang nadat Jezus teruggekeerd was naar de hemel verscheen hij echter aan Paulus. In die ontmoeting was Jezus absoluut niet menselijk. Hij was een geest, glansrijker als de zon. Paulus was zelfs drie dagen blind als gevolg van de ontmoeting die hij met Christus had op de weg naar Damaskus.

Jezus verscheen na zijn opstanding bij vele gelegenheden aan zijn discipelen. Elke keer verscheen hij in een ander lichaam, dat niet werd herkend door de discipelen. Elke keer moesten de discipelen Christus herkennen door het hetgeen hij zei in plaats van zijn aangezicht. Jehovah dwong hen in geestelijke termen te denken in plaats van vleselijke. De enige uitzondering was toen Jezus verscheen waarbij hij de wonden van zijn executie droeg, wat specifiek werd gedaan om Thomas te confronteren, die daarvoor had gezegd dat hij het bewijs van Christus' opstanding nooit zou geloven, tenzij hij persoonlijk zijn wonden had gevoeld.

Vraag

80. Hoe kunnen Abraham, Isaak en Jakob in Lukas 20:37, 38 "allen voor hem (God) leven," daar zij allemaal honderden jaren voordat Jezus dit zei gestorven zijn? Als de WTG leerstelling dat een onsterfelijke ziel niet voortleeft na de dood van het lichaam correct is en er geen bewustzijn is na de dood, hoe kunnen Mozes en Elia dan niet enkel verschijnen aan Petrus, Jakobus en Johannes, maar ook werkelijk met Jezus spreken (Matth. 17:3)? Evenzo zegt Jezus in Joh. 8:56: "Abraham, uw vader, verheugde zich zeer over het vooruitzicht mijn dag te zien, en HIJ HEEFT HEM GEZIEN EN ZICH VERHEUGD." Daar Abraham honderden jaren voordat Jezus dit zei stierf, hoe kon Jezus dan zeggen dat Abraham "hem gezien heeft en zich verheugd heeft," wanneer er geen bewustzijn bestaat na de dood?

Antwoord

Lukas 20:37-38 zegt niet dat Abraham, Isaäk en Jakob in leven zijn. Jezus zei dat de doden "**voor hem allen leven.**" Jezus zei dat om te wijzen op de zekerheid van de opstanding, dat die mannen voor Jehovah zo goed als levend zijn, omdat ze leven in Gods herinnering ondanks dat ze in werkelijkheid dood zijn. Maar, wanneer de tijd gekomen is voor Christus om de opstanding uit te voeren, zal het zijn alsof ze nooit gestorven zijn. In die zin "*leven zij allen voor hem.*"

Wat betreft je verkeerde aanname dat Mozes en Elia echt waren toen ze in de transfiguratie verschenen aan Christus, dat waren ze niet. Het was een *visioen*. Hoe weten we dat het een visioen was? Dat zei Jezus. In Mattheüs 17:9 lezen we: "**En onder het afdalen van de berg gebod Jezus hun en zei: "Vertelt het visioen aan niemand voordat de Zoon des mensen uit de doden is opgewekt."**"

Wat betekent het woord "*visioen*" volgens jou?

Wat betreft Abraham die Christus' dag "zag": Abraham "zag" Christus' dag doordat hij de vervulling van Gods belofte om een zoon voort te brengen meemaakte. Zoals je weet beloofde Jehovah aan Abraham dat Sara een zoon zou baren, ondanks dat ze de leeftijd waarop ze kinderen zou kunnen krijgen reeds lang gepasseerd was. Maar, God hield zijn woord en gaf hem op wonderbaarlijke wijze Isaäk. Jezus' geboorte was evenzo een wonder van God. Het was daarom dezelfde wonderbaarlijk werkende God die Jezus voortbracht, die eerst de geboorte van Isaäk veroorzaakte. In die betekenis zag Abraham Christus' dag in dat hij verheuging had in de wonderbaarlijke geboorte van de erfgenaam van Christus.

En niet alleen dat, maar Abraham "zag" Christus' dag door te trachten zijn eniggeboren zoon van Sara te offeren. In dat opzicht zei Paulus dat Abraham een profetisch drama opvoerde, wat een duidelijke voorafschaduwung was van Jehovah die zijn eniggeboren Zoon offerde.

Vraag

81. Als de ziel sterft wanneer het lichaam sterft, hoe kunnen de "zielen" uit Openbaring 6:9-11, die "geslacht" waren (m.a.w.: gedood), dan "met een luide stem" uitroepen: 'Tot wanneer, Soevereine Heer...'?

Antwoord

Dit zijn vragen die ontstaan in een geest die metaforen niet kan begrijpen. Hoe moeten we Genesis 4:10 begrijpen, waar God tot Kaïn zei nadat hij zijn broer had vermoord: **"Luister! Het bloed van uw broer roept luid tot mij van de aardbodem."** Moeten we veronderstellen dat de rode bloedcellen capaciteiten bezitten waar we niet vanaf weten of dat bloed in stilte met God kan communiceren? Is het redelijkerwijs niet een eenvoudige beschrijvende manier om te zeggen dat Abels vergoten bloed vereiste dat God recht sprak ik zijn zaak door zijn moord te wreken?

Daar dat duidelijk het geval is, Openbaring 6:9 gebruikt zo'n zelfde soort zinspeling om te symboliseren hoe Jehovah uiteindelijk de dood van zijn gezalfde zonen in de oorlog van Armageddon zal wreken.

Vraag

82. In Mattheüs 28:19 zegt Jezus zijn discipelen om "mensen uit alle natiën...in de naam van de Vader en van de Zoon en van de heilige geest" te dopen. Waarom zouden de discipelen geïnstrueerd worden te dopen in de naam van iemand of iets dat geen God is? Volgen Jehovah's Getuigen het gebod van Jezus en dopen ze "in de naam van de Vader en van de Zoon en van de heilige geest"?

Antwoord

Enkelen van Jezus' vroegere volgelingen werden gedoopt in de doop van Johannes. Betekent dit dat Johannes de Doper de Vader, Zoon en geest aan elkaar gelijk stelt? Natuurlijk zien degenen die verzonken zijn in het dogma van de Drieëenheid de woorden Vader, Zoon en geest in dezelfde zin en denken ze in een reflex "Drieëenheid." Personen met onderscheidingsvermogen realiseren zich echter dat enkel het feit dat die woorden in hetzelfde vers voorkomen de één geenzins *gelijk stelt* aan de ander.

Jehovah's Getuigen dopen "in de naam van de Vader en van de Zoon en van de heilige geest" door onder autoriteit en opzicht van Jehovah, Jezus en de heilige geest te handelen.

Vraag

83. Als de menselijke ziel de persoon IS, hoe kan de ziel dan uitgaan uit iemands lichaam (Gen. 35:18) of terugkeren in iemands lichaam (1 Koningen 17:21)? Evenzo, wat zou er in Lukas 12:4-5 overblijven van een gedood persoon dat in Gehenna geworpen zou kunnen worden?

Antwoord

"Ziel" betekent niet altijd de individuele persoon. Afhankelijk van de context kan het ook het leven dat een persoon bezit betekenen. Wanneer de ziel van een persoon dus "uitgaat," *sterven* ze. Wanneer het terugkeert in hen, is dit een andere manier om te zeggen dat de persoon herleefde na bijna dood te zijn geweest. [Strong's Lexicon](#), waarnaar de vragensteller graag verwijst, somt diverse betekenissen op voor het woord dat over het algemeen wordt vertaald met *ziel*. Één van de hoofdbetekeningen van het Hebreeuwse woord *nephesh* is een "ademer." Wanneer een persoon dus stopt met ademen, gaat zijn ziel van hem uit.

Vraag

84. Efez. 4:4 zegt dat er EEN geest is. 1 Kor. 3:16 zegt over het volk van Gods tempel dat Gods geest in hen woont en Rom. 8:9 zegt dat degenen die in overeenstemming zijn met de geest, de geest van God in zich hebben wonen. Wanneer dit allemaal waar is en er slechts EEN geest is, wie of wat is dan de geest van Christus (Fil. 1:19, Gal. 4:6, Rom. 8:9)? In Gal. 4:6, hoe is het mogelijk dat de geest van Christus in ons hart kan komen? Hoe is het mogelijk dat de geest van CHRISTUS in iemand kan wonen? Hoe kan een persoon Gods geest in zich hebben wonen (Rom. 8:9), maar ook Christus' geest hebben (Rom. 8:9), wanneer er slechts EEN geest is, tenzij God en Jezus één en dezelfde zijn?

Antwoord

Wederom denkt de vragensteller zich kennelijk in dat algemene woorden niet meerdere betekenissen kunnen hebben. Terwijl de Schrift zegt dat er slechts "één geest" is, betekent dit dat er één enkele verenigende kracht is die onder gelovigen werkt. Het hebben van Christus' geest betekent dat elke gelovige het gedrag en de persoonlijkheid van Christus weerspiegelt. Natuurlijk werkt Jezus Jehovah's heilige geest die werkt door middel van de gemeenten van God niet tegen. In dat opzicht is er slechts één geest aan het werk.

Vraag

85. In Johannes 6:51 zegt Jezus dat een persoon "van dit brood" moet eten om "eeuwig te leven," en "het brood dat ik zal geven IS mijn vlees." Als Jezus enkel symbolisch sprak, waarom ageerden de Joden dan tegen deze leerstelling (Joh. 6:52), en waarom legde Jezus hen niet uit dat hij enkel symbolisch sprak, in plaats van zichzelf VIJF maal te herhalen door elke keer vrijwel hetzelfde te zeggen (Joh. 6:53, 54, 56, 57, 58)? Als Jezus hier enkel symbolisch sprak, waarom gebruikt Johannes in vers 54, 56, 57 en 58 dan het Griekse woord "trogo" (Strong's #5176) wat "eten, nuttigen" betekent? Kan "eten of nuttigen" symbolisch genomen worden? Als Jezus enkel symbolisch sprak in deze passage en nadat zijn eigen discipelen bezwaar hadden op deze leerstellingen (Joh. 6:60), waarom stond hij dan toe dat "vele discipelen" weggingen (Joh. 6:66) in plaats van hen terug te roepen en alles duidelijk te maken, zoals hij bij andere gelegenheden met andere moeilijke kwesties had gedaan (zie Joh. 3:1-15, Matth. 16:5-12, 19:23-26)? Tot slot, als Jezus enkel symbolisch sprak in deze passage (Joh. 6:51-58) en in werkelijkheid bedoelde dat ze enkel hoefden te geloven, waarom verlieten zovelen discipelen hem dan als gevolg van deze leerstelling, terwijl hen reeds gezegd was dat ze moesten "geloven" (Joh. 5:24) en we geen discipel zien die hem verliet nadat Jezus dit zei? Eet jij het vlees van Christus, zoals Jezus opdroeg, om zodoende leven in jezelf te hebben (Joh. 6:54) en om voor eeuwig te leven (Joh. 6:58)? Zie Lukas 22:19.

Antwoord

De vragensteller heeft het volledig bij het verkeerde eind. Jezus *zei* heel duidelijk dat hij in symbolische, geestelijke termen sprak. In het 63ste vers legde Jezus uit: **"De woorden die ik tot u heb gesproken, zijn geest en zijn leven. Maar er zijn sommigen onder u, die niet geloven."**

Jezus stond het zijn discipelen toe weg te gaan, omdat ze niet zijn ware discipelen waren en dat bewezen ze door hun struikeling over zijn leerstellingen. De Bijbel is op zo'n manier geschreven dat het vrijwel onmogelijk is hem te begrijpen, tenzij God het wil.

Vraag

86. Als Jezus niet God is, waarom zou hij de Joden dan misleiden hebben door zichzelf "gelijk aan God" te maken in Joh. 5:17-18?

Antwoord

Wederom heeft de vragensteller het volledig bij het verkeerde eind. Jezus heeft nooit beweerd gelijk te zijn aan God. Dat was een beschuldiging die de moord-ademende Joden inbrachten tegen Christus. Jezus had hen reeds gezegd dat ze leugenaars

waren en dat ze de wil van hun geestelijke vader - de Duivel - deden. Het zei hen ook dat ze noch hem noch de Vader kenden. Jezus corrigeerde hen door hen te zeggen dat hij Gods Zoon was - niet Gods gelijke.

Het is opmerkenswaardig dat Trinitariërs dezelfde redematies als de Joden gebruiken om Jezus tot Jehovah te maken. Zou dat zo zijn omdat de waarheids-verdraaiende invloed van de Duivel nog even aanwezig is als in Jezus' dagen?

Vraag

87. Als enkel 144.000 met de geest gezalfde personen "wedergeboren" zijn, waarom zegt de Bijbel in 1 Joh. 5:1 dan: "EEN IEDER die gelooft dat Jezus de Christus is, IS UIT GOD GEBOREN"? Wat betekenen de woorden "een ieder" volgens jou? In tegenstelling daarmee, waar in de Bijbel wordt er gezegd dat slechts 144.000 personen "wedergeboren" zullen worden? Evenzo, als enkel 144.000 met de geest gezalfde personen "uit God geboren" zijn, waarom zegt de Bijbel dan dat "EEN IEDER die liefheeft UIT GOD GEBOREN is" (1 Joh. 4:7)? Geloven niet alle Christenen dat Jezus de Christus is en hebben zij niet allen lief? Nogmaals, wat betekenen de woorden "een ieder" volgens jou? Evenzo, als slechts 144.000 met de geest gezalfde personen "verzegeld worden met de heilige geest," waarom zegt de Bijbel in Efez. 1:13 dan dat een Christen nadat hij heeft "geloofd" "met de beloofde heilige geest verzegeld" werd? Moet dit niet van toepassing zijn op alle Christenen daar alle Christenen "geloven" dat Jezus de Christus is? Als toevoeging, Rom. 8:14 zegt: "ALLEN die door Gods geest worden geleid, zijn Gods zonen." Geloven Jehovah's Getuigen dat ze worden geleid door Gods geest? Zo ja, zijn zij dan niet evenzo "Gods zonen" volgens Rom. 8:14?

Antwoord

Hier is een definitie uit [een woordenboek](#) van het woord *ieder* zoals gebruikt in "*een ieder*": *Omvat zonder uitzondering elke en alle leden van een groep.*

Een ieder betekent in de context van 1 Johannes 5:1 *alle* wedergeboren zonen van God, zonder uitzondering. Het voorgaande vers maakt duidelijk dat *een ieder* die enkel beweert God te dienen, maar zijn broeder haat een leugenaar is. Het moge dus duidelijk zijn dat *een ieder* niet altijd *een ieder* betekent. In Mattheüs 7:21 zegt Jezus: "**Niet een ieder die tot mij zegt: 'Heer, Heer', zal het koninkrijk der hemelen binnengaan.**"

Wat betekent de uitdrukking "*niet een ieder*" volgens jou?

Vraag

88. In Joh. 5:39-40 zegt Jezus: "Gij ONDERZOEKT DE SCHRIFTEN, omdat gij denkt dat gij door middel daarvan eeuwig leven zult hebben ... En toch wilt gij niet TOT MIJ KOMEN opdat gij leven moogt hebben." Jehovah's Getuigen "onderzoeken" ook voortdurend "de schriften," maar komen zij rechtstreeks tot Jezus zoals dat zou moeten (Matth. 11:28, Joh. 5:40)? "Komen" Getuigen tot Jezus door rechtstreeks tot hem te bidden? Zo niet, zijn de Getuigen dan niet precies hetzelfde als de personen waarover Jezus sprak in Joh. 5:39-40?

Antwoord

Dat is een zeer zwakke redenatie. Jezus zei dat niemand tot hem kan komen tenzij de Vader, die hem gezonden heeft, hen trekt. Het moge duidelijk zijn dat Jehovah niemand tot zijn Zoon zal trekken die zo blind is dat de persoon Jezus met Jehovah verwart. Aan de andere kant zijn degenen die de waarheid over Jehovah en Jezus onderwijzen degenen die tot Christus gekomen zijn en door hem omtrent zijn Vader onderwezen zijn.

Vraag

89. In Matth. 4:10 heeft Jezus klaarblijkelijk de autoriteit om Satan te bestraffen en dat doet hij dan ook. Judas 9 zegt: "Toen de aartsengel Michaël echter een geschil had met de Duivel ... durfde hij niet een oordeel tegen hem uit te brengen, maar zei: "Jehovah bestraffe u."" Als Jezus de Aartsengel Michaël is, waarom weigerde Michaël Satan dan te bestraffen in Judas 9, terwijl hij dit wel deed in Matth. 4:10?

Antwoord

We zouden kunnen vermoeden dat de vragensteller hier opzettelijk misleidend is. Door Judas 9 slechts *gedeeltelijk* te citeren, zou de lezer tot de verkeerde conclusie geleid kunnen worden dat Michaël de Duivel bij die gelegenheid niet bestrafte. Dat is echter niet het geval. Het vers zegt dat Michaël **"niet in beschimpende bewoordingen een oordeel tegen hem [durfde] uit te brengen."** Michaël bestrafte de Duivel wel degelijk door te zeggen: "*Jehovah bestraffe u.*" Het punt is dat Michaël de Duivel niet bijtend beschuldigde uit respect voor Jehovah. Niet alleen de NWV vertaalt Judas 9 op die wijze. De NBG zegt: **"Maar Michael, de aartsengel, durfde, toen hij met de duivel in twist gewikkeld was over het lichaam van Mozes, geen smadelijk oordeel uitbrengen, doch hij zeide: De Here straffe u!"**

Vraag

90. In Luk. 4:12 vertaalt de NWV het Griekse woord "kyrios" (Gr. "heer") met "Jehovah," waardoor het vers luidt: "Gij moogt Jehovah, uw God, niet op de proef stellen." Zie Grieks-Engelse Interlinear. Waarom is "kyrios" in dit vers met "Jehovah" vertaald? Beproofde de duivel Jehovah of Jezus in Luk. 4:9-11? Evenzo wordt in Matth. 3:3, Mark. 1:3 en Joh. 1:23 het Griekse woord "kyrios" met

"Jehovah" vertaald. Bereidde Johannes de Doper de weg voor Jehovah of voor Jezus (vergelijk Jes. 40:3)? Zie Joh. 1:25-31. Daar het Griekse woord "kyrios" (Strong's #2962) in deze verzen duidelijk verwijzen naar Jezus en wanneer dit woord in deze verzen juist vertaald zou zijn met "heer," wat zouden deze verzen dan zeggen over de natuur van Christus?

Antwoord

Jezus Christus citeerde uit Deuteronomium 6:16 waar in de Canisiusvertaling staat: **"Stelt Jahweh, uw God, niet op de proef, zoals gij Hem te Massa op de proef hebt gesteld."** Zoals bekend hebben hedendaagse vertalingen de Goddelijke naam verwijderd en die vervangen door het algemene **"HEER"** in plaats van Gods onderscheidende, persoonlijke naam te gebruiken. Het is echter ondenkbaar dat Jezus niet de persoonlijke naam van zijn Vader heeft gebruikt toen hij rechtstreeks citeerde uit de Hebreeuwse tekst waarin hij stond. De NWV gebruikt de Goddelijke naam dus waar dat passend is.

De vragensteller begrijpt het vers in kwestie kennelijk niet eens. Jezus zei niet dat de Duivel *God* beproefde. De Duivel trachtte *Jezus* te verlokken om God op de proef te stellen. De Duivel wist dat Jezus niet God was. Hij zei tot hem: **"Indien gij een zoon van God zijt, werp u dan van hier naar beneden."** De Duivel citeerde verder de Psalm die zegt dat God zijn engelen zou zenden om hem te redden. Jezus zei dus dat hij onder de Wet stond die de Joden verbood om Jehovah te beproeven. In plaats dat dit de leugen ondersteunt dat Jezus God is, bewijst de tekst feitelijk dat Jezus een God-vrezend man was die *zijn* God - Jehovah - niet wilde mishagen.

Vraag 91-101

Vraag

91. Joh. 5:23 luidt: "opdat allen de Zoon zouden eren EVENALS zij de Vader eren..." Als Jezus niet God is, waarom vereist de Bijbel dan dat alle mensen de Zoon evenals de Vader moeten eren?

Antwoord

Het eenvoudige antwoord is: Omdat het Jehovah's Wil is dat de gehele schepping zijn Zoon eert.

In de voorgaande verzen zei Jezus dat hij niet één ding uit zichzelf kon doen, maar dat hij deed wat hij deed in navolging van zijn Vader. Dat betekent dat Jezus limitaties heeft, doordat hij door zijn liefde voor Jehovah begrensd wordt om altijd de Wil van zijn Vader te doen en niet zijn eigen wil. In het 20ste vers zei Jezus dat de Vader genegenheid voor de Zoon heeft en hem alle dingen laat zien die hij doet. Hij zei verder dat de Vader hem in de toekomst zelfs nog grotere dingen zal laten zien. Wederom laat dit zien dat Jezus afhankelijk is van God om hem te verlichten.

Het zou duidelijk moeten zijn, in ieder geval voor de redenerende geest, dat Jehovah de onderwijzer is en dat Jezus de leerling is. Jezus is een unieke zoon van God doordat Jehovah "**hem alle dingen [laat] zien die hijzelf doet.**" Daarom kon Jezus een volmaakte vertegenwoordiger van God zijn.

Naast dat ze godlasterend is, maakt de Drieëenheid de speciale vader/zoon relatie die bestaat tussen Jehovah en Jezus tot een aanfluiting. Volgens de Bijbel heeft Jehovah Jezus lief en heeft Jezus Jehovah lief. Volgens de Drieëenheid houdt God enkel van zichzelf en zegent hij zichzelf op allerlei manieren. Wat een volslagen nonsens!

Vraag

92. Als Jezus en Jehovah niet één God zijn, waarom is volgens de NWV "Jehovah" dan de naam die redding brengt (Hand. 2:21), maar zegt Hand. 4:10-12 dat ALLEEN de naam van Jezus redding brengt ("...want er is onder de hemel GEEN ANDERE NAAM die onder de mensen is gegeven waardoor wij gered moeten worden.")?

Antwoord

Jehovah heeft geen *andere* naam dan Jezus gegeven. De naam Jezus betekent letterlijk "*Jehovah is redding.*" Jezus' eigen naam vergroot in werkelijkheid dus Gods eigen naam. Jezus zei dat "**God de wereld zo zeer heeft liefgehad dat hij zijn**

eniggeboren Zoon heeft gegeven." Met andere woorden, Jehovah heeft de voorziening tot redding getroffen door Jezus te offeren. Dat is de wijze waarop Jehovah ons de naam van Jezus *gegeven* heeft.

Vraag

93. Als de ziel het lichaam is, waarom maakt Johannes in 3 Joh. 2 dan een onderscheid tussen de "voorspoed" van Gajus' lichaam vanwege een goede gezondheid en de "voorspoed" van zijn ziel en waarom maakt Paulus in Hand. 20:10 onderscheid tussen een persoon en hun ziel door te zeggen: "Houdt ermee op misbaar te maken, want zijn ziel is IN hem."

Antwoord

Jehovah's Getuigen leren niet dat het lichaam de ziel is. De ziel is de persoon. Ook wordt ziel in de Bijbel gebruikt in verwijzing naar het leven dat een persoon heeft *als* een ziel. Toen Paulus dus zei dat de ziel in hem was, bedoelde hij dat de persoon leefde.

Vraag

94. Het WTG leert dat Jezus de eerste en grootste schepping van God is. Als Jezus de Aartsengel Michaël was voordat hij mens werd, waarom verwijst Daniël 10:13 dan naar Michaël als "EEN van de voornaamste vorsten," daarmee suggererend dat hij gelijk was aan andere engelen? Als Christus de Aartsengel Michaël was voor zijn incarnatie, vervolgens Jezus werd, vervolgens na zijn dood weer veranderde in de Aartsengel Michaël, waarom zegt Hebr 13:8 dan dat "Jezus Christus gisteren en heden en in eeuwigheid DEZELFDE is"? Hoe kan Jezus "dezelfde" zijn wanneer hij veranderde van Michaël in Jezus en vervolgens weer terug in Michaël?

Antwoord

Dit is een in elkaar geknutseld dilemma. Ter illustratie: de vragensteller zou de vraag moeten herformuleren tot: Hoe kan Jezus dezelfde zijn wanneer hij veranderde van God-de-God in God-de-mens en vervolgens weer terug in God-de-God, daar dat de suggestie is die wordt gewekt door zulke alsmaar herhaalde vragen die op één of andere manier zouden moeten "bewijzen" dat Jezus God is.

De Bijbel zegt dat Christus bestond in Gods gedaante, volgens Jezus is God een geest. Jezus ledigde zichzelf van zijn hemelse heerlijkheid en geestelijke gedaante toen hij een mens werd. Voordat Christus terugkeerde naar de hemel vroeg Jezus Jehovah om hem de heerlijkheid die hij voorheen had terug te geven. We laten het aan de vragensteller over om te achterhalen hoe Jezus gisteren en vandaag dezelfde is, terwijl hij duidelijk enkele radicale veranderingen in natuur heeft doorgemaakt.

Wat betreft de vraag waarom Michaël een van de voornaamste vorsten wordt genoemd: Jezus is de Zoon van Jehovah. Jehovah heeft vele andere hemelse zonen. Een vorst is een zoon van een koning. Jezus is enkel één van de vele vorstelijke zonen van Jehovah. Michaël kan terecht één van de voornaamste vorsten worden genoemd *voordat* hij naar de aarde kwam, omdat het op dat moment eenvoudig niet Gods tijd was zijn speciale zoon en vorst bekend te maken.

Vraag

95. Rom. 10:12 zegt: "...want over allen is een en dezelfde Heer (Jezus - vers 9), die rijk is jegens allen die hem AANROEPEN." Wanneer er niet tot Jezus gebeden mag worden, waarom zegt Paulus dan dat degenen die "hem aanroepen" rijk zullen zijn? Evenzo zegt Paulus in 1 Kor. 1:2: "...samen met allen die overal de naam van onze Heer Jezus Christus, hun Heer en de onze, AANROEPEN" en in 2 Tim. 2:22 zegt hij: "...maar streef naar rechtvaardigheid, geloof, liefde, vrede, samen met hen die DE HEER AANROEPEN uit een rein hart." Als Christenen niet tot Jezus zouden moeten bidden, waarom "riepen" de vroegere Christenen hem dan "aan"? Hoe kan een persoon Jezus aanroepen zonder tot hem te bidden?

Antwoord

Het antwoord ligt in het beantwoorden van de volgende vraag: Tot wie bad Jezus?

De Trinitariër kan enkel met het nonsens antwoord op de proppen komen dat Jezus tot zichzelf bad. De Bijbel zegt echter dat Jezus Jehovah aanriep. Het echte probleem heeft te maken met de sluwe wijze waarop de aanbidding van God subtiel veranderd en vervangen is door de aanbidding van heiligen, engelen, de moeder van Jezus en Jezus zelf.

Dit is de centrale kwestie: Christenen dienen het leven en voorbeeld van Jezus Christus te volgen. De vraag is: Wie aanbad Jezus? Wanneer we die vraag juist kunnen beantwoorden, zijn we bekend met hetgeen Paulus het grootse heilige geheim aangaande Godvruchtige toewijding noemde. Was Christus echter toegewijd aan zichzelf? Aanbad hij zichzelf? Was hij zijn eigen God? Indien dat het geval is, zouden we door zijn voorbeeld te *volgen* egocentrische narcisten worden. Toch? Het is passend zulke vragen te stellen, omdat de leerstelling van de Drieëenheid de religie die Jezus predikte tot een complete aanfluiting heeft gemaakt. Ja, dat klopt, Jezus had een religie. Hij aanbad Degene die hij specifiek "*mijn God*" noemde.

Wat was Jezus' religie?

Het zou niet onbekend moeten zijn voor ons welke religie Jezus praktiseerde. Hij was een Jood. En als een getrouwe Jood aanbad hij Jehovah God. Jezus zei zo iets tegen de Samaritaanse vrouw bij de bron, toen hij haar in het 4de hoofdstuk van Johannes het volgende zei: "**Gijlieden aanbidt wat gij niet kent; wij aanbidden wat wij kennen, want redding is uit de joden.**" Toen Jezus het voornaamwoord "wij"

gebruikte door te zeggen "*wij aanbidden wat wij kennen*," rekende Jezus zichzelf ook tot een aanbidder van Jehovah.

Jezus citeerde tevens de Joodse Wet toen hij op de proef werd gesteld door de Duivel om een daad van valse aanbedding te verrichten en hij zei tot Satan: "**Jehovah, uw God, moet gij aanbidden en voor hem alleen heilige dienst verrichten.**" Als een volmaakte man onder het Wetsverbond gehoorzaamde Jezus die wet van Israëls God en verrichtte hij onberispelijk dienst voor Jehovah.

De Bijbel meldt ons zelfs dat Jezus zichzelf neerwierp voor Degene die hij "*de enige ware God*" noemde, *zijn* God en *zijn* Vader. In het verslag van de Hof van Gethsémané wordt over Jezus gezegd: "**En nadat hij een eindje verder was gegaan, viel hij op zijn aangezicht, terwijl hij bad en zei: "Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker aan mij voorbijgaan. Doch niet zoals ik wil, maar zoals gij wilt."**"

De daad van het op zijn aangezicht vallen is de Hebreeuwse manier om te zeggen dat een persoon zichzelf neerwerpt in een daad van aanbeddende hulde. Alleen iemand die erop uit is zichzelf te misleiden, zal beweren dat Jezus *geen* daad van aanbedding deed voor de Levende God Jehovah.

In het 5de hoofdstuk van Hebreeën zei Paulus zelfs dat Jezus God *vreesde* en daarom luisterde God naar zijn beden en smekingen. The Contemporary English Version zegt in Hebreeën 5:7 het volgende over Christus: "**Hij *aanbad* God werkelijk, en God luisterde naar zijn gebeden.**"

De Schrift is duidelijk: Jezus *aanbad* Jehovah. Elke lering die het tegengestelde beweert is een duivelse leugen. In erkenning van de onvergankelijke toewijding van zijn zoon voor hem, heeft Jehovah echter uitgevaardigd dat alle schepselen in hemel en op aarde moeten buigen voor Jezus en hem moeten eren zoals zij de Vader eren. Daarom geeft de profetische Psalm de volgende raad: "**Dient Jehovah met vrees en weest blij met beving. *Kust de zoon, opdat Hij niet vertoornd wordt.***"

Onze aanbedding van de Zoon is echter niet tot uitzondering van Jehovah God. Daarom maakt de NWV het subtiel onderscheid tussen aanbedding en hulde brengen. Jezus zelf zou nooit zijn goedkeuring geven aan het ontvangen van aanbedding ten koste van Jehovah. De Schrift zegt zelfs dat Christus' rol als Koning uiteindelijk zal ophouden en dat alle eer die aan hem gegeven is uiteindelijk zal terugkeren naar God. Dat is hetgeen Paulus voorzei in 1 Korinthiërs 15:27-28, waar staat: "**Want God "heeft alle dingen onder zijn voeten onderworpen". Maar wanneer hij zegt dat 'alle dingen onderworpen zijn', is het duidelijk dat dit met uitzondering is van degene die alle dingen aan hem onderwierp. Wanneer echter alle dingen aan hem onderworpen zullen zijn, dan zal ook de Zoon zelf zich onderwerpen aan Degene die alle dingen aan hem onderwierp, opdat God alles zij voor iedereen.**"

Als de verheerlijkte Christus Jezus, tot wie elke knie in hemel en op aarde zich uiteindelijk in onderworpenheid zal buigen, zelf als het ware *zijn* knie buigt, door zich te onderwerpen aan God, is het niet alleen duidelijk dat Jezus God aanbidt, maar ook dat de aanbedding die aan Christus gegeven wordt niet absoluut is.

Jehovah's Getuigen eren de Vader en de Zoon, niet door hen samen te voegen in dezelfde persoonlijkheid van een onbegrijpelijke, mystieke, drieënige godheid, maar door Christus te eren en zijn voorbeeld te volgen, eren we de God die Jezus verwekte en hem als onze Koning en Redder aanstelde.

Vraag

96. Als de hel niet bestaat, maar eenvoudig een complete vernietiging van de persoon is waar geen bewustzijn is, waarom zegt Jezus in Mark. 14:21 dan dat het voor Judas beter zou zijn geweest als hij nooit geboren was?

Antwoord

Jezus verwees naar Judas als de "*zoon der vernietiging*." Wat betekent het woord "vernietiging" volgens jou? Het zou beter zijn geweest voor Judas om nooit geboren te zijn, omdat hij voor altijd bekend zal staan als de goddeloze dwaas die de Zoon van God verraadde. Hoeveel ouders hebben hun kind tenslotte *Judas* genoemd?

Vraag

97. Amos 4:11 zegt: "Ik heb een omkering onder ulieden teweeggebracht, als Gods omkering van Sodom en Gomorra. En gij werdt toen als een uit [de] brand gerukt houtblok; maar gij zijt niet tot mij teruggekeerd", is de uitspraak van Jehovah." Als de Drieëenheid niet bestaat, hoe kan Jehovah, die aan het woord is in dit vers, dan verwijzen naar een andere persoon dan God ("...als GODS omkering van Sodom...")?

Antwoord

Jehovah verwijst eenvoudigweg naar zichzelf in wat bekend staat als de derde persoon. Dat moet je niet verwarren met de ingebeelde derde persoon van de Drieëenheid.

Vraag

98. Als Jezus Christus de Aartsengel Michaël is, hoe kan Matth. 25:31 dan zeggen: "Wanneer de Zoon des mensen gekomen zal zijn in zijn heerlijkheid, en ALLE engelen met hem,..." Daar de Aartsengel Michaël zeker bij "alle engelen" inbegrepen zou zijn, is het mogelijk dat Jezus terug kan komen met zichzelf? Evenzo, als Jezus voor zijn geboorte de Aartsengel Michaël was, hoe leg je dan Hebr. 1:13 uit waar staat: "Maar met betrekking tot wie van de ENGELEN heeft hij OOI GEZEGD: "Zit aan mijn rechterhand, totdat ik uw vijanden tot een voetbank voor uw voeten stel"?" Als toevoeging, als Jezus bij zijn opstanding de Aartsengel Michaël werd, waarom verwijst dan geen enkele schrijver van het Nieuwe

Testament met de naam "Michaël" naar de opgestane Christus? Kun je één vers aanwijzen, ééntje maar, waar wordt gezegd dat Jezus en Michaël dezelfde zijn?

Antwoord

In antwoord op de eerste vraag, de uitdrukking "aartsengel" betekent hoofdenkel. Het 12de hoofdstuk van Openbaring beschrijft dat de Aartsengel Michaël al Gods hemelse zonen, engelen, in oorlog tegen de Duivel en zijn engelen leidt. Een vraag die redenerende personen zich uiteraard stellen is: *Waar bevindt Christus zich in dat plaatje?* Op een andere plaats in de schrift wordt Michaël, of een niet bij name genoemde engel, beschreven waarbij hij handelingen verricht die het exclusieve voorrecht van Christus zijn. Een serie visioenen in Daniël geeft bijvoorbeeld de opeenvolging van wereldmachten weer die leidt tot de oprichting van Jehovah's hemelse koninkrijk. Daniël 2:44 voorzegt dat Gods koninkrijk de menselijke koninkrijken zal overwinnen. Het 7de hoofdstuk van Daniël onthult dat het koninkrijk wordt gegeven aan iemand die de Mensenzoon wordt genoemd en aan de heiligen. In het 8ste hoofdstuk wordt het koninkrijk gegeven aan iemand die de Vorst der vorsten wordt genoemd en aan de heiligen. In het laatste hoofdstuk wordt de koning van het noorden verslagen door Michaël die opstaat om Gods volk te verdedigen. Door deze parallelle profetieën is het duidelijk dat de mensenzoon, de Vorst der vorsten en Michaël één en dezelfde zijn - Jezus Christus.

Wat betreft Hebreeën 1:13, het punt dat Paulus duidelijk wilde maken is dat Jehovah het koninkrijk niet aan enige engel gegeven heeft. Hij gaf het aan een mens. Het tijdstip waarop die profetie in vervulling ging, was toen Jezus gedoopt werd, waarbij Jehovah Christus als zijn zoon aannam.

Vraag

99. Als Jezus pas de Christus werd toen hij werd gedoopt op ongeveer 30 jaar na zijn geboorte, waarom zegt Luk. 2:11 dan: "Want heden is u in Davids stad een Redder geboren, die Christus [de] Heer IS." Wat betekent het woord "is" volgens jou?

Antwoord

In plaats van domme vragen te beantwoorden zoals 'wat betekent "is"?', levert de volgende vraag veel meer op: Wat betekent het woord "Christus"? Volgens de definitie uit het woordenboek betekent Christus "*gezalfd*". De vraag is: Wanneer werd Jezus gezalfd? Bij zijn geboorte? Nee, hij werd door Gods heilige geest gezalfd bij zijn doop, toen hij 30 jaar oud was. Toen werd hij de Messias, of Christus. Jezus maakte zelfs openlijk bekend dat hij de Christus was geworden. Kort na zijn doop stond Jezus in de synagoge op en las uit de boekrol van Jesaja de volgende passage voor: "**Jehovah's geest is op mij, omdat hij mij heeft gezalfd om de armen goed nieuws bekend te maken...**"

Maar, waarom zei de engel dat het kind de Christus was? Het heeft te maken met het feit dat Jehovah de dingen benoemd alsof ze al zo zijn. Dat wordt duidelijk uit alle profetie. In de Hebreeuwse profetieën spreekt God bijvoorbeeld met grote zekerheid over Jezus' dood, opstanding en zijn regering van het hemelse koninkrijk, nog lang voordat Christus zelfs maar naar de aarde kwam. Ondanks dat Jezus een eigen vrije wil had en ervoor had kunnen kiezen Gods Wil voor hem niet te doen, uitte Jehovah zijn opperste vertrouwen dat zijn wil gedaan zou worden en dat zijn zoon hem nooit zou verraden.

Het is interessant dat Satan Jehovah tot een leugenaar trachtte te maken door te proberen Jezus in zijn wieg ter dood te laten brengen. Dat God het kind Jezus dus de Christus noemde, is eenvoudig Gods manier om zijn voornemen op voorhand te verkondigen dat Jezus zou opgroeien en de Christus zou worden en dat de vijanden van de waarheid machteloos zijn wanneer zij trachten Jehovah's Woord ervan te weerhouden een realiteit te worden.

Vraag

100. In Kol. 1:26, 27, 2:2 en 4:3 wordt het Griekse woord "mysterion" (Strong's #3466) vertaald met "heilig geheim," maar in de Kingdom Interlinear wordt hetzelfde woord correct vertaald met "mysterie". Waarom deze discrepantie in vertaling tussen de KIT en de NWV? Zou het niet eenvoudiger zijn geweest dit woord in de NWV juist te vertalen met "mysterie"? Als dit woord in de NWV juist was vertaald met "mysterie," hoe zouden de bovenstaande verzen dan luiden en wat zouden ze zeggen over het feit dat sommige dingen over God onmogelijk volledig begrepen kunnen worden?

Antwoord

De vragensteller heeft de hele bedoeling van de schriftplaats niet begrepen. Kolossenzen 1:26 zegt: **"Deze boodschap betreft het geheim dat door alle eeuwen heen voor alle generaties verborgen is gebleven, maar dat nu geopenbaard is aan wie God toebehoren."** (GNB)

Het vers zegt niet dat het onmogelijk is het geheim van God te kennen. Het zegt juist precies het *tegenovergestelde*! Er wordt duidelijk gezegd dat hetgeen vóór Christus een mysterie of geheim was, onthuld of geopenbaard is aan Christenen. Er bestaat geen probleem met de *Nieuwe Wereldvertaling* in dit vers. Het is duidelijk dat het probleem is dat de vragensteller er de voorkeur aan geeft onwetend te zijn aangaande kennis van God en zijn onwetendheid wenst voor anderen.

Vraag

101. Elke ware Christen zal beamen dat we de geboden van God dienen op te volgen. In Markus 9:7 gebiedt God de Vader dat we luisteren naar Jezus. Volg je

dit gebod en luister je naar Jezus? Jezus stierf ten slotte voor je persoonlijke zonden (1 Johannes 2:2, 1 Petrus 2:24). Jezus zegt ons rechtstreeks tot hem te komen (Mattheüs 11:28-30), en de Vader gebod ons naar Jezus te luisteren. Waarom? Omdat JEZUS ons eeuwig leven geeft (Johannes 10:28), en zodat JEZUS in ons huis zal komen en ons het recht zal geven op zijn troon te zitten (Openbaring 3:20, 21). Bid je tot Jezus zoals Paulus en de vroegere Christenen deden (1 Korinthiërs 1:2)? Neem je deel aan het vlees van Christus, zoals Jezus gebod (Johannes 6:51)? Zo niet, volg je dan het gebod van de Vader op die zei: "Luister naar hem"?

Antwoord

Wat is een "ware Christen" precies? Hoe kunnen we weten wie waar is en wie vals? Jezus vroeg de Joden eens: **"Waarom dan noemt gij mij 'Heer! Heer!' maar doet niet de dingen die ik zeg?"** Jezus' vraag is voor hedendaagse Christenen nog even relevant als voor de toenmalige Joden. Een ware Christen is daarom iemand die Jezus als Heer *gehoorzaamt* - niet enkel iemand die zegt "Jezus is Heer."

Ten eerste gebod Jezus zijn volgelingen om onze geestelijke broeders en onze naasten lief te hebben als onszelf. Toch, hoeveel Christenen gehoorzamen Jezus werkelijk in dit opzicht? Helaas zeer weinig. Ja, de geschiedenis legt er getuigenis van af dat de meeste belijdende Christenen geneigd zijn tot haat in plaats van liefde. En we zijn in het geheel niet onaardig of leugenachtig wanneer we beweren dat Trinitariërs de grootste oorlogverspreidende en moordzuchtige godsdienstijveraars zijn die ooit op deze aarde gewandeld hebben.

'Maar, oorlog is anders,' zeg je. 'Jezus zei dat we Caesar het verschuldigde moeten geven. Dus, wanneer Caesar ons zegt dat we in oorlog moeten gaan en onze naaste moeten vermoorden, dan is dat wat we moeten doen.'

En door dit te doen hebben de Christen uit de Christenheid het Christendom tot een aanfluiting gemaakt.

Waarom zijn Trinitariërs toch geneigd om te discussiëren over elke letter en komma in de Bijbel en hebben ze toch geen enkel probleem met het aantrekken van een oorlogsuniform en het vermoorden van hun naasten? Wat betekent het woord "liefde" volgens jou?

Als een voorbeeld van grove religieuze hypocrisie: in 1994 explodeerde het overheersend Katholieke Rwanda in een tribale genocide. Ooggetuigeverslagen melden dat vele Hutu priesters en nonnen rechtstreeks deelnamen aan de slachting van hun mede-Katholieken van de Tutsi stam. De nauwkeurigste schattingen melden dat een half-miljoen zielen afgeslacht zijn en veel schuld is toegeschreven aan de Katholieke Kerk. De Zevende Dag Adventisten en Anglicaanse Kerk zijn ook in bepaalde mate beschuldigd van laakbaarheid in de genocide.

Ongetwijfeld waren de Katholieke moordenaars van hun medegelovigen even gepassioneerd over de Drieëenheid en andere kerkdogma's als onze vragensteller van de 101 vragen. En ongetwijfeld vochten die Afrikaanse Katholieken ook met alle

macht tegen Jehovah's Getuigen en bekritiseerden zij de NWV voor het zogenaamd "veranderen van de Bijbel" door het toevoegen van woorden tussen haken en het beruchte woordje "een" in Johannes 1:1. De apostel Johannes zette de zaken echter in het juiste perspectief toen hij schreef dat iedereen die zegt God lief te hebben en toch zijn broeder haat een leugenaar is.

Terwijl sommigen wellicht van mening zijn dat het oneerlijk is om alle Katholieken de schuld te geven van de recentelijke genocide in het verre Afrika, is het de waarheid dat de recente slachtpartij nogal karakteristiek is. Het valt niet te ontkennen dat oorlog eenvoudig een integraal deel van de Katholieke en Protestantse instellingen is. Vooral de Katholieke Kerk is door de eeuwen heen rechtstreeks verantwoordelijk geweest voor de slachting en marteling van honderdduizenden, wellicht zelfs miljoenen mensen. De vele Kruistochten, de afgrijselijke Inquisities, de Honderdjarige Oorlog, de Dertigjarige Oorlog, de Eerste en Tweede Wereldoorlog; de feiten uit de geschiedenis tonen aan dat wanneer er een moordpartij is, de Katholieken zich altijd in de nabijheid ervan bevinden.

Protestanten zijn geen haar beter. Terwijl alle religies vredesdienst verrichten met hun lippen, lijkt er geen oorlog te zijn waaraan ze niet vrijwillig hebben deelgenomen. Het meest recentelijk, sinds 9-11, was het voorspelbaar dat oorlog-ademende evangelische Trinitariërs zich in de voorste linies zouden bevinden door aan te zetten tot anti-Islamitische haat en zich onbesuisd te storten in de "geprofeteerde" Botsing der Beschavingen.

In tegenstelling tot de algemene aanname dat Jehovah's Getuigen valse Christenen zijn, geeft de Bijbel een heel eenvoudige formule om ware Christenen te onderscheiden van de valse. Het heeft niets te maken met wie de meest nauwkeurige woord-voor-woord vertaling heeft van de Bijbel of iets soortgelijks. 1 Johannes 3:10 zegt: **"Hieraan zijn de kinderen van God en de kinderen van de Duivel kenbaar: Een ieder die geen rechtvaardigheid betracht, spruit niet uit God voort, evenmin als hij die zijn broeder niet liefheeft."**

Natuurlijk zal geen enkele Christen ooit toegeven een kind van de Duivel te zijn, toch staat het onomstotelijk vast dat Trinitarische godsdienstijveraars weinig gewetensbezwaren hebben als het gaat om het vermoorden van hun medemensen. Voor degenen die de waarheid accepteren zijn de feiten duidelijk: Het stelsel van aanbidding dat bekend staat als de Christenheid heeft zijn oorsprong niet bij God, maar spruit voort uit de Duivel.

Ondanks dat veel Trinitarische gelovigen heden ten dage duidelijk niet verward zijn in het vermoorden van hun naaste en zo'n suggestie zelfs kwetsend zullen vinden, is dit enkel het geval omdat de huidige omstandigheden er niet naar zijn. Maar in een oorlogssetting, een anarchistische atmosfeer of een moord-of-wordt-vermoord scenario is er, gezien het historische patroon, geen enkele redenen om *niet* aan te nemen dat de meest vurige Jezus-is-God gelovigen hun broeder onder extreme omstandigheden zullen vermoorden.

Waarom hebben de Trinitarische religies van de Christenheid zo'n verachtelijke geschiedenis van oorlogvoering en haat? Hoe komt het dat ze niet in staat lijken te zijn Christus' voorbeeld van liefde te volgen? Het moge duidelijk zijn dat er iets

fundamenteels mis moet zijn met hun theologie. Er bestaat geen ander bevredigend antwoord.

De eenvoudige doch krachtige boodschap van de Bijbel is dat God de wereld zozeer heeft liefgehad dat hij zijn eniggeboren zoon heeft geofferd. En Jezus had zoveel liefde voor zijn Vader dat hij bereid was Gods Wil te doen, ongeacht de persoonlijke prijs die hij daarvoor moest betalen. De theologie van de Drieëenheid verdoezelt de liefde en toewijding tussen God en Jezus echter volledig. Hoe kunnen Christenen iets dat ze niet begrijpen navolgen en waarderen? Of, hoe is het mogelijk een God lief te hebben die volgens jou ongelukkige zielen voor eeuwig in een vurige hel martelt? Het is duidelijk dat dat niet mogelijk is.

Maar, net zoals de bloederige geschiedenis van de Christenheid welbekend is, is het tevens algemeen bekend dat Jehovah's Getuigen *nooit* in oorlog zijn gegaan. We hebben *nooit* onze naaste in welke oorlogvoering maar ook vermoord. We hebben *nooit* deelgenomen aan tribale en etnische zuiveringen. Terwijl Katholieken elkaar in de Rwandese holocaust in stukken hakten met kapmessen, riskeerden Jehovah's Getuigen uit de Hutu en Tutsi stammen hun leven om elkaar te beschermen. Gedurende de afgelopen decennia sinds Jehovah's Getuigen op het toneel zijn verschenen, hebben we de beestachtige aanvallen en smerige trucks van Katholieke, Orthodoxe en Baptistische Trinitariërs te verduren gehad. Onze enige misdaad is het prediken van de waarheid - zoals Jezus ons heeft opgedragen.

Dus, aan de ene kant hebben we de grote meerderheid van belijdende Christenen uit honderden rivaliserende sekten die allen beweren de officiële Bijbel te hebben en het ware geloof te praktiseren, maar die behoren tot instellingen die *voortdurend* Christus ontkennen door hun onjuiste leerstellingen en bloedvergietende oorlogen. Aan de andere kant zijn Jehovah's Getuigen verreweg de meest gehaatte en tegengesproken groep van Christenen in de wereld - zoals Jezus ook zei over zijn ware volgelingen. We worden vervolgd en bespot omdat we geen deel van de wereld zijn - zoals Jezus zei over ware Christenen. We worden beschimpt en uitgemaakt voor gehersenspoelde sektariërs en valse profeten - zoals Jezus zei over ware Christenen. We worden gehekeld omdat we naar men verondersteld het heilige Woord van God herschreven hebben, wat een pure leugen is. Jehovah's Getuigen hebben in plaats daarvan Christus gehoorzaamd door over zijn koninkrijk te prediken. We streven ernaar onze naaste even lief te hebben als onszelf; toch worden we vervolgd door de Christenheid omdat we geen deel hebben aan de vijandige wegen van deze wereld.

Jehovah's Getuigen en ons Wachttorengenootschap zijn niet volmaakt - verre van dat. Maar, ondanks al onze tekortkomingen *trachten* de meesten onder ons tenminste Christus te gehoorzamen en het juiste te doen. Geen andere religie kan zich hier ook maar in de verste verte aan meten.